

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Sisè període

Número 521

Dimecres, 22 de juliol de 2009

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

——— Llei dels centres de culte

Tram. 200-00031/08

Aprovació

p. 3

——— Llei de mediació en l'àmbit del dret privat

Tram. 200-00040/08

Aprovació

p. 7

——— Llei de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya

Tram. 200-00055/08

Aprovació

p. 17

——— Llei d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries

Tram. 200-00056/08

Aprovació

p. 24

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

——— Projecte de llei de regulació del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció

Tram. 200-00051/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

p. 46

——— Projecte de llei de l'Agència Catalana d'Inspecció de Treball

Tram. 200-00062/08

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

p. 46

——— Projecte de llei d'acollida de les persones immigrades i les retornades a Catalunya

Tram. 200-00063/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

p. 46

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

——— Proposta de resolució sobre l'exclusió del castellà dels llibres de text digitals

Tram. 250-02143/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 46

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 46

——— Proposta de resolució sobre l'establiment de noves línies de transport marítim de curta distància entre els ports mediterranis i sobre l'atorgament d'ajuts comunitaris

Tram. 250-02144/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 47

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 47

——— Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per al millorament i la coordinació dels serveis públics de transport a l'aeroport de Barcelona

Tram. 250-02145/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 47

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 47

——— Proposta de resolució sobre la posada en marxa de les obres de l'estació de tren de Cubelles (Garraf)

Tram. 250-02146/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 48

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 48

——— Proposta de resolució sobre la construcció i la posada en funcionament d'una residència per a persones amb discapacitats a Cubelles (Garraf)

Tram. 250-02147/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 48

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 48

——— Proposta de resolució sobre la construcció del quart cinturó com a via ràpida de gran capacitat

Tram. 250-02148/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 49

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 49

——— Proposta de resolució sobre l'oferiment d'alternatives a l'acomiadament per als treballadors afectats per l'expedient de regulació d'ocupació d'Ercros

Tram. 250-02149/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 49

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 49

——— Proposta de resolució sobre la prioritització dels projectes de rehabilitació i dinamització del nucli antic de Cunit (Baix Penedès) en la pròxima convocatòria d'ajuts del fons establert per la Llei 2/2004, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial

Tram. 250-02150/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 50

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 50

——— Proposta de resolució sobre la manca de places de primer curs d'educació infantil en diversos municipis del Vallès Oriental

Tram. 250-02151/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 50

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

p. 50

——— Proposta de resolució sobre la construcció d'un gimnàs al CEIP Galileo Galilei, del Prat de Llobregat (Baix Llobregat)
Tram. 250-02152/08
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 51
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 51

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

——— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures de reforç amb relació a la protecció de les famílies davant la crisi
Tram. 302-00187/08
Presentació p. 51

——— Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació econòmica
Tram. 302-00188/08
Presentació p. 52

4. INFORMACIÓ

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern, i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

——— Encàrrec del despatx del conseller d'Innovació, Universitat i Empresa al conseller de Governació i Administracions Públiques
Tram. 330-00124/08
Presentació p. 53

NOTES

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Llei dels centres de culte

Tram. 200-00031/08

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió núm. 60, 15.07.2009, DSPC-P 89

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de juliol de 2009, ha debatut el Dictamen de la Comissió d'Afers Institucionals referent al Projecte de llei sobre els centres de culte o de reunió amb fins religiosos (tram. 200-00031/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DELS CENTRES DE CULTE

PREÀMBUL

Catalunya es troba en procés de creixement demogràfic i urbanístic. Molts municipis experimenten un augment progressiu de població i neixen nous barris i zones d'habitatges. Juntament amb aquest fet, la realitat religiosa de Catalunya és cada dia més plural, en part pel fenomen de la immigració, i hi conviuen diferents confessions, algunes de les quals compten amb una gran diversitat interna. La nova situació planteja nous reptes i demana noves respostes.

El buit legal existent fins ara sobre els centres de culte ha provocat disparitat de criteris entre els ajuntaments a l'hora de concedir llicències: des de l'aplicació rigorosa de la Llei 10/1990, del 15 de juny, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics –que no té en compte els centres de culte–, fins a l'absència d'exigència de mesures de seguretat, avui considerades necessàries. En alguns casos, aquesta disparitat ha desorientat els responsables dels centres de culte, alguns dels quals han demanat la unificació de criteris.

El dret de llibertat religiosa i de culte és un dels drets fonamentals reconeguts per l'article 16 de la Constitució i és regulat per la Llei orgànica 7/1980, del 5 de juliol, de llibertat religiosa, que estableix que l'únic límit d'aquest dret és «la protecció del dret dels altres a l'exercici de

llurs llibertats públiques i drets fonamentals, així com la salvaguarda de la seguretat, la salut i la moralitat pública, elements constitutius de l'ordre públic protegit per la llei en l'àmbit d'una societat democràtica». L'article 16 de la Constitució estableix, a més, que hi ha d'haver relacions de cooperació entre els poders públics i les confessions religioses. Així mateix, cal destacar els articles 10, 21 i 22 de la Carta dels drets fonamentals de la Unió Europea, que vetllen per la llibertat de pensament, de consciència i de religió, la no-discriminació i el respecte per la diversitat cultural, religiosa i lingüística de la Unió Europea; i també la Carta europea de salvaguarda dels drets humans de la ciutat, l'article 3 de la qual estableix que la llibertat de consciència i de religió resta garantida a tots els ciutadans per les autoritats municipals, les quals, per mitjà de les normes respectives, han de portar a terme les accions necessàries per a garantir aquest dret i vetllar per evitar la creació de guetos. Finalment, el Parlament de Catalunya ja es va fer ressò l'any 2001 de la necessitat de salvaguardar el dret a l'obertura de locals de culte, per mitjà de la Moció 115/VII.

És evident, doncs, que ni el dret urbanístic ni el dret administratiu municipal no limiten *per se* el dret fonamental de llibertat religiosa, i que les autoritats locals no poden imposar més limitacions que les imprescindibles per a preservar els drets fonamentals.

Des del punt de vista competencial, l'article 161 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'entitats religioses «que aconsegueixen llur activitat a Catalunya, que inclou, en tot cas, la regulació i l'establiment de mecanismes de col·laboració i cooperació per a l'acompliment de llurs activitats en l'àmbit de les competències de la Generalitat», i també la competència executiva per a la promoció, el desenvolupament i l'execució dels acords i els convenis signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses inscrites en el registre estatal d'entitats religioses. Així mateix, l'article 149 de l'Estatut atorga a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres, pel que fa a ordenació del territori i urbanisme; l'article 160 li atribueix la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 144 la competència compartida en matèria de medi ambient.

D'acord amb tot això, aquesta llei parteix del reconeixement del dret fonamental de llibertat religiosa i té com a finalitat facilitar l'exercici del dret de llibertat de culte, donar suport als alcaldes a l'hora de facilitar l'exercici d'aquest dret i vetllar per unes condicions adequades –i proporcionades a l'activitat– pel que fa a la seguretat, la higiene i la dignitat dels locals de culte. També és una finalitat d'aquesta llei evitar possibles molèsties a terceres persones. Alhora, la llei evita causar problemes als centres de culte que ja presten els seus serveis sense dificultats.

L'aportació d'aquesta llei a la garantia de l'exercici del dret de llibertat de culte consisteix a establir que els plans d'ordenació urbanística municipal prevegin sòls amb la qualificació de sistema d'equipament comunitari on s'admetin els usos de caràcter religiós. L'obertura de locals de culte és un dret pel qual han de vetllar les administracions.

Per salvaguardar les condicions tècniques de seguretat i d'higiene necessàries en un centre de culte, la llei estableix que s'elabori un reglament que detalli aquestes condicions. Malgrat que tot local de concurrència pública requereix mesures de seguretat, és clar que el tipus d'activitat que es porta a terme en un centre de culte no és comparable a la d'un espectacle.

La llicència establerta per aquesta llei no té per objecte donar permís per a l'activitat religiosa en si, que és un dret fonamental, sinó garantir que l'ús del local concret per al qual s'atorga reuneix les condicions tècniques adequades al tipus d'activitat que s'hi ha de desenvolupar. Aquesta llicència ha de garantir, en cas que sigui necessari, i segons el tipus d'activitat vinculada a la pràctica del culte que s'hi hagi de portar a terme, que el local corresponent està preparat per a evitar causar molèsties a terceres persones.

Finalment, les disposicions addicionals i transitòries estableixen un règim específic per tal que la regulació dels centres de culte no signifiqui un perjudici per a les confessions que disposen de locals que presten serveis religiosos des de ja fa temps amb normalitat i sense problemes, i estableixen que es puguin atorgar ajuts per a adaptar els locals existents a les prescripcions d'aquesta llei.

Així, aquesta llei, des de la laïcitat –és a dir, des del respecte a totes les opcions religioses i de pensament i a llurs valors, com a principi integrador i marc comú de convivència–, vol regular els centres de culte en termes de neutralitat i amb l'única finalitat de facilitar l'exercici del culte i de preservar la seguretat i la salubritat dels locals i els drets fonamentals de tots els ciutadans relatius a l'ordre públic. D'aquesta manera, i des de la col·laboració, vol enfortir uns valors que ja caracteritzen l'espai comú de la nostra societat: la convivència, el respecte a la pluralitat, la igualtat en els drets democràtics i la responsabilitat de tota la ciutadania, sense discriminacions de cap mena, en la construcció nacional de Catalunya.

TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE

La finalitat d'aquesta llei és garantir l'aplicació real i efectiva del dret de les esglésies, les confessions i les comunitats religioses a establir centres de culte, i té per objecte preveure sòl on s'admeti o s'assigni l'ús religiós, d'acord amb les necessitats i la disponibilitat dels municipis, així com regular les condicions tècniques i materials mínimes que han de garantir la seguretat de les persones i les condicions adients de salubritat dels centres esmentats.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei s'aplica als centres de culte de concurrència pública inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei orgànica 7/1980, del 5 de juliol, de llibertat religiosa, i també a l'ús esporàdic amb finalitats religioses d'equi-

paments o d'espais de titularitat pública no destinats habitualment a aquestes finalitats.

2. Resten fora de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei els llocs de culte situats en centres hospitalaris, assistencials i educatius, cementiris, tanatoris i centres penitenciaris i els situats en espais de titularitat pública o privada destinats a altres activitats principals.

ARTICLE 3. DEFINICIÓ DE CENTRE DE CULTE

Als efectes del que estableixen aquesta llei i les disposicions normatives que la despleguin, s'entén per *centre de culte* l'edifici o local de concurrència pública, de titularitat pública o privada, reconegut, declarat o certificat per l'església, la confessió o la comunitat religiosa respectiva reconeguda legalment d'acord amb la Llei orgànica de llibertat religiosa, i destinat principalment i de manera permanent a l'exercici col·lectiu d'activitats de culte.

TÍTOL I. DE L'ORDENACIÓ URBANÍSTICA

ARTICLE 4. FIXACIÓ D'USOS RELIGIOSOS EN ELS PLANS D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

1. Els plans d'ordenació urbanística municipal han de preveure sòl amb la qualificació de sistema d'equipament comunitari on s'admetin els usos de caràcter religiós de nova implantació, d'acord amb les necessitats i les disponibilitats dels municipis. A aquest efecte, s'han de tenir en compte la informació i les dades contingudes en aquests plans.

2. Les necessitats i les disponibilitats municipals no es poden determinar en cap cas en funció de criteris que puguin comportar algun tipus de discriminació per motius religiosos o de convicció.

ARTICLE 5. ASSIGNACIÓ D'ÚS RELIGIÓS I PARTICIPACIÓ DE LES CONFESIONS

1. Per a l'assignació de l'ús religiós als sòls qualificats d'equipament comunitari, s'ha d'aplicar la legislació urbanística vigent.

2. Les esglésies, les confessions i les comunitats religioses, amb la finalitat que es coneguin i es puguin preveure les necessitats existents amb relació a la construcció de llocs de culte, tenen dret a participar en el procés de formulació del planejament urbanístic, per mitjà dels canals que estableixen els programes de participació ciutadana dels plans d'ordenació urbanística municipal i amb la participació en els terminis d'informació pública que estableix la legislació urbanística per a la tramitació del planejament urbanístic.

ARTICLE 6. ÚS ESPORÀDIC D'EQUIPAMENTS O ESPAIS DE TITULARITAT PÚBLICA AMB FINALITATS RELIGIOSES

Les administracions públiques han de garantir a les esglésies, les confessions i les comunitats religioses un tracte igualitari i no discriminatori en les cessions i autoritzacions d'ús d'equipaments i espais públics, d'ús privatiu del domini públic, d'ocupació temporal de la

via pública o d'ús de béns patrimonials per a dur a terme activitats esporàdiques de caràcter religiós.

TÍTOL II. DE LA INTERVENCIÓ ADMINISTRATIVA SOBRE ELS CENTRES DE CULTA

CAPÍTOL I. MARC NORMATIU

ARTICLE 7. MARC NORMATIU D'APLICACIÓ COMUNA

L'establiment i l'inici d'activitats d'un centre de culte estan subjectes al que estableixen els capítols II, III i IV d'aquest títol, en el marc definit per la Llei orgànica de llibertat religiosa i per l'article 16 de la Constitució.

CAPÍTOL II. LLICÈNCIA MUNICIPAL D'OBERTURA I ÚS DE CENTRES DE CULTA

ARTICLE 8. CONDICIONS MATERIALS I TÈCNiques DE COMPLIMENT OBLIGAT PER ALS CENTRES DE CULTA

1. Els centres de culte de concurrència pública han de tenir les condicions materials i tècniques necessàries per a garantir la seguretat dels usuaris i la higiene de les instal·lacions, i evitar molèsties a terceres persones. Aquestes condicions han d'ésser adequades i proporcionades, per no impedir ni dificultar l'activitat que es porta a terme en els dits centres.

2. El Govern ha d'establir per reglament les condicions tècniques i materials mínimes de seguretat, salubritat, accessibilitat, protecció acústica, aforament, evacuació i per a evitar molèsties a tercers que han de complir els llocs de culte de concurrència pública.

3. Les condicions establertes per reglament no poden ésser en cap cas més estrictes que les ja establertes per als locals de concurrència pública.

ARTICLE 9. ATORGAMENT DE LA LLICÈNCIA MUNICIPAL D'OBERTURA I ÚS DE CENTRES DE CULTA

1. Per a iniciar les activitats d'un nou centre de culte de concurrència pública s'ha d'obtenir prèviament una llicència municipal d'obertura i d'ús de centres de culte de naturalesa reglada.

2. Sempre que en un local que hagi obtingut la llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte es porti a terme qualsevol acció considerada una obra major que requereixi llicència urbanística, cal sol·licitar de nou la llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte o, de manera simultània, aquesta llicència adaptada a la nova configuració resultant de l'obra.

3. En el cas que els locals sotmesos a llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte, de conformitat amb aquesta llei, requereixin a la vegada llicència urbanística, la persona peticionària o promotora, en nom de l'església, la confessió o la comunitat religiosa corresponent, ha de sol·licitar ambdues llicències en una sola instància. La instància ha d'anar acompanyada d'un projecte únic que acrediti el compliment de la normativa urbanística aplicable.

4. La llicència d'obertura i ús de centres de culte, d'acord amb el que estableixi el reglament, se substitueix per la comunicació prèvia en el supòsit de locals que no superin un determinat aforament o en altres supòsits que es determinin.

ARTICLE 10. PROTECCIÓ CONTRA LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

Els centres de culte han de complir amb les disposicions de la legislació de protecció contra la contaminació acústica. Les limitacions acústiques dels centres de culte es regulen per reglament.

ARTICLE 11. MESURES SENSE CARÀCTER SANCIONADOR

1. L'alcalde del municipi corresponent, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria tercera i amb l'única finalitat de preservar la seguretat i la salubritat públiques, i en casos de perill imminent, ha d'ordenar, per mitjà d'una resolució i amb l'audiència prèvia de la persona interessada, el tancament i el desallotjament dels locals de concurrència pública que no disposen de llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte o que n'incompleixen el contingut, o que infringeixen les normes sobre el local o les instal·lacions exigides per garantir la seguretat i la salubritat del local, fins que es rectifiquin els defectes observats o es compleixin els requisits legals o reglamentaris exigits. En el supòsit d'incompliment o infracció normativa es concedeix el termini que s'estableixi reglamentàriament per a reparar les deficiències. Si no hi ha reparació de les deficiències es porta a terme el tancament del centre.

2. L'alcalde del municipi pot ordenar la substitució de la mesura de tancament de l'establiment a què fa referència l'apartat 1 pel precintament de part de les instal·lacions, sempre que resti garantida la seguretat de les persones.

3. Les mesures establertes per aquest article no tenen caràcter de sanció.

CAPÍTOL III. LLICÈNCIES URBANÍSTIQUES I ALTRES AUTORITZACIONS

ARTICLE 12. LLICÈNCIES URBANÍSTIQUES

1. Els locals de culte s'han de sotmetre al règim general que regula les llicències urbanístiques.

2. Les llicències urbanístiques s'han d'atorgar d'acord amb la legislació vigent en matèria d'urbanisme, amb el planejament urbanístic i amb les ordenances municipals. Per tant, els municipis han de sotmetre a llicència urbanística, en els termes establerts per la normativa vigent en matèria de llicències urbanístiques, pel planejament urbanístic i per les ordenances municipals corresponents, les actuacions següents:

a) Les obres de construcció i edificació de nous centres de culte, i també les d'ampliació, reforma, modificació o rehabilitació d'edificis, construccions i instal·lacions preexistents.

b) La primera utilització i ocupació dels edificis destinats a locals de culte.

c) El canvi d'ús dels edificis i de les instal·lacions, si l'establiment del lloc de culte es fa en una edificació preexistent, destinada a l'exercici d'altres activitats.

d) Qualsevol actuació que, de conformitat amb la legislació urbanística o les ordenances municipals, requereixi la llicència esmentada.

3. El procediment i la competència per a atorgar o denegar les llicències urbanístiques s'ha d'ajustar al que estableix la normativa de règim local.

ARTICLE 13. ALTRES AUTORITZACIONS

Els centres de culte, pel que fa a altres activitats concretes que s'hi puguin portar a terme, han de disposar de les autoritzacions establertes per la normativa sectorial aplicable. S'exceptuen d'aquestes autoritzacions les conferències, els concerts, el cant coral i les activitats d'esplai i de lleure.

CAPÍTOL IV. DISPOSICIONS COMUNES SOBRE PROCEDIMENT

ARTICLE 14. EXPEDIENT ÚNIC

1. La llicència urbanística corresponent i la llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte s'han de tramitar, si s'escau, en un sol expedient, sens perjudici que calgui presentar la documentació tècnica corresponent a cada llicència.

2. La persona interessada ha de sol·licitar les dues llicències a què fa referència l'apartat 1 en una sola instància, presentant la documentació tècnica corresponent, la qual pot ésser objecte d'unificació en un sol expedient.

3. Si per a atorgar una llicència cal comptar amb certificacions, informes o altres documents previs que procedeixen de la mateixa entitat local, l'oficina que tramita l'expedient principal els ha de demanar directament i ho ha de comunicar a la persona interessada.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. ACORDS AMB LA SANTA SEU I AMB LES ESGLÉSIES, LES CONFESSIONS I LES COMUNITATS RELIGIOSES

El que estableix aquesta llei s'entén sens perjudici dels acords subscrits amb la Santa Seu i de les normes amb rang de llei que aproven els acords de cooperació signats amb les esglésies, les confessions i les comunitats religioses.

SEGONA. ACREDITACIÓ PER A L'OBTENCIÓ DE LLICÈNCIES

Les esglésies, les confessions i les comunitats religioses que aconsegueixen llur activitat a Catalunya, per a poder sol·licitar la llicència urbanística i la llicència municipal d'obertura i ús de centres de culte o la cessió o autorit-

zació per a l'ús esporàdic a què fa referència l'article 6, han d'acreditar que estan inscrites en el registre estatal d'entitats religioses, directament o, si escau, per mitjà de l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat, sens perjudici del que disposa l'article 1.2 de l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu sobre assumptes jurídics.

TERCERA. AJUTS PER A L'ADAPTACIÓ DE LOCALS

El Govern, d'acord amb les seves disponibilitats, pot atorgar ajuts, d'acord amb el procediment legalment establert, destinats a adaptar els locals existents a les prescripcions d'aquesta llei i al seu desplegament reglamentari.

QUARTA. LIMITACIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ PER A EXIGIR LLICÈNCIES

Les administracions, pel que fa a l'establiment de centres de culte, no poden exigir més llicències que les que estableix aquesta llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. PLANS D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

1. L'exigència establerta per l'article 4 és aplicable als plans d'ordenació urbanística municipal que en el moment de l'entrada en vigor del títol I estiguin en tramitació o en procés de revisió i encara no hagin estat objecte de resolució definitiva.

2. En els municipis sense un pla d'ordenació urbanística municipal adaptat a les determinacions de l'article 4, les modificacions del planejament urbanístic que s'aprovin inicialment després de l'entrada en vigor del títol I han de complir el que disposa l'article esmentat, si pel contingut de la modificació és factible de fer-ho.

3. Els municipis han d'adequar llur planejament general al contingut de l'article 4 en el termini de deu anys.

SEGONA. LEGISLACIÓ APLICABLE ALS CENTRES INCLOSOS EN L'INVENTARI DEL PATRIMONI CULTURAL CATALÀ

1. Els centres de culte inclosos en l'Inventari del Patrimoni Cultural Català es regeixen pel que estableix la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català. A aquests centres no els és aplicable la llei present.

2. El règim establert per l'apartat 1 s'aplica també als centres de culte que s'inclouen en l'inventari esmentat en el termini a què fa referència la disposició transitòria tercera.

TERCERA. CENTRES NO INCLOSOS EN L'INVENTARI DEL PATRIMONI CULTURAL CATALÀ

Els centres de culte de concurrència pública existents en el moment de l'aprovació d'aquesta llei, no inclosos en l'inventari a què fa referència la disposició transitòria segona, han de complir les condicions bàsiques de seguretat que estableixi el reglament a què fa referència

l'article 8. L'adaptació s'ha de fer en el termini de cinc anys a partir de l'aprovació del reglament. A aquests efectes, els titulars dels centres han de comunicar als ajuntaments que compleixen els requisits esmentats.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. APROVACIÓ DEL REGLAMENT

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'aprovar el reglament a què fa referència l'article 8.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

1. El títol preliminar i el títol I entren en vigor al cap de vint dies de la publicació d'aquesta llei en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. El títol II entra en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* del reglament que ha d'aprovar el Govern.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2009

El secretari segon El president del Parlament
Antoni Castellà i Clavé Ernest Benach i Pascual

Llei de mediació en l'àmbit del dret privat

Tram. 200-00040/08

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió núm. 60, 15.07.2009, DSPC-P 89

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de juliol de 2009, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana referent al Projecte de llei de mediació en l'àmbit del dret privat (tram. 200-00040/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE MEDIACIÓ EN L'ÀMBIT DEL DRET PRIVAT

PREÀMBUL

La llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya, que va complir el compromís adquirit pel legislador amb la disposició final tercera de la llei 9/1998, del 15 de juliol, del Codi de família, va representar una fita important en la introducció d'aquest procediment en el tractament jurídic de les crisis familiars. Fins aleshores, a Europa, únicament França, amb la reforma del Codi de procediment civil del 1995, tenia una legislació

específica en vigor, malgrat que la pràctica de la mediació s'havia estès d'una manera incipient en la major part dels països europeus. La llei 1/2001 va complir la Recomanació (1998) 1, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, que postulava aquest instrument per a facilitar la solució pacífica dels conflictes familiars, un objectiu que s'incardina en la tradició catalana de prevalença de les solucions obtingudes a partir de l'acord de les parts en conflicte.

La llei 1/2001 va comportar una innovació important en l'àmbit del dret de família, en un moment en què a la resta de l'Estat espanyol no existia una pràctica generalitzada de la mediació. Aquesta situació ha canviat d'una manera notable amb l'aprovació de normes específiques en diverses comunitats autònomes.

En els sis primers anys transcorreguts des de l'entrada en vigor de la llei 1/2001, hi ha hagut tres factors que han incidit en la necessitat d'actualitzar-la. El primer, lògicament, ha estat l'experiència obtinguda amb la implantació efectiva del sistema. El segon, la publicació de la Recomanació (2002) 10, del Comitè de Ministres del Consell d'Europa, i el debat que s'ha suscitat en l'àmbit de la Unió Europea a partir de la publicació el 2002 del Llibre verd sobre les modalitats alternatives de resolució de conflictes en l'àmbit del dret civil i mercantil. La discussió del text i les aportacions fetes es van concretar en la Proposta de directiva europea sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, presentada per la Comissió el 20 d'octubre de 2004 i aprovada pel Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea pel procediment de codecisió el 23 d'abril de 2008. El tercer dels elements, d'enorme transcendència, ha estat la modificació de la llei d'enjudiciament civil introduïda per la llei de l'Estat 15/2005, del 8 de juliol, per la qual es modifiquen el Codi civil i la llei d'enjudiciament civil en matèria de separació i divorci, que estableix específicament la mediació familiar en l'àmbit dels procediments de família. Aquesta reforma dota amb un instrument processal específic la disposició de l'article 79 del Codi de família i aclareix els dubtes en l'aplicació del dret positiu pels tribunals de justícia.

Aquesta llei s'inscriu en un corrent europeu d'actualització de les lleis de mediació. Àustria, amb la llei 29/2003, i Bèlgica, amb la llei del 21 de febrer de 2005, han promulgat lleis de mediació general; França té la seva reforma a l'Assemblea Nacional, i altres països estan en procés d'adaptació de llur legislació. Catalunya també necessita actualitzar la seva legislació. Fonamentalment els reduïts àmbits previstos inicialment per a aplicar la llei han estat un obstacle per a acollir determinats conflictes del cercle més proper a les persones per a les quals la mediació es revela molt útil, com els conflictes entre pares i fills o les disputes familiars per les successions. La utilització de la metodologia de la mediació a l'entorn de les famílies afectades pels processos de discapacitat psíquica o de malalties degeneratives que limiten la capacitat d'obrar és un altre dels camps que justifiquen la modificació legal.

Finalment, la modificació de la llei processal estatal imposa reformar alguns aspectes per a facilitar l'adaptació dels models a les necessitats dels tribunals. És especi-

alment rellevant la inclusió expressa en el procediment especial de família dels principis de la mediació i la transcendència d'aquesta per a l'aprovació de les propostes de la custòdia compartida dels fills, ja que és la garantia que els acords obtinguts són els apropiats i els que protegeixen millor els interessos dels menors.

D'altra banda, determinats conflictes sorgits en l'àmbit de les comunitats i de les organitzacions que estructurin d'una manera primària la societat no poden restar exclosos del camp d'aplicació natural d'aquesta llei, sobretot quan són conseqüència del trencament de les relacions personals entre els afectats i excedeixen l'àmbit merament jurídic. En aquests casos, l'anomenada *mediació comunitària, social o ciutadana* s'ha revelat molt útil per a resoldre problemes caracteritzats pel fet que les persones involucrades s'han de continuar relacionant. En són exemples evidents els conflictes derivats de compartir un espai comú i les relacions de veïnatge, professionals, associatives, col·legials o, fins i tot, de l'àmbit de la petita empresa.

En la perspectiva de les novetats introduïdes per la Directiva 2008/52/CE del Parlament Europeu i del Consell de la Unió Europea, del 21 de maig de 2008, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils, la legislació s'ha d'obrir a poc a poc a aquesta realitat i a les noves demandes de la societat, amb el respecte que mereixen els programes que es desenvolupen des de les administracions locals, des de l'àmbit del departament competent en matèria d'acció social i ciutadania, des de l'Agència Catalana del Consum, des de les cambres de comerç i des de la pràctica de diverses professions. Amb independència de l'esmentada necessitat d'una regulació general de la mediació, cal fixar els principis que garanteixen el bon exercici de la mediació administrada pel departament competent en matèria de dret civil i regular determinats instruments de suport, com ara el règim de la confidencialitat i l'especialització dels mediadors que s'ofereixen des dels registres de professionals habilitats pel Centre de Mediació de Dret Privat, adscrit al departament competent en matèria de dret civil, per a oferir serveis d'aquest tipus als ciutadans que ho demanin. Aquest instrument no incideix en el funcionament de les experiències que ja s'han posat en marxa en altres àmbits, com ara el de l'Administració local i el dels col·legis professionals; al contrari, significa un estímul per a la pràctica professional i per a l'establiment de serveis públics d'aquesta naturalesa.

En aquesta segona fase d'implantació de la mediació, el repte d'incrementar la qualitat dels serveis de mediació s'ha de manifestar des del punt de vista legislatiu. Es compta amb un elenc suficient de mediadors i s'han consolidat amb un èxit notable els programes de formació que ofereixen les universitats i els col·legis professionals vinculats per la Llei 1/2001 a la mediació. Això permet fixar nous objectius en l'especialització i el reciclatge professional dels mediadors i obrir nous àmbits del dret privat amb un marcat caràcter social al desenvolupament d'aquesta metodologia, en col·laboració amb el sistema jurisdiccional.

La voluntat d'evitar la judicialització de determinats conflictes no només té la finalitat d'agilitar el treball

dels tribunals de justícia, sinó, fonamentalment, la de fer possible l'obtenció de solucions responsables, autogestionades i eficaces als conflictes, que assegurin el compliment posterior dels acords i que preservin la relació futura entre les parts. Això significa que l'eix central del sistema de la mediació va lligat a la preparació tècnica de la persona mediadora. Per tant, cal potenciar l'especialització, d'una manera conjunta amb els principis bàsics del sistema: la confidencialitat, la imparcialitat, la neutralitat i els mecanismes de connexió i de cooperació amb els tribunals per a homologar els acords en matèries que requereixen un control jurisdiccional.

La desconfiança que va suscitar la implantació de la mediació en alguns sectors professionals s'ha esvaït gràcies, en part, a l'assentament dels mecanismes de col·laboració entre els col·legis professionals implicats en el desenvolupament de la mediació. Una col·laboració que s'ha de reforçar. La funció de l'advocacia en el procediment de mediació és una garantia per a la salvaguarda dels drets dels ciutadans. Per aquesta raó, s'han d'establir els protocols d'actuació perquè l'advocat o advocada es constitueixi en el principal valorador de la mediació envers els seus clients, com una alternativa més efectiva i indicada, en determinats casos, que la pugna judicial clàssica. Però per a això, com passa en el sistema de confrontació processal, l'advocat o advocada ha de tenir definit d'una manera adequada el seu paper en el procediment de mediació, perquè en cap cas no consideri que els interessos dels seus representats es poden veure perjudicats per manca d'assessorament legal.

Les relacions dinàmiques entre la mediació i el procés judicial són el nucli essencial de la directiva sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils. En aquest sentit, la voluntarietat del sistema per a les parts no és un obstacle perquè aquesta llei estableixi el dret d'aquestes i l'obligació consegüent d'assistir a una sessió informativa que acordi l'òrgan jurisdiccional competent.

Quant als aspectes organitzatius, la implantació efectiva del sistema i l'obertura de la mediació a determinats conflictes civils que sorgeixen en l'àmbit de les comunitats de propietaris i de la vida associativa i fundacional i a altres litigis nascuts en la comunitat que són impròpiament judicialitzats han posat de manifest la necessitat d'adaptar el Centre de Mediació Familiar de Catalunya, òrgan dependent del departament competent en matèria de dret civil i instrument principal de la Llei 1/2001, a les necessitats actuals. Com a conseqüència d'aquesta adaptació, el centre, amb el nom de Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, esdevé l'impulsor principal d'aquest procediment, i també l'òrgan de suport de referència tant dels mediadors com de les persones que volen resoldre llurs diferències mitjançant la mediació. Les seves funcions de foment i vetlla de la mediació s'exerceixen amb un respecte total envers els serveis de mediació d'àmbit local, de l'Agència Catalana del Consum i dels programes d'arbitratge i mediació de les cambres de comerç i dels col·legis professionals, i, si s'escau, amb plena col·laboració amb aquests.

Aquesta llei respecta voluntàriament els continguts de la Llei 1/2001 i té com a objectius: obrir l'abast de la

mediació a determinats conflictes de l'àmbit civil caracteritzats per la necessitat de les parts de mantenir una relació viable en el futur, esvaïr qualsevol dubte sobre l'abast dels conflictes familiars susceptibles de mediació i, en darrer terme, introduir determinades millores sistemàtiques i tècniques. S'ha de tenir present que el que estableix la directiva esmentada és la introducció de la mediació d'una forma general en tots els àmbits de la conflictivitat civil i mercantil, la qual cosa fa necessària l'aprovació d'una llei general de la mediació. Mentre no s'aprovi la dita llei, cal ordenar la regulació existent i obrir-ne l'abast a nous camps per a mantenir el lideratge que Catalunya, fins i tot en l'àmbit europeu, ha exercit en aquest terreny.

L'article 129 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya. Així mateix, l'article 130 de l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència per a dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

Aquesta llei s'estructura en sis capítols, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, defineix la mediació com un procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial adreçat a facilitar la comunicació; en determina l'abast, això és, els conflictes, familiars i en altres àmbits del dret privat, que poden ésser objecte de mediació, i determina tant les persones mediadores com les legitimades per a participar en un procediment de mediació.

El capítol II estableix els principis que han de regir la mediació: la voluntarietat, la imparcialitat i la neutralitat de la persona mediadora, la confidencialitat, el caràcter personalíssim i la bona fe.

El capítol III regula el desenvolupament de la mediació, des de la sessió informativa prèvia, en la qual les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges i les característiques de la mediació, fins a la sessió final, de la qual s'ha d'estendre l'acta corresponent. Es regula també la comunicació del resultat de la mediació, l'homologació dels acords presos i l'actuació i els deures de la persona mediadora.

El capítol IV, dedicat a l'organització i als registres de mediació, defineix la naturalesa i les funcions del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, que actua bàsicament en conflictes de dret privat caracteritzats pel trencament de les relacions entre persones que han de mantenir relacions en el futur. Es defineixen també les funcions dels col·legis professionals que duen a terme mediacions en l'àmbit d'aquesta llei. Cal destacar que es dona a les administracions locals i altres entitats públiques la possibilitat d'establir, sempre dins de llurs competències, serveis de mediació d'acord amb els principis que estableix aquesta llei. També cal destacar que, per a impulsar i difondre la mediació, es crea un comitè assessor. A més, es regulen els registres de

persones mediadores, es determina la comunicació de dades de la persona mediadora al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, es reconeix la retribució de les persones mediadores i el benefici de gratuïtat de què poden gaudir les persones que duen a terme una mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i compleixen les condicions econòmiques que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. Finalment, es crea el Registre de Serveis de Mediació Ciutadana.

El capítol V estableix el règim sancionador, mitjançant la descripció dels fets constitutius d'infracció, dels tipus infractors i de les sancions, i la determinació dels òrgans amb competències sancionadores. S'estableix també específicament el deure de les persones mediadores de respectar els principis de la mediació i les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen.

El capítol VI estableix el règim de recursos contra les actuacions dictades en els procediments que determina aquesta llei.

Les tres disposicions addicionals creen una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació i regulen la subjecció als principis de la mediació i la inclusió en els registres de mediadors de persones que exerceixen una professió no subjecta a la col·legiació. Les tres disposicions transitòries estableixen el règim aplicable a les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i regulen la situació de les persones mediadores que han superat els requisits de capacitació a l'empara de la Llei 1/2001 i la dels educadors socials col·legiats, que, encara que no tinguin titulació universitària, poden ésser inclosos en els registres de mediadors si acrediten una formació específica homologada. La disposició derogatòria deroga la Llei de mediació familiar de Catalunya. Finalment, la disposició final primera conté un manament al Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta llei i la disposició final segona estableix la data d'entrada en vigor.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CONCEPTE I FINALITAT DE LA MEDIACIÓ

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per *mediació* el procediment no jurisdiccional de caràcter voluntari i confidencial que s'adreça a facilitar la comunicació entre les persones, per tal que gestionin per elles mateixes una solució dels conflictes que els afecten, amb l'assistència d'una persona mediadora que actua d'una manera imparcial i neutral.

2. La mediació, com a mètode de gestió de conflictes, pretén evitar l'obertura de processos judicials de caràcter contenciosos, posar fi als ja iniciats o reduir-ne l'abast.

ARTICLE 2. OBJECTE DE LA MEDIACIÓ

1. La mediació familiar comprèn de manera específica:

a) Les matèries regulades pel Codi civil de Catalunya que en situacions de nul·litat matrimonial, separació o

divorci hagin d'ésser acordades en el corresponent conveni regulador.

b) Els acords a assolir per les parelles estables en trencar-se la convivència.

c) La liquidació dels règims econòmics matrimonials.

d) Els elements de naturalesa dispositiva en matèria de filiació, adopció i acolliment, i també les situacions que sorgeixin entre la persona adoptada i la seva família biològica o entre els pares biològics i els adoptants, com a conseqüència d'haver exercit el dret a conèixer les dades biològiques.

e) Els conflictes derivats de l'exercici de la potestat parental i del règim i la forma d'exercici de la custòdia dels fills.

f) Els conflictes relatius a la comunicació i a la relació entre progenitors, descendents, avis, néts i altres parents i persones de l'àmbit familiar.

g) Els conflictes relatius a l'obligació d'aliments entre parents.

h) Els conflictes sobre la cura de les persones grans o dependents amb les quals hi hagi una relació de parentiu.

i) Les matèries que siguin objecte d'acord pels interessats en les situacions de crisi familiars, si el supòsit presenta vincles amb més d'un ordenament jurídic.

j) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitat espanyola i persones d'altres nacionalitats residents a l'Estat espanyol.

k) Els conflictes familiars entre persones de la mateixa nacionalitat però diferent de l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

l) Els conflictes familiars entre persones de nacionalitats diferents altres que l'espanyola residents a l'Estat espanyol.

m) Els requeriments de cooperació internacional en matèria de dret de família.

n) La liquidació de béns en situació de comunitat entre els membres d'una família.

o) Les qüestions relacionals derivades de la successió d'una persona.

p) Els conflictes sorgits en les relacions convivencials d'ajuda mútua.

q) Els aspectes convivencials en els acolliments de persones grans, i també en els conflictes per a l'elecció de tutors, l'establiment del règim de visites a les persones incapacitades i les qüestions econòmiques derivades de l'exercici de la tutela o de la guarda de fet.

r) Els conflictes de relació entre persones sorgits en el si de l'empresa familiar.

s) Qualsevol altre conflicte en l'àmbit del dret de la persona i de la família susceptible d'ésser plantejat judicialment.

2. La mediació civil a la qual fa referència aquesta llei comprèn qualsevol tipus de qüestió o pretensió en matèria de dret privat que es pugui conèixer en un procés

judicial i que es caracteritzi perquè s'hagi trencat la comunicació personal entre les parts, si aquestes han de mantenir relacions en el futur i, particularment, entre d'altres:

a) Els conflictes relacionals sorgits en l'àmbit de les associacions i les fundacions.

b) Els conflictes relacionals en l'àmbit de la propietat horitzontal i en l'organització de la vida ordinària de les urbanitzacions.

c) Les diferències greus en l'àmbit de la convivència ciutadana o social, per a evitar la iniciació de litigis davant dels jutjats.

d) Els conflictes derivats d'una diferent interpretació de la realitat a causa de la coexistència de les diverses cultures presents a Catalunya.

e) Qualsevol altre conflicte de caràcter privat en què les parts hagin de mantenir relacions personals en el futur, si, raonablement, encara es pot evitar la iniciació d'un litigi davant dels jutjats o se'n pot afavorir la transacció.

ARTICLE 3. PERSONES MEDIADORES

1. Pot exercir com a mediador o mediadora, als efectes d'aquesta llei, la persona física que té un títol universitari oficial i que acrediti una formació i una capacitat específiques en mediació, degudament actualitzades d'acord amb els requisits establerts per reglament. Aquesta persona ha d'estar col·legiada en el col·legi professional corresponent, o ha de pertànyer a una associació professional de l'àmbit de la mediació, acreditada pel departament competent en matèria de dret civil, o ha de prestar serveis com a mediador o mediadora per a l'Administració.

2. La persona mediadora pot comptar amb la col·laboració de tècnics, perquè intervinguin com a experts, i amb la participació de comediadors, especialment en les mediacions entre més de dues parts. Aquests professionals han d'ajustar llur intervenció als principis de la mediació.

ARTICLE 4. PERSONES LEGITIMADES PER A INTERVENIR EN UN PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ

1. Poden intervenir en un procediment de mediació i instar-lo les persones que tenen capacitat i un interès legítim per a disposar de l'objecte de la mediació.

2. Els menors d'edat, si tenen prou coneixement, i, en tots els casos, els majors de dotze anys poden intervenir en els procediments de mediació que els afectin. Excepcionalment, poden instar la mediació en els supòsits de l'article 2.1.d, e i f. En els casos en què hi hagi contradicció d'interessos, els menors d'edat hi poden participar assistits per un defensor o defensora.

CAPÍTOL II. PRINCIPIS DE LA MEDIACIÓ

ARTICLE 5. VOLUNTARIETAT

1. La mediació es basa en el principi de voluntarietat, segons el qual les parts són lliures d'acollir-s'hi o no, i també de desistir-ne en qualsevol moment.

2. Si un cop iniciat el procediment de mediació qualsevol de les parts en desisteix, no poden tenir efectes en un litigi ulterior el fet del desistiment, les ofertes de negociació de les parts, els acords que hagin estat revocats dins el termini i en la forma escaient ni cap altra circumstància coneguda com a conseqüència del procediment.

ARTICLE 6. IMPARCIALITAT I NEUTRALITAT DE LA PERSONA MEDIADORA

1. La persona mediadora exerceix la seva funció amb imparcialitat i neutralitat, tot garantint la igualtat entre les parts. Si cal, ha d'interrompre el procediment de mediació mentre la igualtat de poder i la llibertat de decidir de les parts no estigui garantida, especialment com a conseqüència de situacions de violència. En tot cas, s'ha d'interrompre o, si escau, paralitzar l'inici de la mediació familiar, si hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella o en l'àmbit familiar objecte de la mediació.

2. La persona mediadora ha d'ajudar els participants a assolir per ells mateixos els compromisos i les decisions sense imposar cap solució ni cap mesura concreta i sense prendre-hi part.

3. Si hi ha conflicte d'interessos, vincle de parentiu per consanguinitat fins al quart grau o afinitat fins al segon grau, o amistat íntima o enemistat manifesta entre la persona mediadora i una de les parts, la persona mediadora n'ha de declinar la designació. En cas de dubte, pot demanar un informe al seu col·legi professional.

4. No pot actuar com a mediador o mediadora la persona que anteriorment ha intervingut professionalment en defensa dels interessos d'una de les parts en contra de l'altra.

5. Si es dona algun dels supòsits de l'apartat 3 i la persona mediadora no n'ha declinat la designació, la part pot, en qualsevol moment del procediment, recusar-ne el nomenament, davant de l'òrgan o la persona que l'hagi designat, d'acord amb el que estableix la legislació sobre el règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

ARTICLE 7. CONFIDENCIALITAT

1. Totes les persones que intervenen en el procediment de mediació tenen l'obligació de no revelar les informacions que coneguin a conseqüència d'aquesta mediació. Tant els mediadors com els tècnics que participin en el procediment estan obligats a la confidencialitat pel secret professional.

2. Les parts en un procés de mediació no poden sol·licitar en judici ni en actes d'instrucció judicial la declaració del mediador o mediadora com a perit o testimoni d'una de les parts, per tal de no comprometre la seva neutralitat, sens perjudici del que estableix la legislació penal i processal.

3. Les actes que s'elaboren al llarg del procediment de mediació tenen caràcter reservat.

4. No està subjecta al deure de confidencialitat la informació obtinguda en el curs de la mediació que:

a) No està personalitzada i s'utilitza per a finalitats de formació o recerca.

b) Comporta una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona.

c) S'obté en la mediació dins de l'àmbit comunitari, si s'utilitza el procediment del diàleg públic com a forma d'intervenció mediadora oberta a la participació ciutadana.

5. La persona mediadora, si té dades que revelen l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona o de fets delictius perseguibles d'ofici, ha d'aturar el procediment de mediació i n'ha d'informar les autoritats judicials.

ARTICLE 8. CARÀCTER PERSONALÍSSIM

1. En la mediació, les parts i la persona mediadora han d'assistir personalment a les reunions sense que es puguin valer de representants o d'intermediaris. En situacions excepcionals que facin impossible la presència simultània de les parts, es poden utilitzar mitjans tècnics que facilitin la comunicació a distància, tot garantint els principis de la mediació.

2. En la mediació civil entre una pluralitat de persones, les parts poden designar portaveus amb reconeixement de capacitat negociadora, que representin els interessos de cada col·lectiu implicat.

ARTICLE 9. BONA FE

Les parts i les persones mediadores han d'actuar d'acord amb les exigències de la bona fe.

CAPÍTOL III. DESENVOLUPAMENT DE LA MEDIACIÓ

ARTICLE 10. ÀMBIT D'APLICACIÓ DEL PROCEDIMENT DE MEDIACIÓ

El procediment de mediació que estableix aquesta llei és aplicable:

a) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per l'òrgan de mediació del departament competent en matèria de dret civil.

b) A les mediacions familiars i en altres matèries de dret civil desenvolupades pels mediadors designats per les entitats signants de convenis amb el departament competent en matèria de dret civil, si ho estableix el mateix conveni.

ARTICLE 11. SESSIÓ INFORMATIVA

1. En la sessió informativa prèvia, les persones són assessorades sobre el valor, els avantatges, els principis i les característiques de la mediació. En funció d'aquest coneixement i del cas concret, decideixen si opten o no per la mediació.

2. Les parts poden designar de comú acord la persona mediadora entre les inscrites en el Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Altrament, han d'acceptar la que designi l'organisme responsable.

3. Les parts que decideixen iniciar la mediació que regula aquesta llei han d'acceptar les seves disposicions i les tarifes de la mediació, les quals s'han de facilitar abans d'iniciar-la, llevat que gaudeixin del dret a la gratuïtat.

4. En els termes que estableix la legislació processal, quan el procés judicial ja s'ha iniciat, l'autoritat judicial pot disposar que les parts assisteixin a una sessió informativa sobre la mediació si les circumstàncies del cas ho fan aconsellable. L'òrgan públic corresponent facilita la sessió informativa i vetlla, si escau, pel desenvolupament adequat de la mediació.

ARTICLE 12. INICI DE LA MEDIACIÓ

1. La mediació es pot dur a terme:

a) Abans d'iniciar el procés judicial, quan es produeixen els conflictes de convivència o les discrepàncies.

b) Quan el procés judicial està pendent, en qualsevol de les instàncies i els recursos, en execució de sentència o en la modificació de les mesures establertes per una resolució judicial ferma, en els termes que determini la legislació processal.

2. La mediació es pot iniciar a petició:

a) De les parts de comú acord, sia per iniciativa pròpia o a instàncies de l'autoritat judicial o per derivació dels jutjats de pau, dels professionals col·legiats o dels serveis públics de diversos àmbits, que poden proposar-la a les parts i contactar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

b) D'una de les parts, si l'altra o les altres n'han manifestat l'acceptació, en el termini de vint dies des que han estat informades.

3. En la mediació familiar, perquè hi pugui haver una nova mediació ha d'haver transcorregut un any des que s'hagi donat per acabada una mediació anterior sobre un mateix objecte o des que aquesta hagi estat intentada sense acord, llevat que l'organisme competent aprecii que es donen circumstàncies que aconsellen dur a terme abans una nova mediació, especialment per a evitar perjudicis als fills menors, a les persones incapacitades o a altres persones que necessiten una protecció especial.

ARTICLE 13. ACTUACIÓ DE LA PERSONA MEDIADORA

La persona mediadora exerceix la seva funció afavorint una comunicació adequada entre les parts i, per tant:

a) Facilita el diàleg, promou la comprensió entre les parts i ajuda a cercar solucions al conflicte.

b) Vetlla perquè les parts prenguin llurs pròpies decisions i tinguin la informació i l'assessorament suficients per a assolir els acords d'una manera lliure i conscient.

c) Fa avinent a les parts la necessitat de vetllar per l'interès superior en joc.

ARTICLE 14. DEURES DE LA PERSONA MEDIADORA

La persona mediadora, al llarg del procediment de mediació, ha de complir els deures següents:

a) Exercir la seva funció, amb lleialtat envers les parts, d'acord amb aquesta llei, el reglament que la desplegui i les normes deontològiques, i ajustant-se als terminis fixats.

b) Donar per acabada la mediació davant de qualsevol causa prèvia o sobrevinguda que faci incompatible la continuació del procediment amb les prescripcions que estableix aquesta llei, i també si aprecia manca de col·laboració de les parts o si el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a mediació. La persona mediadora ha de prestar una atenció particular a qualsevol signe de violència, física o psíquica, entre les parts i, si escau, denunciar el fet a les autoritats judicials.

ARTICLE 15. REUNIÓ INICIAL

1. La persona mediadora ha de convocar les parts a una primera reunió en què els ha d'explicar el procediment, els principis i l'abast de la mediació. Especialment, les ha d'informar del dret de qualsevol d'elles de donar per acabada la mediació.

2. En la primera reunió, la persona mediadora i les parts han d'acordar les qüestions que cal examinar i han de planificar el desenvolupament de les sessions que poden ésser necessàries.

3. La persona mediadora ha d'informar les parts de la conveniència de rebre assessorament jurídic durant la mediació i de la necessitat de la intervenció d'un advocat o advocada designat lliurement per tal de redactar el conveni o el document jurídic escaient, sobre la base del resultat de la mediació. En els casos en què sigui procedent, l'advocat o advocada pot ésser el que correspongui segons el torn d'ofici, a sol·licitud de les persones interessades.

4. En funció de les circumstàncies del cas, la persona mediadora pot informar les parts de la conveniència de rebre un assessorament específic altre que el jurídic.

ARTICLE 16. ACTA INICIAL DE LA MEDIACIÓ

1. De la reunió inicial de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual s'han de fer constar la data, la voluntarietat de la participació de les parts i l'acceptació dels deures de confidencialitat. S'han d'establir l'objecte i l'abast de la mediació i una previsió del nombre de sessions.

2. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar.

ARTICLE 17. DURADA DE LA MEDIACIÓ

1. La durada de la mediació depèn de la naturalesa i la complexitat del conflicte, però no pot excedir els seixanta dies hàbils, comptadors des del dia de la reunió inicial. Mitjançant una petició motivada de la persona mediadora i de les parts, l'òrgan o l'entitat competent en pot prorrogar la durada fins a un màxim de trenta

dies hàbils més, en consideració a la complexitat del conflicte o al nombre de persones implicades.

2. S'ha d'establir per reglament el nombre màxim de sessions de la mediació. Aquest nombre màxim s'ha de respectar tant si la mediació acaba amb acord com si no.

ARTICLE 18. ACTA FINAL

1. De la sessió final de la mediació, se n'ha d'estendre una acta, en la qual han de constar exclusivament i d'una manera clara i concisa els acords assolits.

2. Si és impossible arribar a cap acord, s'ha d'estendre una acta en què tan sols s'ha de fer constar aquest fet.

3. La persona mediadora i les parts signen l'acta, de la qual reben un exemplar que, si escau, traslladen als advocats respectius.

ARTICLE 19. ACORDS I COMUNICACIÓ DEL RESULTAT DE LA MEDIACIÓ

1. Els acords respecte a matèries i persones que necessiten una protecció especial, i també respecte a les matèries d'ordre públic que determinen les lleis, tenen caràcter de propostes i necessiten, per a ésser eficaços, l'aprovació de l'autoritat judicial.

2. Els acords han de donar prioritat a l'interès superior dels menors i de les persones incapacitades.

3. Els advocats de les parts poden traslladar l'acord assolit mitjançant la mediació al conveni regulador o al document o protocol corresponent, per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o per tal que s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, aprovat.

4. En la mediació feta per indicació de l'autoritat judicial, la persona mediadora ha de comunicar a aquesta autoritat, en el termini de cinc dies hàbils des de l'acabament de la mediació, si s'ha arribat a un acord o no.

CAPÍTOL IV. ORGANITZACIÓ I REGISTRES

ARTICLE 20. EL CENTRE DE MEDIACIÓ DE DRET PRIVAT DE CATALUNYA

1. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya és un òrgan adscrit al departament competent en matèria de dret civil mitjançant el centre directiu que en té atribuïda la competència.

2. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya té per objecte promoure i administrar la mediació regulada per aquesta llei i facilitar-hi l'accés.

ARTICLE 21. FUNCIONS DEL CENTRE DE MEDIACIÓ DE DRET PRIVAT DE CATALUNYA

El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya exerceix les funcions següents:

a) Fomentar i difondre la mediació.

b) Actuar com a instrument especialitzat en l'àmbit dels conflictes familiars, en matèries de dret privat i en d'altres que es determinin per llei, amb un respecte

total a les iniciatives de mediació ciutadana existents, d'àmbit municipal o exercides per altres entitats públiques o privades, i com a centre de seguiment, estudi, debat i divulgació de la mediació i de les relacions amb altres organismes estatals i internacionals amb finalitats equiparables.

c) Gestionar el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

d) Homologar, a l'efecte de la inscripció de les persones mediadores en els registres i censos corresponents, els estudis, els cursos i la formació específica en matèria de mediació.

e) Establir els requisits d'actualització de coneixements que garanteixin la plena aptitud de la persona mediadora i, de la mateixa manera, promoure l'especialització dels mediadors en diferents camps, dins dels àmbits respectius.

f) Facilitar les sessions informatives gratuïtes, tant a sol·licitud directa de les parts com a instància judicial o per derivació d'altres òrgans actius titulars de serveis públics amb competència en matèria de resolució de conflictes familiars i de dret privat.

g) Donar curs a les mediacions provinents de les autoritats judicials i administratives competents i fer-ne el seguiment.

h) Designar la persona mediadora a proposta de les parts o quan la mediació és instada per l'autoritat judicial.

i) Fer el seguiment del procediment de mediació i arbitrar les qüestions organitzatives que se suscitin i no formin part de l'objecte sotmès a mediació.

j) Vetllar pel compliment dels terminis del procediment de mediació i arbitrar amb relació a les actuacions corresponents per a evitar dilacions que perjudiquin les parts.

k) Elaborar propostes i emetre els informes sobre el procediment de mediació que, amb relació a les seves funcions, li demani el conseller o consellera competent en matèria de dret civil.

l) Promoure l'estudi de les matèries generals de la mediació i de les específiques en funció de l'àmbit d'aplicació.

m) Elaborar una memòria anual d'activitats.

n) Trametre al col·legi professional corresponent les queixes o les denúncies que es presentin com a conseqüència de les actuacions de les persones mediadores inscrites en els seus registres i fer-ne el seguiment.

o) Promoure la col·laboració amb col·legis professionals, administracions locals i altres entitats públiques, i també amb els cossos de policia, per a facilitar que la informació i l'accés a la mediació arribin a tots els ciutadans.

ARTICLE 22. FUNCIONS DELS COL·LEGIS PROFESSIONALS

Els col·legis que integren els professionals que fan mediacions en l'àmbit d'aquesta llei exerceixen les funcions següents:

- a) Gestionar el registre de persones mediadores que hi estiguin col·legiades i comunicar-ne les altes i baixes al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- b) Proposar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya la persona mediadora quan les parts s'adreixin al col·legi professional.
- c) Dur a terme la formació específica i declarar la capacitat de les persones mediadores.
- d) Complir la funció deontològica i disciplinària respecte als col·legiats que exerceixen la mediació.
- e) Comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya les mesures adoptades com a conseqüència dels expedients disciplinaris oberts a persones mediadores.
- f) Col·laborar amb el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya en el foment i la difusió de la mediació.
- g) Introduir, en l'àmbit de la formació especialitzada que duguin a terme, l'estudi de les tècniques de mediació, de negociació i de resolució alternativa de conflictes.
- h) Elaborar propostes i emetre els informes sobre els procediments de mediació que li demani el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- i) Elaborar una memòria anual de les activitats del col·legi professional en l'àmbit de la mediació, que s'ha de trametre al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- j) Dur a terme formació de capacitat en matèria de violència en l'àmbit familiar, per tal de detectar i identificar situacions de risc, prestant una atenció especial a les que afectin persones en situació de dependència.

ARTICLE 23. ADMINISTRACIONS LOCALS I ALTRES ENTITATS PÚBLIQUES

1. Es reconeix la capacitat d'autoorganització de les administracions locals i d'altres entitats públiques per a establir, en l'àmbit de llurs competències, activitats i serveis de mediació, d'acord, en tots els casos, amb els principis que estableix el capítol II.
2. Les administracions locals i les entitats públiques poden signar convenis de col·laboració amb el departament competent en matèria de dret civil per a promoure i facilitar la mediació regulada per aquesta llei en els àmbits territorials respectius.

ARTICLE 24. COMITÈ ASSESSOR

Es crea un comitè assessor format per representants dels col·legis professionals, de les associacions representatives d'ens locals i d'altres associacions i per experts amb experiència en el camp de la mediació, i també per representants del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar i difondre la mediació. La composició i les funcions del comitè assessor s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 25. ELS REGISTRES DE PERSONES MEDIADORES

1. Les persones que compleixen els requisits que estableix l'article 3 i volen exercir les funcions de mediació que regula aquesta llei s'han d'inscriure en el registre

del col·legi professional al qual pertanyen o en una associació professional de mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil.

2. Les persones mediadores que siguin membres d'una associació professional de l'àmbit de la mediació acreditada pel departament competent en matèria de dret civil poden sol·licitar llur inscripció en el Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya. Per a poder-s'hi inscriure, han d'acreditar el compliment dels requisits establerts per reglament.

3. Els col·legis professionals, mitjançant l'aplicació telemàtica que es determini per reglament, han de donar trasllat de les inscripcions al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, el qual ha d'inscriure els professionals mediadors en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar o en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat o en els altres registres que corresponguin, si compleixen els requisits establerts per reglament.

4. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els col·legis professionals han d'aplicar un criteri de repartiment equitatiu de les mediacions, tant en la designació de persona mediadora feta pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya com en les propostes que presentin els col·legis professionals, sens perjudici de l'assignació d'una persona mediadora a un òrgan jurisdiccional o a un cas particular si les circumstàncies ho aconsellen.

5. L'estructura i el funcionament dels registres s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 26. COMUNICACIÓ DE DADES

1. La persona mediadora ha de comunicar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i, si escau, al servei del col·legi professional al qual pertany:

a) L'inici de la mediació, trametent una còpia de l'acta inicial signada per les parts i per la persona mediadora.

b) La finalització de la mediació i les dades relatives a cada mediació, mitjançant un imprès normalitzat, als efectes de gestió i per qüestions estadístiques i de verificació.

c) La decisió de la persona mediadora de donar per acabada la mediació, per manca de col·laboració de les parts o quan el procediment esdevé inútil.

d) La finalització de la mediació en cas d'haver detectat elements que revelin l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física d'una persona.

2. El Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i els serveis dels col·legis professionals garanteixen la confidencialitat de les dades rebudes, d'acord amb la normativa de protecció de dades.

ARTICLE 27. BENEFICI DE GRATUÏTAT I RETRIBUCIÓ DE LES PERSONES MEDIADORES

1. Les persones que s'adreixin al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en els supòsits que estableix aquesta llei, poden gaudir del benefici de gratuïtat,

sempre que es donin les condicions materials que estableixen les normes reguladores de l'assistència jurídica gratuïta. El benefici de gratuïtat l'han de concedir els òrgans que es determinin per reglament, per mitjà del procediment que s'estableixi també per reglament.

2. Quan s'inicia la mediació amb la intervenció del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, si una o més parts no disposen del dret de justícia gratuïta, la persona mediadora les ha d'informar de les tarifes establertes per a les mediacions gestionades pel Centre.

3. L'Administració, malgrat el que estableix l'apartat 2, en interès dels usuaris i de la difusió de la mediació, pot preveure la possibilitat d'iniciar programes en què la mediació es faci d'una manera gratuïta per als usuaris, sigui a iniciativa del mateix departament competent en matèria de dret civil o en col·laboració amb altres organismes públics o privats.

4. Si una o més parts tenen dret a justícia gratuïta, el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya ha de retribuir les persones mediadores d'acord amb les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

5. Les persones que s'acullen a la mediació per mitjà del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya i no tenen benefici de gratuïtat han d'abonar a la persona mediadora, si l'altra part sí que té reconegut aquest dret, la meitat de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil.

6. En les mediacions amb pluralitat de parts gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya s'ha d'establir la remuneració sobre la base de les tarifes que fixa el departament competent en matèria de dret civil i en funció del nombre de parts i de la complexitat del cas.

7. En les mediacions organitzades per col·legis professionals, ajuntaments i entitats públiques, hom s'ha d'atenir al que disposa l'entitat corresponent, prestant una atenció especial a aquells col·lectius que presenten dificultats derivades de situacions de dependència o amb obstacles per a emancipar-se.

ARTICLE 28. REGISTRE DE SERVEIS DE MEDIACIÓ CIUTADANA

Es crea el Registre de Serveis de Mediació Ciutadana per a facilitar l'accés dels usuaris al servei de mediació. L'estructura i la gestió d'aquest registre s'han d'establir per reglament.

CAPÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 29. RESPONSABILITAT DE LA PERSONA MEDIADORA

L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei que comporti actuacions o omissions constitutives d'infracció dóna lloc a les sancions corresponents en cada cas, després de l'expedient contradictori.

ARTICLE 30. FETS CONSTITUTIUS D'INFRACCIÓ

Són infraccions:

- a) Incomplir els deures d'imparcialitat i neutralitat i de confidencialitat exigibles en els termes que estableixen l'article 6 i l'article 7.1, 2 i 3, respectivament.
- b) Incomplir el deure de denunciar en els termes que estableix l'article 7.5.
- c) Incomplir els deures que estableix l'article 14.
- d) Incomplir l'obligació de comunicació a l'autoritat judicial que estableix l'article 19.4.
- e) Incomplir l'obligació d'iniciar la mediació en els terminis fixats per reglament.
- f) Incomplir l'obligació de comunicar el resultat de la mediació al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya que estableix l'article 26.
- g) Incomplir el deure de facilitar prèviament les tarifes, en els termes que estableix l'article 27.2, o incrementar l'import fixat pel departament competent en matèria de dret civil en les mediacions gestionades pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.
- h) Abandonar el procediment de mediació sense causa justificada.

ARTICLE 31. TIPUS D'INFRACCIONS

1. Les infraccions per incompliment de les prescripcions d'aquesta llei poden ésser lleus, greus i molt greus.
2. Són infraccions lleus els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que no comporten perjudicis a les parts.
3. Són infraccions greus:
 - a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, b, g i h que no comporten perjudicis greus a les parts.
 - b) La reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any.
 - c) Els fets a què fa referència l'article 30.c, d i e que comporten perjudicis lleus a les parts.
4. Són infraccions molt greus:
 - a) Els fets a què fa referència l'article 30.a, c i h que comporten perjudicis greus a les parts.
 - b) La reiteració d'una infracció greu en el termini de dos anys.

ARTICLE 32. SANCIONS

Les sancions que es poden imposar són:

- a) Per una infracció lleu, amonestació per escrit, que s'ha de fer constar en l'expedient del registre.
- b) Per una infracció greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un mes a un any.
- c) Per una infracció molt greu, suspensió temporal de la capacitat d'actuar com a persona mediadora per un període d'un any i un dia a tres anys, o baixa definitiva del Registre general del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya.

ARTICLE 33. ÒRGANS SANCIONADORS

L'exercici de la potestat sancionadora que regula aquesta llei correspon:

a) Respecte a les persones mediadores col·legiades, als col·legis professionals als quals pertanyin d'acord amb els procediments i mitjançant els òrgans que estableixin llurs pròpies normes.

b) Respecte a les persones mediadores que prestin serveis de mediadors per a una administració pública, a l'administració pública de la qual depenguin d'acord amb el procediment i mitjançant els òrgans que estableixin les seves pròpies normes.

c) Respecte a les persones mediadores amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis de mediadors per a una administració pública, d'acord amb el procediment que s'aprovi per reglament, als òrgans següents:

Primer. El conseller o consellera competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions molt greus.

Segon. El secretari o secretària general del departament competent en matèria de dret civil, en el cas d'infraccions greus.

Tercer. El director o directora del centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, en el cas d'infraccions lleus.

ARTICLE 34. NORMES DEONTOLÒGIQUES

Les persones mediadores han de respectar els principis de la mediació que estableixen aquesta llei, les normes deontològiques del col·legi professional al qual pertanyen i les altres normes de conducta específiques adreçades a les persones mediadores.

CAPÍTOL VI. RÈGIM DE RECURSOS

ARTICLE 35. RÈGIM DE RECURSOS

1. Pertoca al director o directora del centre directiu del departament competent en matèria de dret civil al qual és adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya dictar els actes administratius en les matèries de la seva competència. Contra aquests actes es pot interposar un recurs d'alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que els ha dictats. El recurs extraordinari de revisió es pot interposar davant el conseller o consellera competent en matèria de dret civil en els supòsits que estableix la legislació de procediment administratiu.

2. La interposició del recurs contenciós administratiu és procedent d'acord amb el que estableixi la llei d'aquesta jurisdicció.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes que hi són aplicables, i la reclamació prèvia ha d'ésser resolta pel conseller o consellera competent en matèria de dret civil.

4. És aplicable als actes dels òrgans dels col·legis professionals el règim de recursos que estableixen els estatuts respectius i la Llei 7/2006, del 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. XARXA D'INFORMACIÓ I D'ORIENTACIÓ

El departament competent en matèria de dret civil, mitjançant el centre directiu al qual està adscrit el Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, ha de promoure, per mitjà de la signatura de convenis de col·laboració amb ajuntaments, consells comarcals i altres organismes públics, la creació i la gestió d'una xarxa de punts d'informació i d'orientació sobre la mediació que abasti tot Catalunya, i també la formació dels equips vinculats a la xarxa.

SEGONA. SUBJECCIÓ ALS PRINCIPIS DE LA MEDIACIÓ

Els principis que estableix el capítol II són aplicables a totes les persones mediadores que duguin a terme actuacions de mediació per a la resolució de conflictes en l'àmbit familiar i en els altres de dret privat als quals fa referència aquesta llei.

TERCERA. INCLUSIÓ EN ELS REGISTRES DE MEDIADORS DE PERSONES QUE EXERCIXEN UNA PROFESSIONI NO SUBJECTA A COL·LEGIACIÓ

Les persones que tenen una titulació universitària i que exerceixen una professió no subjecta a col·legiació, o que prestin serveis de mediadors per a l'Administració pública, poden demanar al Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya d'ésser incloses en els registres respectius de mediadors, sempre que compleixin els altres requisits que estableixen l'article 3.1 i el reglament corresponent.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. RÈGIM APLICABLE A LES MEDIACIONS INICIADDES ABANS DE L'ENTRADA EN VIGOR D'AQUESTA LLEI

Les mediacions iniciades abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen per la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

SEGONA. SITUACIÓ DE LES PERSONES MEDIADORES QUE HAN SUPERAT ELS REQUISITS DE CAPACITACIÓ D'ACORD AMB LA LLEI 1/2001

Les persones mediadores que han superat els requisits de capacitació d'acord amb la Llei 1/2001 mantenen llur inscripció en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar.

TERCERA. SITUACIÓ DELS EDUCADORS SOCIALS QUE COMPLEIXEN EL REQUISIT QUE ESTABLEIX LA LLEI 15/1996

Els educadors socials que no estiguin en possessió d'una titulació universitària i que estiguin col·legiats en el Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria quarta de la Llei 15/1996, del 15 de novembre, de creació del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, i l'article 11 dels estatuts del dit Col·legi, i que acreditin una formació i una capacitació especifi-

ques en mediació, homologada pel Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya, poden sol·licitar d'ésser inclosos en el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i en el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroga la Llei 1/2001, del 15 de març, de mediació familiar de Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT PER REGLAMENT

El Govern ha de regular per reglament, en el termini de sis mesos, l'organització, l'estructura, el funcionament i la publicitat dels registres de persones mediadores, la capacitat de les persones mediadores, el règim de tarifes i les altres qüestions que siguin pertinents.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2009

El secretari tercer	El president del Parlament
Jordi Miralles i Conte	Ernest Benach i Pascual

Llei de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya

Tram. 200-00055/08

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió núm. 60, 15.07.2009, DSPC-P 89

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de juliol de 2009, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Habitatge referent al Projecte de Llei de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (tram. 200-00055/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

LLEI DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

PREÀMBUL

L'objecte d'aquesta llei és crear l'Agència de l'Habitatge de Catalunya amb la finalitat de disposar d'una eina administrativa que faciliti la resposta de la Generali-

tat als reptes actuals existents a Catalunya sobre una matèria tan estratègica com l'habitatge, expressats en el Pacte nacional per a l'habitatge 2007-2016. Una de les mesures del Pacte és la creació de l'Agència com a instrument per a tractar el creixement i la diversificació de les responsabilitats públiques en matèria d'habitatge d'una manera articulada i coherent. La fita essencial d'aquest procés ha estat la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que ha d'ésser la peça clau de la nova política de la Generalitat en aquest àmbit, i ara, per mitjà de la present llei, es crea un instrument organitzatiu que ha de permetre una execució adequada d'aquesta política. La llei s'aprova a l'empara de les competències de la Generalitat en matèria d'habitatge, d'acord amb el que disposen l'article 137 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 148.1 de la Constitució espanyola.

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya, d'acord amb les tendències organitzatives del sector públic més recents, garanteix la possibilitat de combinar amb agilitat les diverses tècniques de dret públic i de dret privat que ofereix l'ordenament jurídic. D'aquesta manera, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya ha de permetre que la Generalitat disposi d'una estructura organitzativa amb la força suficient per a desplegar les polítiques d'habitatge d'acord amb l'objectiu estratègic de plena eficàcia i de màxima proximitat a les diverses parts del territori.

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya, en l'àmbit de les seves funcions, ha d'executar les polítiques i les decisions estratègiques del departament competent en matèria d'habitatge, la qual cosa n'ha d'ésser l'objectiu principal.

Aquesta llei consta de vint articles, estructurats en set capítols, tres disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

El capítol I regula la naturalesa jurídica i els objectius de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya amb la intenció d'evidenciar que es tracta d'un òrgan dinàmic, versàtil i flexible per a poder donar una resposta moderna, eficaç i eficient a les necessitats i la problemàtica en matèria d'habitatge a Catalunya.

El capítol II tracta d'una manera integral de totes les funcions atribuïdes a l'Agència i del seu àmbit d'actuació. Es permet, igualment, l'ampliació o la modulació d'aquestes funcions mitjançant les diverses tècniques jurídiques que siguin a l'abast del nou ens.

L'organització de l'Agència es regula en el capítol III, que en defineix els òrgans de govern i de gestió per a poder dur a terme els objectius pretesos i les funcions encomanades.

El capítol IV estableix el règim jurídic de l'Agència, en una clara manifestació de la flexibilitat que se li atribueix per a poder contractar altres empreses, organismes i consorcis, o participar-hi, i disposa el règim d'impugnació d'actes, conseqüència de les potestats de resolució, inspecció i sanció que també se li atribueixen. Així mateix, es regula la composició mixta de l'Agència amb personal laboral i funcionari, en una mostra del seu caràcter dinàmic i flexible.

El capítol V regula les relacions entre l'Agència i el departament competent en matèria d'habitatge, basades, necessàriament, en el contracte programa, que ha d'establir els objectius i el finançament de l'Agència.

El pressupost i el control econòmic i financer de l'Agència es tracten en el capítol VI.

El capítol VII estableix la dissolució de l'Agència com a entitat amb personalitat jurídica pròpia.

En la part final de la Llei, la primera disposició addicional regula la incorporació dels béns de l'Institut Català del Sòl al patrimoni de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya; la segona regula les funcions d'altres entitats en matèria d'habitatge, i la tercera indica que l'Agència s'ha de dotar amb serveis jurídics propis. Les disposicions transitòries introduïdes en aquesta llei aborden l'assumpció per l'Agència d'una part de les activitats i les funcions que fins ara desenvolupava la secretaria competent en matèria d'habitatge, i de la totalitat de les que desenvolupa l'empresa pública Administració, Promoció i Gestió, SA (Adigsa); la situació del personal funcionari i laboral de l'Agència, i el tractament dels procediments administratius en tramitació. Finalment, s'incorpora una disposició derogatòria i tres disposicions finals, la primera de les quals regula l'aprovació dels estatuts de l'Agència; la segona, el règim competencial en matèria sancionadora, i la tercera, l'entrada en vigor de la Llei.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. CREACIÓ I NATURALESA JURÍDICA

1. Es crea l'Agència de l'Habitatge de Catalunya com a entitat de dret públic de la Generalitat amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per a assolir els seus objectius.

2. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya s'adscriu al departament competent en matèria d'habitatge i actua sota les directrius d'aquest. El departament exerceix el control d'eficàcia i d'eficiència de l'activitat de l'Agència d'acord amb els termes del contracte programa que han de formalitzar ambdues parts.

ARTICLE 2. OBJECTIUS I PRINCIPIS D'ACTUACIÓ

1. Els objectius de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya són executar i gestionar les polítiques d'habitatge que són competència de la Generalitat i, especialment, executar les actuacions públiques de la Generalitat amb relació al creixement de la població satisfent-ne les necessitats en matèria d'habitatge i garantint la proximitat al territori.

2. La gestió integrada de les actuacions públiques en matèria d'habitatge s'ha de desenvolupar d'acord amb els principis de subsidiarietat, coordinació, cooperació i col·laboració amb els ens locals, i en concertació, si escau, amb altres ens de caràcter públic o privat.

CAPÍTOL II. FUNCIONS DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

ARTICLE 3. FUNCIONS

1. Corresponen a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya les funcions següents:

a) Gestionar, executar, coordinar i difondre els ajuts que el departament competent en matèria d'habitatge encomana a l'Agència, inclosos, entre altres, els ajuts destinats a la promoció, el foment i la compra d'habitatges amb protecció oficial, al lloguer i a la rehabilitació d'habitatges i edificis d'habitatges, i a la mediació social en l'àmbit del lloguer privat.

b) Administrar i gestionar el parc d'habitatges de titularitat de la Generalitat; les promocions d'habitatges amb protecció oficial en règim de lloguer d'altres promotors públics que convinguin gestionar-los i administrar-los amb l'Agència, i l'oferta i la posada en el mercat dels habitatges privats que li siguin cedits per a destinar-los al lloguer social, en els termes previstos en els articles 68 i 69 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge. L'Agència pot encarregar aquestes funcions a professionals qualificats de l'àmbit privat. Si la iniciativa privada no se'n fa càrrec, l'Agència es pot responsabilitzar de l'administració i la gestió dels habitatges amb protecció oficial provinents de promocions privades i dels habitatges obtinguts per cessió i destinats al lloguer social.

c) Executar i fer el seguiment i el control de la rehabilitació d'habitatges que l'Agència dugui a terme en virtut dels programes o els convenis en què participi.

d) Gestionar i coordinar el Registre de Sol·licitants d'Habitatges amb Protecció Oficial, d'acord amb la normativa reguladora del Registre.

e) Tramitar, instruir i gestionar les adjudicacions d'habitatges amb protecció oficial, nous o de segona mà, que hagi de portar a terme l'Administració de la Generalitat, en els termes legalment i reglamentàriament establerts.

f) Gestionar i executar programes socials relacionats amb l'habitatge.

g) Construir habitatges amb protecció oficial i participar en els processos urbanístics per a urbanitzar sòls destinats a habitatges amb protecció oficial i en les operacions de remodelació de barris, quan ho requereixin els programes aprovats pel Govern i sens perjudici de les competències atribuïdes al departament competent en matèria de sòl i de remodelació urbana i de barris.

h) Gestionar els ajuts als ajuntaments que siguin competència del departament competent en matèria d'habitatge, destinats a mantenir les oficines locals d'habitatge, a realitzar els plans locals, a declarar àrees de tempteig i retracte, a declarar àrees de conservació i rehabilitació, i a qualsevol altra actuació d'aquest tipus susceptible de rebre ajuts de la Generalitat.

i) Gestionar i executar el programa d'inspecció tècnica d'edificis.

j) Dur a terme la tramitació, la inspecció i el control de les cèdules d'habilitat que atorga directament la Ge-

neralitat, i coordinar les informacions sobre les cèdules que atorguen els ajuntaments.

k) Gestionar els registres administratius dels agents vinculats amb l'habitatge adscrits al departament competent en aquesta matèria.

l) Portar a terme les funcions d'inspecció i sanció en matèria d'habitatge que corresponen al departament competent en matèria d'habitatge, i també adoptar les mesures provisionals i de reconducció que estableix el règim sancionador de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

m) Dur a terme estudis sobre actuacions a executar en barris i àrees en risc de degradació.

n) Comprovar i verificar l'aplicació de la normativa vigent aplicable en matèria d'ecoeficiència energètica dels edificis d'una manera conjunta i coordinada amb els col·legis professionals.

o) Promoure les accions i les mesures que garanteixin l'accessibilitat física, la sostenibilitat i l'ecoeficiència tant del parc d'habitatges ja construïts com dels de nova construcció.

p) Impulsar i promoure mesures que permetin desenvolupar la recerca, la innovació, la millora de la qualitat i l'excel·lència en la construcció d'habitatges.

q) Evitar que cap persona resti exclosa d'un habitatge per motius econòmics i garantir l'estabilitat i la seguretat dels residents més vulnerables.

r) Vetllar pel compliment dels paràmetres de qualitat i d'accessibilitat dels habitatges i de les mesures per a garantir-ne el bon ús, la conservació i la rehabilitació, i també revisar-los i proposar-ne de nous.

s) Assegurar i garantir la protecció dels consumidors i els usuaris d'habitatges i la transparència del mercat immobiliari.

t) Defensar i arbitrar amb relació a la matèria d'habitatge objecte d'aquesta llei i als drets, els deures i els criteris que han d'ésser respectats en l'exercici de les activitats de promoció, construcció, transacció i administració d'habitatges.

2. Sens perjudici de les funcions relacionades a l'apartat 1 i per a complir els objectius que determina l'article 2, corresponen a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya totes les funcions que el Govern o el departament competent amb matèria d'habitatge li atribueixen o li encarreguin per mitjà dels instruments jurídics adients en cada cas.

3. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya, dins del marc de la legislació en matèria d'organització i règim jurídic de les administracions públiques, de l'empresa pública i de finances públiques, pot complir les funcions que disposen els apartats 1 i 2, i les altres que se li puguin atribuir o encomanar, d'una manera directa o indirectament mitjançant els mecanismes establerts en la normativa aplicable, en particular, participant en societats, consorcis i entitats públiques i privades l'objecte de les quals sigui la realització d'activitats relacionades amb les funcions de l'Agència.

CAPÍTOL III. ORGANITZACIÓ DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

ARTICLE 4. ÒRGANS DE GOVERN

Els òrgans de govern de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya són:

- a) El president o presidenta.
- b) El Consell d'Administració.
- c) El director o directora.

ARTICLE 5. EL PRESIDENT O PRESIDENTA

1. El càrrec de president o presidenta de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya correspon a la persona titular de la secretaria competent en matèria d'habitatge.

2. El president o presidenta de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya té les funcions següents:

- a) Exercir l'alta representació de l'Agència.
- b) Informar el Govern i el conseller o consellera del departament d'adscripció sobre l'activitat de l'Agència.
- c) Supervisar les activitats de l'Agència.
- d) Presidir el Consell d'Administració.
- e) Vetllar pel compliment dels acords adoptats pel Consell d'Administració.
- f) Convocar, presidir, suspendre i aixecar les sessions del Consell d'Administració, fixar-ne l'ordre del dia, dirigir les deliberacions, dirimir els empats amb el seu vot de qualitat i visar les actes i les certificacions dels acords que s'hi adoptin.

g) Exercir la potestat sancionadora en els termes que estableix l'article 10.

3. El president o presidenta de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya pot delegar l'exercici de les seves funcions en el director o directora de l'Agència o en la resta d'autoritats i òrgans que en depenguin, d'acord amb la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

ARTICLE 6. EL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. El Consell d'Administració de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya és integrat pels membres següents, tots amb veu i vot, llevat del secretari o secretària, que té veu, però no vot:

- a) El president o presidenta, que exerceix la presidència de l'Agència.
- b) El director o directora de l'Agència.
- c) Set persones, nomenades pel Govern a proposta del conseller o consellera competent en matèria d'habitatge, que siguin alts càrrecs o formin part del personal de l'Administració de la Generalitat o de les entitats que hi estan vinculades i que estiguin relacionades, d'una manera directa o indirecta, amb l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de polítiques d'habitatge, edificació, sòl i urbanisme.

d) Un representant o una representant dels treballadors de l'Agència, elegit per llurs òrgans de representació.

e) El secretari o secretària.

2. En la constitució del Consell d'Administració s'ha de tendir a la participació paritària de dones i homes a l'hora de nomenar els membres que no ho són per raó del càrrec.

3. El president o presidenta del Consell d'Administració pot convidar experts en habitatge o altres persones relacionades amb aquesta matèria a participar en les sessions del Consell amb veu però sense vot.

4. Els membres del Consell d'Administració resten sotmesos a la normativa vigent en matèria d'incompatibilitats.

5. El funcionament del Consell d'Administració resta sotmès a la legislació aplicable a l'Administració de la Generalitat en matèria d'òrgans col·legiats.

6. Els membres del Consell d'Administració que tenen la condició d'alt càrrec o de personal funcionari de la Generalitat no tenen dret a rebre cap retribució, llevat dels drets d'assistència i de les dietes que els puguin correspondre, d'acord amb la normativa vigent i amb els imports aplicables al personal al servei de l'Administració de la Generalitat. Als membres no funcionaris i als experts a què es refereix l'apartat 3 s'aplica aquest mateix tractament.

7. Corresponen al Consell d'Administració de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya les funcions següents:

a) Aprovar el reglament de règim interior de l'Agència.

b) Aprovar els contractes programa per part de l'Agència i aplicar i executar les directrius d'actuació que s'hi estableixen.

c) Debatre i aprovar els programes d'actuació anual i fer-ne el seguiment.

d) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència.

e) Aprovar els comptes i la memòria anual de l'Agència.

f) Aprovar l'estructura organitzativa de l'Agència, llevat la que regulin els estatuts de l'Agència i la relativa als òrgans o les unitats al capdavant dels quals hi hagi funcionaris, en què s'aplica el que disposa la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

g) Vetllar per l'assoliment dels objectius assignats a l'Agència i fer-ne l'avaluació.

h) Vetllar pel compliment dels estatuts de l'Agència.

i) Complir totes les que no s'atribueixin o s'encomanin específicament a cap altre òrgan.

ARTICLE 7. EL DIRECTOR O DIRECTORA

1. El director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya és la persona amb la màxima responsabilitat executiva de l'Agència.

2. El Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria d'habitatge i un cop

escoltat el Consell d'Administració, nomena el director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

3. Corresponen al director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya les funcions següents:

a) Exercir la màxima responsabilitat executiva de l'Agència.

b) Elaborar l'avantprojecte del pressupost de l'Agència i fer el seguiment de l'execució, de conformitat amb el que estableix el contracte programa.

c) Coordinar els programes estratègics i econòmics i definir-ne l'estratègia operativa.

d) Dirigir i coordinar les unitats de l'Agència.

e) Representar legalment l'Agència en les relacions jurídiques sotmeses al dret públic, privat i laboral.

f) Autoritzar els contractes de l'Agència, en els termes que estableix l'article 15.

g) Exercir la potestat sancionadora en els termes que estableix l'article 10.

h) Exercir la direcció en matèria de personal i de política de recursos humans.

i) Complir les que el Consell d'Administració o el president o presidenta li encomanin específicament.

j) Complir les que li encomanin els estatuts de l'Agència.

4. El director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya resta sotmès al règim de dedicació i d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

ARTICLE 8. EL SECRETARI O SECRETÀRIA DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. El secretari o secretària del Consell d'Administració de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, que ha de tenir una titulació superior en dret, és nomenat pel president o presidenta del Consell, a proposta del director o directora de l'Agència, d'entre el personal de l'Agència.

2. El secretari o secretària del Consell d'Administració de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya compleix les funcions que li assigna el reglament de règim interior i, específicament, les següents:

a) Assistir a les reunions del Consell d'Administració, amb veu i sense vot, i estendre'n les actes corresponents.

b) Expedir els certificats relatius als acords adoptats pel Consell d'Administració, a petició de qualsevol dels seus membres.

CAPÍTOL IV. RÈGIM JURÍDIC DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

ARTICLE 9. RÈGIM JURÍDIC

1. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya es regeix pel que determinen aquesta llei i els estatuts, per la nor-

mativa reguladora de l'empresa pública catalana i per l'ordenament jurídic privat, amb les excepcions que estableix aquesta llei.

2. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya sotmet la seva activitat en les relacions externes a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, llevat dels actes i les funcions que impliquen l'exercici de potestats públiques i de les relacions amb el departament d'adscripció, que resten sotmesos al dret públic.

3. L'exercici de les funcions i potestats de caràcter públic correspon al personal funcionari adscrit a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, sens perjudici de la participació de personal tècnic no funcionari d'acord amb el que disposen les lleis i els estatuts de l'Agència. El personal no funcionari no pot exercir, en cap cas, funcions o potestats de caràcter públic.

ARTICLE 10. RÈGIM SANCIONADOR

1. El president o presidenta de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya exerceix la competència d'imposar les sancions que l'article 131.1.b de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge atribueix al conseller o consellera competent en matèria d'habitatge.

2. El director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya és l'autoritat competent per a adoptar les mesures provisionals i de reconducció que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 109 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i també per a imposar les multes que l'article 131.1.c de la dita llei atribueix al director o directora general competent.

3. L'òrgan competent per a la imposició de multes d'un import no superior a 25.000 euros a què fa referència l'article 131.1.d de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge s'ha de determinar per reglament.

ARTICLE 11. RÈGIM D'IMPUGNACIÓ DELS ACTES

1. Els actes dictats pels òrgans de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya en l'exercici de les seves potestats administratives tenen la consideració d'actes administratius.

2. Els actes administratius dictats pel president o presidenta i pel director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya exhaureixen la via administrativa, i contra ells es pot interposar recurs potestatiu de reposició, en els termes establerts en la legislació sobre el règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o bé directament recurs contenciós administratiu en els termes establerts en la legislació reguladora de la dita jurisdicció.

3. Els actes administratius dictats pels òrgans inferiors al director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el director o directora de l'Agència, en la forma i els terminis establerts a la legislació sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. Les reclamacions prèvies a la via civil o a la via laboral s'han de tramitar d'acord amb el que estableix

la legislació sobre el règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú. En qualsevol cas, el director o directora de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya és l'òrgan competent per a resoldre les reclamacions presentades.

ARTICLE 12. PERSONAL

1. El personal de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya es regeix pel dret laboral, llevat dels llocs de treball que, amb relació a la naturalesa de llur contingut, i especialment si comporten l'exercici de potestats públiques, restin reservats al personal funcionari públic.

2. Per a proveir les places reservades a funcionaris esmentades a l'apartat 1, poden ésser adscrits a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya funcionaris de l'Administració de la Generalitat, o d'altres administracions públiques, d'acord amb el que disposa la normativa aplicable en matèria de funció pública.

ARTICLE 13. BÉNS

Constitueixen el patrimoni de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya els béns i els drets de qualsevol naturalesa que li siguin adscrits o transferits i els que adquireixi per qualsevol títol. L'adquisició, el gaudi, la gestió i la transmissió es regeixen per la normativa pública o privada aplicable en cada cas.

ARTICLE 14. RECURSOS ECONÒMICS

Els recursos econòmics de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya són integrats per:

- a) Les aportacions procedents de l'Administració de la Generalitat, d'altres administracions públiques, de l'Administració general de l'Estat o de la Unió Europea.
- b) Els rendiments procedents dels béns i els drets propis o adscrits.
- c) Els recursos generats per la mateixa activitat econòmica de l'Agència.
- d) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats públiques o privades o de particulars.
- e) Els crèdits, els préstecs i les línies de finançament que li siguin atorgats, d'acord amb la normativa vigent.
- f) El cobrament de serveis directes, tributs, sancions i altres ingressos de dret públic.
- g) Els drets i altres prestacions patrimonials que li pertocuin.
- h) Qualsevol altre ingrés que li pugui correspondre.

ARTICLE 15. RÈGIM DE CONTRACTACIÓ

1. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya, de conformitat amb la legislació en matèria de contractes del sector públic, té la condició de medi propi i servei tècnic de la Generalitat, en els termes i les condicions que estableixen els estatuts de l'Agència.

2. Els contractes que subscriu l'Agència de l'Habitatge de Catalunya s'han d'ajustar al que estableix la normativa reguladora dels contractes del sector públic.

3. L'òrgan de contractació de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya és el director o directora de l'Agència.

CAPÍTOL V. RELACIONS DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA AMB EL DEPARTAMENT D'ADSCRIPCIÓ

ARTICLE 16. CONTRACTE PROGRAMA

1. El contracte programa entre el departament competent en matèria d'habitatge i l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, sens perjudici del que disposa el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, ha d'incloure, en qualsevol cas, la definició dels objectius que s'han d'assolir, la previsió dels resultats a obtenir amb la gestió que es dugui a terme, la determinació dels serveis i les activitats de què es fa càrrec, l'assignació dels recursos, i els instruments de seguiment, control i avaluació de resultats a què l'Agència ha de sotmetre la seva activitat.

2. El contracte programa ha de tenir una durada pluriennal.

ARTICLE 17. CONTROL DE RESULTATS

El departament competent en matèria d'habitatge, mitjançant el contracte programa, exerceix el control dels resultats de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya en compliment dels objectius que té encomanats.

CAPÍTOL VI. PRESSUPOST I CONTROL DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

ARTICLE 18. PRESSUPOST

1. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya ha d'elaborar i aprovar anualment l'avantprojecte de pressupost, que ha d'ésser tramès al departament competent en matèria d'habitatge per a integrar-lo en el pressupost de la Generalitat.

2. El pressupost de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya es regeix pel que estableix la normativa reguladora de les finances públiques i de l'empresa pública catalana i per la resta de normativa pressupostària de la Generalitat que sigui aplicable.

ARTICLE 19. CONTROL ECONÒMIC I FINANCER

1. El règim de comptabilitat i de control de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, atesa la naturalesa de l'Agència, és el que correspon al sector públic, d'acord amb la normativa reguladora de les finances públiques i de l'empresa pública catalana.

2. El control financer de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya té per objecte comprovar-ne el funcionament econòmic i financer i s'efectua pel procediment d'auditoria.

CAPÍTOL VII. DISSOLUCIÓ DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

ARTICLE 20. DISSOLUCIÓ

La dissolució de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya es produeix per llei, que ha d'establir el procediment de liquidació i la manera mitjançant la qual els òrgans de l'Agència han de continuar complint llurs funcions fins que la liquidació sigui total.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. INCORPORACIÓ DE BÉNS DE L'INSTITUT CATALÀ DEL SÒL AL PATRIMONI DE L'AGÈNCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA

1. El Govern, per a complir la funció a què fa referència l'article 3.1.g, pot determinar els béns immobles, adscrits o de titularitat de l'Institut Català del Sòl, que passen a formar part de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya o que s'adscriuen al seu patrimoni.

2. L'Agència de l'Habitatge de Catalunya assumeix la posició de l'Institut Català del Sòl amb relació als béns que li siguin transferits i, a partir del moment de la transferència, resta automàticament subrogada en els deutes que eventualment l'Institut hagués contret per l'adquisició, la urbanització, la construcció, el manteniment o la conservació d'habitatges.

SEGONA. FUNCIONS D'ALTRES ENTITATS EN MATÈRIA D'HABITATGE

Les funcions que aquesta llei atribueix a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya s'entenen sens perjudici de les que corresponen al Consorci de l'Habitatge de Barcelona, al Consorci de l'Habitatge de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i a la resta d'ens que tenen atribuïdes funcions en matèria d'habitatge.

TERCERA. SERVEIS JURÍDICS DE L'AGÈNCIA

L'Agència de l'Habitatge de Catalunya s'ha de dotar amb serveis jurídics propis.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. ASSUMPCIÓ DE COMPETÈNCIES

Un decret del Govern o, en el cas dels negociats, una ordre del conseller o consellera del departament competent en matèria d'habitatge han de determinar, d'una banda, els canvis i les adaptacions orgàniques que la creació de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya comporta en l'estructura del departament competent en matèria d'habitatge i, de l'altra, l'assumpció per part de l'Agència de les funcions que li atribueix aquesta llei. Aquests canvis es poden fer efectius de forma progressiva en funció de les obligacions derivades dels corresponents contractes programa.

SEGONA. ADMINISTRACIÓ, PROMOCIÓ I GESTIÓ, SA (ADIGSA)

1. Les activitats i les funcions que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, estigui duent a terme l'empresa Administració, Promoció i Gestió, SA (Adigsa) passen a ésser assumides per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

2. Els òrgans administratius competents han de fer les gestions pertinents per a portar a terme la dissolució d'Adigsa i la subrogació per part de l'Agència en les posicions jurídiques de la dita empresa pel que fa als béns, els drets i les obligacions de qualsevol tipus de què sigui titular, sens perjudici del que s'estableix per al personal en la normativa aplicable i de conformitat amb aquesta normativa.

3. Els béns afectes a Adigsa en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei resten adscrits a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i no se'n modifica la condició jurídica originària.

4. En les operacions d'endeutament, la Generalitat se subroga en la posició contractual d'Adigsa i, a aquests efectes, el departament competent en matèria d'economia i finances ha d'acomplir els tràmits pertinents.

TERCERA. PERSONAL

1. El personal que ocupa llocs de treball a Adigsa s'integra a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya en els termes indicats en la disposició transitòria primera i hi resta vinculat d'acord amb la normativa de dret laboral aplicable. La incorporació del personal laboral s'ha de dur a terme en els termes que estableix l'article 44 del Reial decret legislatiu 1/1995, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

2. El personal funcionari que ocupa llocs de treball en les unitats administratives del Departament de Medi Ambient i Habitatge les funcions de les quals passen a ésser assumides per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya resta en la condició de funcionari.

3. Les persones que s'integren a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya han de continuar complint llurs funcions mentre no es desplegui la nova estructura orgànica i es proveixin els llocs de treball corresponents. En el procés d'adscripció corresponent, i en un marc de diàleg i concertació amb els representants dels treballadors, s'ha de tenir en compte l'adequació d'aquestes persones a les funcions i les característiques dels nous llocs de treball.

4. Si es generen llocs de treball nous, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya els ha d'oferir en igualtat de condicions a tot el personal adscrit. Els funcionaris es poden acollir lliurement a aquesta opció i, en el cas d'obtenir una plaça d'aquestes característiques, resten en situació d'excedència voluntària per incompatibilitat en el seu cos d'origen i se'ls reconeix l'antiguitat. En el cas que no es vulguin acollir a l'esmentada opció, mantenen sense cap mena d'alteració llur condició de personal funcionari.

QUARTA. PROCEDIMENTS ADMINISTRATIUS EN TRÀMIT

Els procediments administratius en tràmit relatius a funcions i matèries assumides per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya són tramitats i resolts pels òrgans de l'Agència de rang i àmbit territorial equivalents als mateixos òrgans del departament competent en matèria d'habitatge que en coneguin d'acord amb la normativa anterior, sens perjudici del desenvolupament i la concreció que, sobre aquest supòsit, puguin establir, si escau, els estatuts de l'Agència.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resta derogada qualsevol disposició de rang igual o inferior que contradigui aquesta llei o s'hi oposi.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. ESTATUTS DE L'AGÈNCIA

Correspon al Govern aprovar els estatuts de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, que, entre altres continguts, han de regular-ne les funcions dins el marc normatiu que estableix aquesta llei, inclosos els termes que disposa l'article 6.7.f, i establir-ne l'estructura, el règim d'organització, el funcionament i les competències dels òrgans centrals i territorials.

SEGONA. RÈGIM COMPETENCIAL EN MATÈRIA SANCIONADORA

El règim competencial en matèria sancionadora establert en els articles 130 i 131 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge s'ha d'aplicar en els termes establerts per l'article 10 de la present llei.

TERCERA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de trenta dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2009

El secretari quart	El president del Parlament
Rafel Luna i Vivas	Ernest Benach i Pascual

Llei d'aeroports, heliports i altres infraestructures aeroportuàries

Tram. 200-00056/08

Aprovació

Ple del Parlament

Sessió núm. 60, 15.07.2009, DSPC-P 89

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 15 de juliol de 2008, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Territorial referent al Projecte de Llei d'aeroports i heliports (tram. 200-00056/08) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 112 i 113 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei següent:

LLEI D'AEROPORTS, HELIPORTS I ALTRES INFRAESTRUCTURES AEROPORTUÀRIES

PREÀMBUL

La Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 140 de l'Estatut d'autonomia, té la competència exclusiva sobre els aeroports i els heliports situats al territori de Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general. D'acord amb aquesta competència, correspon a la Generalitat, en qualsevol cas, establir el règim jurídic d'aquestes infraestructures, planificar-les i gestionar-les; gestionar el domini públic necessari per a prestar el servei i, especialment, atorgar les autoritzacions i les concessions dins dels recintes aeroportuaris; establir el règim econòmic dels serveis aeroportuaris; percebre i recaptar els tributs i els gravàmens relacionats amb la utilització d'aquestes infraestructures; delimitar les zones de serveis, i determinar els usos, els equipaments i les activitats complementàries que s'admeten dins del recinte d'aquestes infraestructures.

Juntament amb la rellevància de les competències de la Generalitat en aquest àmbit, cal esmentar l'important creixement i la transformació que en els darrers anys ha experimentat el sector del transport aeri, que es configura com un element fonamental en el desenvolupament econòmic del país i, també, del seu model territorial, atesa la necessària interrelació entre el territori, l'urbanisme i les infraestructures.

Aquestes circumstàncies obliguen a dur a terme un replantejament global del marc legal vigent en matèria aeroportuària i d'heliports, constituït fonamentalment per la Llei 19/2000, del 29 de desembre, d'aeroports de Catalunya, i per la Llei 11/1998, del 5 de novembre, d'heliports, per mitjà d'aquest nou text legal.

La Llei, amb un total de set capítols, estableix la regulació integral de la matèria. Un cop definits l'objecte,

la finalitat i l'àmbit d'aplicació, disposa l'ordenació de les infraestructures aeroportuàries des de la triple perspectiva de la planificació, l'establiment i la construcció i, finalment, la gestió. Consegüentment, amb aquesta regulació, s'estableix l'organització administrativa que ha de vetllar per l'aplicació correcta de la Llei, tot definint l'estructura i les competències que corresponen a cada nivell.

La Llei es completa amb els capítols corresponents als drets i els deures dels usuaris i a la inspecció i el règim sancionador.

El capítol I recull, com a disposicions generals, en primer lloc, l'objecte i la finalitat de la Llei. En síntesi, regula les infraestructures de transport aeri de Catalunya per a assegurar la creació d'una xarxa que, alhora que respon a les necessitats territorials, garanteixi la connectivitat i sigui un motor per a impulsar el creixement econòmic, respectant sempre el medi en què s'ha d'inserir.

Pel que fa a l'àmbit d'aplicació, la Llei el defineix recollint les determinacions contingudes en aquest sentit en l'Estatut d'autonomia i, per tant, es refereix a les infraestructures aeroportuàries de competència de la Generalitat, les quals inclouen els aeroports que no tenen la consideració d'interès general.

Això no obstant, també estableix, respecte dels aeroports que sí que tenen aquesta qualificació d'interès general, l'aplicació de la Llei en l'exercici de les competències que la Generalitat hi pugui tenir.

El capítol I finalitza amb una llista exhaustiva de les definicions de diferents conceptes utilitzats al llarg de l'articulat, amb la finalitat de fer-lo més comprensible per als operadors jurídics i, molt especialment, per als ciutadans en general.

El capítol II desenvolupa la planificació de les infraestructures aeroportuàries i llur interrelació amb el planejament territorial i urbanístic.

Pel que fa a la planificació sectorial, la figura del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports es perfila com l'instrument fonamental del Govern per a planificar les infraestructures aeroportuàries de Catalunya. Amb aquesta finalitat, el Pla ha de recollir la xarxa bàsica de què s'ha de dotar el país per a assolir el grau d'accessibilitat i de connectivitat amb transport aeri necessari, tant a nivell territorial com per a ésser una bona eina de suport per a la promoció de l'activitat econòmica.

En l'àmbit de les infraestructures considerades singularment i, en concret, de la planificació dels aeroports i els aeròdroms, la Llei crea la figura del Pla director urbanístic aeroportuari. Aquesta és una de les novetats principals que cal destacar del nou règim jurídic en la matèria.

Per primera vegada, s'aborda en un sol document la planificació dels aeroports i els aeròdroms des de la doble perspectiva urbanística i sectorial aeroportuària. De fet, aquest Pla director neix amb la finalitat de simplificar el procés d'implantació dels aeroports i els aeròdroms, de manera que pugui ésser més àgil i eficient, sense que això comporti cap pèrdua de qualitat ni

de garantia d'adequació a les exigències urbanístiques i aeroportuàries.

Amb el Pla director urbanístic aeroportuari es delimita i s'ordena la zona de servei de l'aeroport o de l'aeròdrom, es defineixen les servituds aeronàutiques i les limitacions derivades d'aquestes servituds que afecten els terrenys de l'entorn, i es detallen les condicions que s'han de respectar en el funcionament de l'aeroport o l'aeròdrom.

Per tant, aquest segon nivell de planificació constitueix el pas necessari per a definir, amb el nivell de concreció suficient, les infraestructures definides en el Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports, i se'n pugui fer realitat l'establiment i la construcció.

En l'àmbit organitzatiu, el capítol III, un cop enunciat el principi general de l'establiment per part del Govern de la política aeroportuària de Catalunya, identifica i enumera les funcions que ha de complir el departament competent en matèria aeroportuària, que inclouen, com a més destacables, la planificació estratègica, la regulació, l'ordenació i la inspecció de les infraestructures aeroportuàries.

L'organització aeroportuària de la Generalitat es completa amb la creació de l'ens públic Aeroports de Catalunya. L'experiència positiva en la implantació del model de les empreses públiques vinculades amb l'establiment i la gestió de les infraestructures que serveixen de suport per als diferents mitjans de transport aconsella estendre'l a les infraestructures aeroportuàries. En aquest sentit, Aeroports de Catalunya neix amb uns objectius ben definits: fomentar el transport aeri a Catalunya i administrar i gestionar les infraestructures aeroportuàries de titularitat de la Generalitat que li adscriu el Govern. La Llei, en el marc de la normativa de l'empresa pública, determina els òrgans d'aquest nou ens i en defineix el règim econòmic, pressupostari, patrimonial, de contractació i de personal.

El capítol IV, sobre el règim jurídic de les infraestructures aeroportuàries i de les activitats que s'hi desenvolupen, conté el nucli essencial de les disposicions relatives a l'establiment, la construcció i la posada en funcionament d'aquestes infraestructures.

En aquest sentit, el capítol s'estructura sobre la base de la dimensió i la naturalesa pròpies de les infraestructures aeroportuàries; d'una banda, dels aeroports i els aeròdroms, i de l'altra, dels heliports i els camps d'aviació. Aquesta regulació diferenciada permet de delimitar el procediment aplicable en cada cas perquè s'ajusti a les característiques de cada instal·lació.

En primer lloc, i pel que fa als aeroports i els aeròdroms, que han de constituir l'eix vertebrador de la xarxa d'infraestructures de transport aeri, l'establiment se sotmet a l'aprovació prèvia del Pla director urbanístic aeroportuari.

Quant a la promoció de l'establiment, la Llei habilita no solament l'Administració de la Generalitat, sinó també les entitats locals i les persones físiques i jurídiques privades.

En qualsevol cas, i amb independència de l'entitat promotora, es requereix la redacció d'un avantprojecte, en el cas dels aeroports, i d'un projecte constructiu, tant per a aquests com per als aeròdroms, que s'han d'ajustar a les disposicions de la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, amb les especificitats pròpies d'una infraestructura aeroportuària.

En segon terme, en el cas dels heliports i els camps d'aviació, la intervenció de la Generalitat com a Administració aeroportuària es manifesta en dues fases: una primera autorització amb caràcter previ a l'establiment de la instal·lació, que requereix la formulació del projecte corresponent, i una segona que habilita per a la posada en funcionament de la instal·lació.

Aquest capítol IV es tanca amb la creació del Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya, que incorpora la informació tècnica aeronàutica corresponent a cadascuna de les instal·lacions existents.

Un element cabdal en la regulació de les infraestructures aeroportuàries és el relatiu a la forma de gestió. D'aquí la importància de les disposicions del capítol V, que es planteja en uns termes prou amplis com perquè es puguin adaptar en cada cas en funció de les dimensions i les característiques de la infraestructura, però sempre partint d'un model molt definit que garanteix la presència de l'Administració pública en els diferents nivells de gestió i permet, alhora, la incorporació de gestors privats per mitjà de formes de gestió indirecta.

En aquest sentit, el principi general és que els aeroports i els aeròdroms de titularitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals es gestionen en qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta que disposa la legislació en matèria de contractes del sector públic.

Alhora, pel que fa a les instal·lacions de titularitat de la Generalitat, el Govern pot encomanar-ne la gestió a l'ens públic Aeroports de Catalunya, perquè els gestioni directament o creï societats mercantils a aquest efecte.

Aquest és un dels elements més destacables del model de gestió aeroportuària que defineix la Llei. Aquestes societats gestores d'aeroports i aeròdroms s'integren a Aeroports de Catalunya, amb una participació majoritària, i a la resta d'ens públics amb vinculació a l'àmbit territorial d'implantació de la infraestructura; és a dir, en qualsevol cas, s'ha de preveure la participació dels ens locals corresponents en la societat gestora de l'aeroport, i també poden formar-ne part corporacions de dret públic amb incidència en l'àmbit territorial de la infraestructura.

El sistema es tanca amb l'establiment d'un tercer nivell de gestió, ja que les societats gestores poden explotar els aeroports i els aeròdroms directament o per mitjà de les formes de gestió indirecta establertes per la legislació aplicable en matèria de contractes del sector públic.

La regulació de la gestió dels aeroports i dels aeròdroms inclou també les obligacions inherents a la condició de gestor d'una infraestructura aeroportuària, que són especialment exigents quan es tracta d'un aeroport. El procés de certificació que estableix la Llei compleix una doble funció: d'una banda, és un instrument per a

verificar si un aeroport compleix les condicions tècniques fixades; i de l'altra, també permet de certificar si un gestor concret compleix les condicions, relatives a l'organització i als mitjans personals i materials, exigides per a gestionar un aeroport.

El capítol VI recull els drets i els deures dels usuaris de les infraestructures aeroportuàries.

La relació de drets dels usuaris té com a objectiu fonamental enumerar-los i, molt especialment, facilitar-ne l'exercici i, eventualment, la reclamació. A aquests efectes, la informació que han de rebre els usuaris sobre qualsevol incidència o situació d'emergència constitueix un element essencial per a configurar aquests drets.

En el capítol de deures dels usuaris els dos elements fonamentals sobre els quals es formulen són el respecte envers la resta d'usuaris i les pròpies instal·lacions.

La part dispositiva conclou amb el capítol VII, relatiu a la inspecció i al règim sancionador. Cal destacar-ne les disposicions en matèria d'inspecció i la tipificació de les infraccions administratives en la matèria objecte de regulació, amb l'especificació del règim de responsabilitat i les sancions corresponents.

La part final de la Llei consta de nou disposicions addicionals, tres transitòries, una derogatòria i dues disposicions finals.

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE I FINALITAT

L'objecte d'aquesta llei és regular les infraestructures aeroportuàries de Catalunya i llur planificació, construcció i gestió, amb la finalitat d'assegurar la creació d'una xarxa que doni resposta a les necessitats del territori, en garanteixi la connectivitat i serveixi per a impulsar-ne el creixement econòmic, amb respecte als principis de seguretat, sostenibilitat i protecció del medi ambient.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Aquesta llei s'aplica a les infraestructures aeroportuàries de competència de la Generalitat, i també en l'exercici de les competències de la Generalitat amb relació als aeroports d'interès general, d'acord amb el marc competencial vigent.

2. Són infraestructures aeroportuàries de competència de la Generalitat els aeroports que no tenen la consideració d'interès general i la resta d'infraestructures aeroportuàries situades en el territori de Catalunya.

3. Resten excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei les superfícies utilitzades ocasionalment per a operacions de salvament, d'atenció urgent en accidents i altres actuacions d'emergència anàlogues.

ARTICLE 3. DEFINICIONS

Als efectes d'aquesta llei i de la normativa aeroportuària que la desplega, s'entén per:

a) *Aeròdrom*: l'àrea definida de terra o d'aigua, inclosos totes les edificacions, les instal·lacions i els equipaments, destinada d'una manera total o parcial a l'arribada, la sortida i el moviment en superfície d'aeronaus.

b) *Aeroport*: l'aeròdrom amb instal·lacions i serveis públics permanents destinat a assistir d'una manera regular el trànsit aeri, permetre l'aparcament i les reparacions del material aeri, i rebre i despatxar els passatgers i la càrrega.

c) *Aeroport certificat*: l'aeroport el gestor del qual està facultat per a dur a terme operacions de transport aeri.

d) *Aeronau*: el vehicle sense motor o propulsat per un grup motor, que es pot sustentar en l'atmosfera per mitjà de reaccions de l'aire, diferents de les seves reaccions, contra la superfície del terreny.

e) *Altiport*: el camp d'aviació el camp de vol del qual, pel fet de trobar-se habitualment en una zona de muntanya, té un pendent longitudinalment elevat i en què l'entrada i la sortida d'aeronaus es duu a terme per un únic punt situat a l'extrem més baix.

f) *Àrea d'aterratge*: la part de l'àrea de moviment d'un aeròdrom destinada a l'aterratge o a l'enlairament d'aeronaus.

g) *Àrea de maniobres*: la part de l'aeròdrom utilitzada per a l'enlairament, l'aterratge i el desplaçament d'aeronaus, que no inclou les plataformes.

h) *Àrea de moviment*: la part de l'aeròdrom, utilitzada per a l'enlairament, l'aterratge i el desplaçament d'aeronaus, integrada per l'àrea de maniobres i les plataformes.

i) *Camp d'aviació*: la superfície de límits definits apta per a la sortida i l'arribada d'aeronaus d'estructura molt lleugera o ultralleugera, que eventualment pot disposar d'edificacions destinades, en qualsevol cas, a la realització d'activitats formatives i esportives.

j) *Certificat d'aeroport*: l'autorització administrativa atorgada al gestor d'un aeroport en virtut de la qual resta facultat per a dur-hi a terme operacions de transport aeri de conformitat amb les condicions establertes.

k) *Gestor*: la persona física o jurídica, designada pel titular de l'aeroport, que compleix els requisits per a exercir l'activitat aeroportuària.

l) *Helicòpter*: l'aeronau d'ala rotatòria amb un rotor sustentador i un de propulsor amb potència aplicada.

m) *Heliport*: l'aeròdrom o l'àrea definida sobre una estructura destinada a ésser utilitzada, totalment o parcialment, per a l'arribada, la sortida o el moviment en superfície dels helicòpters.

n) *Heliport permanent*: l'aeròdrom o l'àrea definida sobre una estructura artificial en superfície o elevada, destinada exclusivament a l'arribada, a la sortida o al moviment en superfície dels helicòpters, que pot disposar d'edificis, equipaments i instal·lacions de serveis de caràcter fix.

o) *Heliport eventual*: l'àrea que, sense reunir les condicions pròpies dels heliports permanents, és utilitzada

pels helicòpters dedicats a operacions de prevenció, vigilància i extinció d'incendis per a la realització de treballs aeris, activitats recreatives o altres d'anàlogues.

p) *Hidroport*: l'aeròdrom el camp de vol del qual és l'aigua.

q) *Infraestructura aeroportuària*: característica i condició dels aeròdroms, els aeroports, els altiports, els camps d'aviació, els heliports i els hidroports.

r) *Manual de l'aeroport*: document, essencial per a l'emissió del certificat d'aeroport, que conté, de conformitat amb les especificacions d'aquesta llei, la informació que permet de comprovar que un aeroport i les instal·lacions, els serveis, els equipaments, els sistemes i els procediments operacionals respectius s'ajusten al que disposa aquesta llei, i que en certifica l'adequació per a les operacions d'aeronau proposades.

s) *Obstacle*: qualsevol objecte fix, temporal o permanent, o mòbil, o les seves parts, situat en una àrea destinada al moviment de les aeronaus en superfície o que sobresurt d'una superfície definida destinada a protegir les aeronaus durant el vol.

t) *Operador*: la persona física o jurídica que transporta per via aèria persones, correu o càrrega amb origen en un aeroport, aeròdrom o heliport i destinació a uns altres.

u) *Passatgers*: els usuaris que utilitzen una infraestructura aeroportuària per agafar un vol i ésser transportats des d'un punt d'origen fins a un de destinació.

v) *Pista*: l'àrea rectangular definida en un aeròdrom terrestre preparada per a l'aterratge i l'enlairament d'aeronaus.

w) *Pista de vol per instruments*: la pista destinada a les operacions d'aeronaus que utilitzen procediments d'aproximació per mitjà d'instruments.

x) *Pista de vol visual*: la pista destinada a les operacions d'aeronaus que utilitzen procediments d'aproximació visuals.

y) *Plataforma*: l'àrea definida, en un aeròdrom terrestre, per a donar cabuda a les aeronaus durant les operacions d'embarcament i desembarcament de persones, correu o càrrega, abastiment de combustible, estacionament o manteniment.

z) *Seguretat operacional*: l'estat en què el risc de lesions a les persones o de danys als béns es redueix i es manté a un nivell acceptable, o per sota, per mitjà d'un procés continu d'identificació de perills i de gestió de riscos.

a') *Servei d'assistència en terra*: el conjunt de serveis prestats als usuaris en una infraestructura aeroportuària, tals com els d'assistència a persones, a equipatges, a l'aeronau o a la càrrega.

b') *Servitud aeronàutica*: la limitació legal que s'imposa al dret de propietat del sòl que envolta les infraestructures aeroportuàries, amb l'objecte de garantir-ne la seguretat i la del trànsit aeri. Pot ésser d'aeroport, aeròdrom o heliport, d'operació d'aeronaus, de radioajudes a la navegació i acústiques.

c') *Sistema de gestió de la seguretat operacional (SGS)*: el sistema, específic per a cada aeroport, que detalla l'estructura orgànica, les responsabilitats, els procediments, els processos i les disposicions que el gestor certificat aplica en matèria de seguretat aeronàutica i que permet d'utilitzar l'aeroport d'una manera segura.

d') *Titular*: la persona física o jurídica propietària de la infraestructura aeroportuària.

e') *Transport aeri*: el trasllat dels passatgers, l'equipatge, el correu o la càrrega entre una infraestructura aeroportuària d'origen i una altra de destinació dut a terme per un operador per mitjà d'una remuneració.

f') *Usuaris*: les persones que utilitzen les infraestructures aeroportuàries, com a passatgers o com a clients dels serveis que s'hi presten.

g') *Zona de servei*: l'espai necessari per al desenvolupament d'una infraestructura aeroportuària, constituït per l'espai destinat a les activitats aeronàutiques, els serveis aeroportuaris i les activitats complementàries de naturalesa terciària, industrial, hotelera, lúdica o de serveis que han de millorar el funcionament de la infraestructura, i també pels espais que en garanteixen l'expansió futura.

h') *Zona lliure d'obstacles*: l'àrea rectangular definida en el terreny o en l'aigua i que resta sota el control de l'autoritat competent, designada o preparada com a àrea adequada sobre la qual un avió pot efectuar una part de l'ascens inicial fins a una altitud especificada.

CAPÍTOL II. PLANIFICACIÓ TERRITORIAL, SECTORIAL I URBANÍSTICA

SECCIÓ PRIMERA. PLANIFICACIÓ SECTORIAL

ARTICLE 4. PLA D'AEROPORTS, AERÒDROMS I HELI-PORTS

1. El Govern planifica les infraestructures aeroportuàries de Catalunya per mitjà del departament competent en matèria aeroportuària de conformitat amb els principis i els objectius que el planejament territorial estableix en aquesta matèria.

2. El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports té naturalesa de pla territorial sectorial de conformitat amb la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial i recull, en el marc de les xarxes europees i internacionals, la xarxa bàsica de les infraestructures aeroportuàries de Catalunya necessàries per a assolir el grau d'accessibilitat i connectivitat de tot el territori de Catalunya adaptat als estàndards del moment, i també per a servir com a eina de promoció de l'activitat econòmica.

3. L'elaboració del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports correspon al departament competent en matèria aeroportuària i requereix un estudi de totes les infraestructures aeroportuàries existents; l'avaluació de la demanda potencial disponible, d'acord amb les tendències del moment, les oportunitats econòmiques i el desenvolupament potencial del transport aeri, i un estudi de l'impacte global de les infraestructures del sector aeronàutic en

l'economia catalana, que tingui en compte la perspectiva de gènere i els objectius de mobilitat sostenible, amb la finalitat de detectar les necessitats de les infraestructures existents i futures i definir-ne l'estratègia.

4. En la tramitació del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports, i en un termini mínim de tres mesos, s'ha d'obrir un període d'informació pública durant el qual s'han de sol·licitar informes als ministeris competents en matèria de navegació aèria, els quals tenen caràcter vinculant pel que fa a les matèries de llur competència; als departaments de la Generalitat les competències dels quals es puguin veure afectades; a les entitats representatives dels ens locals; a les entitats territorials i mediambientals que, per raó del territori, es puguin veure afectades; a les organitzacions empresarials i sindicals més representatives, i als organismes i les entitats representatives del sector aeroportuari.

5. Si un cop transcorregut el termini a què fa referència l'apartat 4, les administracions i les entitats que s'hi esmenten no han tramès els informes corresponents al departament competent en matèria aeroportuària, s'entén que la tramitació del procediment pot continuar.

6. El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports s'ha de sotmetre al tràmit d'avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable.

7. El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports és aprovat pel Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria aeroportuària.

8. El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports ha de fixar-ne la vigència i el procediment per a revisar-lo. En aquest sentit, per al supòsit de revisió anticipada, total o parcial, cal acreditar les circumstàncies que l'han motivada, que en qualsevol cas han de respondre a l'interès públic.

SECCIÓ SEGONA. PLA DIRECTOR URBANÍSTIC AEROPORTUARI

ARTICLE 5. OBJECTE I NATURALESA

1. Els aeroports i els aeròdroms han de disposar d'un Pla director urbanístic aeroportuari que en delimiti i en defineixi la zona de servei.

2. El Pla director urbanístic aeroportuari qualifica la zona de servei com a sistema general aeroportuari de titularitat pública o privada, segons correspongui, inclou les servituds aeronàutiques i les limitacions derivades d'aquestes servituds que afecten els terrenys de l'entorn, l'ordena detalladament i especifica les condicions que s'han de respectar en el seu funcionament.

3. El Pla director urbanístic aeroportuari té naturalesa urbanística i també de pla aeroportuari. En tot allò que no regula expressament aquesta llei, li és aplicable el règim jurídic i les determinacions dels plans directores urbanístics, de conformitat amb la normativa vigent en matèria d'urbanisme a Catalunya.

ARTICLE 6. PROCEDIMENT D'ELABORACIÓ, TRAMITACIÓ I APROVACIÓ

1. La formulació del Pla director urbanístic aeroportuari correspon a l'Administració de la Generalitat.

2. El conseller o consellera competent en matèria aeroportuària, en el supòsit d'aeroports i aeròdroms de titularitat de l'Administració de la Generalitat, amb la consulta prèvia pel termini d'un mes a l'ajuntament o els ajuntaments afectats per les servituds aeronàutiques de la instal·lació sobre els objectius i els propòsits de la iniciativa i amb l'informe previ de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, acorda la formulació dels plans directores urbanístics aeroportuaris i n'encarrega la redacció a Aeroports de Catalunya, que, alhora, en el procés de redacció, ha de garantir la participació dels dits ajuntaments.

3. Els ens locals poden presentar propostes per a la formulació de plans directores urbanístics aeroportuaris per a aeroports i aeròdroms de la seva titularitat. Aquestes propostes han d'incorporar una memòria justificativa de l'interès del projecte i de la seva viabilitat tècnica, econòmica i amb relació als usos existents o previstos en l'entorn; plànols d'emplaçament i delimitació de l'àmbit objecte de la proposta, i un avançament de la proposta d'ordenació. En el termini de tres mesos a comptar de la presentació de la proposta, el conseller o consellera competent en matèria aeroportuària, amb l'informe previ, si escau i en el termini d'un mes, de la resta d'ajuntaments afectats per les servituds aeronàutiques de la instal·lació i de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, ha de decidir si assumeix la iniciativa i ha de determinar a qui en correspon l'elaboració. Si un cop transcorregut aquest termini el departament competent en matèria aeroportuària no ha notificat la resolució adoptada al respecte, s'entén que no assumeix la iniciativa.

4. Les persones físiques o jurídiques privades poden presentar propostes per a la formulació de plans directores urbanístics aeroportuaris per a aeroports i aeròdroms de titularitat privada. La proposta ha d'incloure un informe de l'ajuntament o els ajuntaments afectats per les servituds aeronàutiques de la instal·lació, emès a petició de la persona física o jurídica privada. Un cop emès l'informe, es pot presentar la proposta, que ha d'incorporar una memòria justificativa de l'interès del projecte i de la viabilitat tècnica, econòmica i amb relació als usos existents o previstos en l'entorn; plànols d'emplaçament i delimitació de l'àmbit objecte de la proposta, i un avançament de la proposta d'ordenació. En el termini de tres mesos a comptar de la presentació de la proposta, el conseller o consellera competent en matèria aeroportuària, amb l'informe previ, si escau i en el termini d'un mes, dels ajuntaments afectats per les servituds aeronàutiques de la instal·lació i de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya, ha de decidir si assumeix la iniciativa i ha de determinar a qui en correspon l'elaboració. Si un cop transcorregut aquest termini el departament competent en matèria aeroportuària no ha notificat la resolució adoptada al respecte, s'entén que no assumeix la iniciativa; si la resolució desestima la proposta presentada, ha de contenir els motius de la denegació.

5. L'aprovació inicial i l'aprovació definitiva dels plans directores urbanístics aeroportuaris corresponen al conseller o consellera competent en matèria aeroportuària. Un cop se n'hagi acordat l'aprovació inicial, se sotmet a un tràmit d'informació pública per un termini mínim

de quaranta-cinc dies. Simultàniament al tràmit d'informació pública, el pla se sotmet a l'informe de l'autoritat aeronàutica de l'Estat, que té caràcter vinculant pel que fa a les matèries de la seva competència, dels departaments de la Generalitat de Catalunya interessats, dels ajuntaments afectats per les servituds aeronàutiques de la instal·lació i de les entitats i les associacions afectades per raó de llurs objectius sectorials. També s'ha d'informar les persones interessades de què es tingui coneixement en aquesta fase del procediment.

6. El Pla director urbanístic aeroportuari s'ha de sotmetre al tràmit d'avaluació ambiental propi dels plans directores urbanístics, d'acord amb el que estableix la legislació sectorial aplicable, i ha de tenir en compte l'avaluació ambiental del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports.

ARTICLE 7. DOCUMENTACIÓ DELS PLANS

El Pla director urbanístic aeroportuari, amb independència de la titularitat dels aeroports i aeròdroms, ha de contenir la documentació següent:

- a) Un estudi tècnic que acrediti la viabilitat aeronàutica de la ubicació de la infraestructura aeroportuària i en descrigui les servituds aeronàutiques possibles.
- b) Un estudi detallat que justifiqui la configuració de la infraestructura aeroportuària atesa la demanda esperada.
- c) Una memòria econòmica i social que valori l'impacte econòmic del projecte sobre el territori; que identifiqui les oportunitats de desenvolupament econòmic que es poden derivar de l'execució del Pla director; que prevegi el compte d'explotació i el balanç de la infraestructura en els cinc primers anys de funcionament, i que presenti una anàlisi dels costos amb relació als beneficis, que integri la perspectiva de gènere, per a la població de l'àrea d'influència de l'execució del projecte.
- d) Un informe de sostenibilitat ambiental, amb l'amplitud i el nivell de detall que determini l'òrgan ambiental, que ha de tenir en compte l'avaluació del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports en matèria mediambiental.
- e) Un estudi d'avaluació de la mobilitat generada en els termes que estableix el Decret 344/2006, del 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada.
- f) L'ordenació detallada del sòl, amb una especial menció dels usos admissibles en la zona de servei amb el nivell de detall propi d'un pla urbanístic derivat, i també la concreció del traçat i les característiques de les obres d'urbanització.
- g) Les comunicacions terrestres necessàries per a assegurar l'accés adequat a la infraestructura i la connectivitat amb la resta del territori.
- h) Els plànols d'informació i ordenació.
- i) Les normes necessàries per a l'execució del Pla.
- j) La resta de documents que es determinin per reglament.

ARTICLE 8. EFECTES DELS PLANS DIRECTORS

L'aprovació del Pla director urbanístic aeroportuari d'una infraestructura de titularitat pública comporta la declaració d'utilitat pública, als efectes de l'expropiació, dels béns i els drets de titularitat privada situats dins de la zona de servei, sempre que aquest Pla director estableixi el sistema d'actuació per expropiació.

ARTICLE 9. ADAPTACIÓ DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC

El planejament que resti afectat per les determinacions d'un Pla director urbanístic aeroportuari s'hi ha d'adaptar en els terminis que aquest estableixi.

CAPÍTOL III. ORGANITZACIÓ ADMINISTRATIVA AEROPORTUÀRIA DE CATALUNYA

SECCIÓ PRIMERA. COMPETÈNCIES AEROPORTUÀRIES

ARTICLE 10. COMPETÈNCIES

1. El Govern estableix la política aeroportuària de Catalunya de conformitat amb el que determinen aquesta llei i les normes que la despleguen.
2. Corresponen al departament competent en matèria aeroportuària les funcions següents:
 - a) Elaborar i aprovar la planificació estratègica de les infraestructures aeroportuàries de Catalunya.
 - b) Desenvolupar, aprovar-ne els projectes i, eventualment, dur a terme la construcció, el manteniment i la conservació de les infraestructures aeroportuàries de Catalunya.
 - c) Dur a terme l'ordenació general de les infraestructures de transport aeri i elaborar la normativa necessària per a desplegar-les correctament.
 - d) Participar, amb els tràmits previs establerts en la normativa aplicable, en els organismes d'abast supra-autonòmic que compleixen funcions amb relació a les infraestructures aeroportuàries de titularitat estatal situades a Catalunya.
 - e) Atorgar les autoritzacions i els certificats que estableix aquesta llei per a l'exercici de les activitats que regula.
 - f) Definir o supervisar el règim tarifari aplicable i els cànons per a la utilització de les infraestructures aeroportuàries.
 - g) Formular, tramitar i aprovar els plans directores urbanístics aeroportuaris.
 - h) Ordenar i garantir la prestació dels serveis aeroportuaris.
 - i) Dur a terme la inspecció de les infraestructures aeroportuàries.
 - j) Aplicar el règim sancionador en matèria aeroportuària.

k) Exercir la potestat expropiatòria en matèria aeroportuària, d'acord amb la normativa vigent sobre expropiació forçosa.

l) Proposar l'establiment dels règims jurídic i financer d'Aeroports de Catalunya d'acord amb el que estableix aquesta llei.

m) Aprovar la forma concreta de gestió de cadascuna de les infraestructures aeroportuàries de la Generalitat.

n) Complir les altres que li atribueixin aquesta llei o les normes que la despleguen.

o) Promocionar i defensar les infraestructures aeroportuàries.

p) Fomentar el transport aeri en les infraestructures aeroportuàries situades en el territori de Catalunya, incidint directament en aquest transport o en les activitats econòmiques que hi puguin generar sinèrgies.

3. Aeroports de Catalunya exerceix les competències i compleix les funcions que determina aquesta llei i les que li pugui delegar el departament competent en matèria aeroportuària, de conformitat amb el que estableix la secció segona del capítol III.

SECCIÓ SEGONA. AEROPORTS DE CATALUNYA

ARTICLE II. NATURALESA JURÍDICA

1. Es crea Aeroports de Catalunya, entitat de dret públic de conformitat amb el que estableix l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, que resta adscrita al departament competent en matèria aeroportuària.

2. Aeroports de Catalunya sotmet la seva activitat al dret privat, sens perjudici de les excepcions que estableix aquesta llei i de les relacions amb el departament competent en matèria aeroportuària i amb la resta d'ens de l'Administració pública, en què se sotmet al dret públic.

3. Aeroports de Catalunya té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa, econòmica i financera, patrimoni propi i plena capacitat d'obrar per a complir les seves finalitats. En conseqüència, pot adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns i drets, concertar crèdits, fer contractes i convenis, obligar-se, interposar recursos i executar les accions que estableixen les lleis.

ARTICLE I2. OBJECTE

1. Aeroports de Catalunya té per objecte fomentar el desenvolupament del sector aeronàutic en general i del transport aeri a Catalunya, administrar les infraestructures aeroportuàries de titularitat de la Generalitat que li adscriu el Govern i la seva zona de servei i gestionar les infraestructures aeroportuàries que aquest li encomani.

2. Aeroports de Catalunya pot actuar directament o per mitjà de la constitució d'entitats mercantils o d'al-

tres tipus, participant-hi directament o indirectament, o per mitjà de qualsevol altra forma de col·laboració empresarial, d'acord amb el que determina la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.

3. Les actuacions d'Aeroports de Catalunya s'han d'ajustar als criteris que estableix l'Administració i són supervisades pel departament competent en matèria aeroportuària.

ARTICLE 13. FUNCIONS I FACULTATS

1. Corresponen a Aeroports de Catalunya, per al compliment de les finalitats que li atribueix aquesta llei, les funcions següents:

a) Dur a terme la contractació de les obres de construcció i conservació de les infraestructures aeroportuàries que li encomani el Govern, de conformitat amb el que estableix l'article 24.

b) Estudiar i avaluar les necessitats en matèria d'infraestructures aeroportuàries en el territori de Catalunya per a elaborar propostes de construcció de noves infraestructures i de modificació de les existents, que segueixin els criteris de sostenibilitat ambiental, en col·laboració amb els departaments de la Generalitat titulars dels serveis públics que requereixen la utilització d'aquestes infraestructures.

c) Coordinar els aeroports i les altres infraestructures aeroportuàries de la Generalitat.

d) Dur a terme la direcció, la gestió i l'administració de les infraestructures aeroportuàries de la Generalitat i de la seva zona de servei, incloses les funcions administratives relatives, entre d'altres, a l'atorgament de les concessions i les autoritzacions pertinents i a la gestió i la percepció de les tarifes i els cànon aplicables.

e) Elaborar els plans d'autoprotecció, d'emergència i de seguretat dels aeroports que hagin d'ésser aprovats per l'autoritat competent.

f) Prestar serveis d'assistència tècnica amb relació al transport aeri o espacial, o al disseny, la construcció i la gestió de les infraestructures aeroportuàries.

g) Prestar serveis d'assistència en terra i dur a terme qualsevol de les activitats complementàries que es desenvolupen dins dels recintes aeroportuaris.

h) Proposar i percebre les taxes, els cànon i els preus públics i privats dels serveis derivats dels actes i els negocis jurídics que concerta en els termes que estableix aquesta llei.

i) Fomentar l'ús de les infraestructures aeroportuàries situades en el territori de Catalunya, incidint directament en el transport aeri o en les activitats econòmiques que puguin generar-hi sinèrgies.

j) Desenvolupar i fomentar activitats formatives en els sectors del coneixement relacionats amb el transport aeri i espacial i amb les infraestructures aeroportuàries.

k) Dur a terme activitats de foment, recerca i desenvolupament en el sector del transport aeri i espacial i de les infraestructures aeroportuàries, en el marc de

les prioritats establertes pel departament competent en aquestes matèries.

l) Complir, en els termes que estableix la normativa en matèria d'expropiació forçosa, les funcions que corresponen a la condició de beneficiari.

m) Complir qualsevol altra funció necessària per a fomentar l'aviació i el transport aeri a Catalunya o per a millorar l'administració i la gestió de les infraestructures aeroportuàries.

2. Aeroports de Catalunya, per a complir correctament les funcions que li corresponen, té les facultats següents:

a) Constituir entitats mercantils o altres tipus d'entitats, o participar-hi, i formalitzar acords o negocis jurídics amb subjectes de dret privat, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.

b) Participar en comissions, organitzacions, associacions i en qualsevol institució pública o privada, nacional o internacional, relacionada amb el transport aeri i espacial, en nom propi o en representació, si s'escau, de l'Administració de la Generalitat.

c) Dur a terme activitats de foment i comercialització de les infraestructures i del transport aeri i espacial.

ARTICLE 14. ÒRGANS

1. Aeroports de Catalunya es regeix per òrgans de govern, d'administració i de consulta.

2. Els òrgans de govern d'Aeroports de Catalunya són:

a) El president o presidenta.

b) El vicepresident o vicepresidenta.

c) El Consell d'Administració.

3. L'òrgan d'administració d'Aeroports de Catalunya és el conseller delegat o consellera delegada.

4. L'òrgan consultiu d'Aeroports de Catalunya és el Consell Social.

ARTICLE 15. EL PRESIDENT O PRESIDENTA

1. El president o presidenta d'Aeroports de Catalunya és nomenat pel Govern a proposta del conseller o consellera competent en matèria aeroportuària.

2. Corresponen al president o presidenta d'Aeroports de Catalunya les funcions següents:

a) Exercir la representació d'Aeroports de Catalunya i del Consell d'Administració.

b) Convocar, presidir i dirigir les reunions del Consell d'Administració.

c) Autoritzar, amb el seu vistiplau, l'acta de les reunions i supervisar les certificacions dels acords.

d) Fixar l'ordre del dia de les reunions, dirigir les deliberacions i dirimir els empats amb el seu vot de qualitat.

e) Exercir, en nom d'Aeroports de Catalunya, tota mena d'accions i recursos i donar-ne compte al Consell d'Administració.

f) Vetllar pel compliment dels acords del Consell d'Administració.

g) Atorgar poders generals o especials, amb l'autorització prèvia del Consell d'Administració.

h) Decidir, per raons d'urgència, sobre afers de competència del Consell d'Administració i donar-ne compte posteriorment per a ratificar-los.

i) Complir totes les funcions que el Consell d'Administració li delegui.

ARTICLE 16. CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. El Consell d'Administració d'Aeroports de Catalunya és l'òrgan de direcció i control d'Aeroports de Catalunya i resta constituït pels membres següents:

a) El president o presidenta.

b) El vicepresident o vicepresidenta.

c) El conseller delegat o consellera delegada.

d) Els consellers.

2. El càrrec de president o presidenta del Consell d'Administració correspon al president o presidenta d'Aeroports de Catalunya, de conformitat amb el que estableix l'article 15.2.

3. El vicepresident o vicepresidenta del Consell d'Administració és designat pel Consell d'entre els seus membres, substitueix el president o presidenta en cas de vacant, absència o malaltia, i compleix les funcions que li delegui.

4. El conseller delegat o consellera delegada del Consell d'Administració és nomenat i duu a terme la gestió ordinària d'Aeroports de Catalunya en els termes que estableix l'article 18.

5. Un secretari o secretària, que designa el president o presidenta d'entre el personal de l'ens o del departament de l'Administració de la Generalitat al qual és adscrit, assisteix a les reunions del Consell d'Administració amb veu però sense vot.

6. Els consellers del Consell d'Administració, que no poden ésser més de tretze, són nomenats i separats pel Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria aeroportuària, i exerceixen el càrrec durant un període de cinc anys llevat que hagin estat designats per raó de llur càrrec.

7. Els membres del Consell d'Administració resten subjectes al règim d'incompatibilitats que estableix la normativa que els sigui aplicable per raó del càrrec que ocupen.

8. En la composició del Consell d'Administració s'ha de tendir a la participació paritària de dones i homes.

9. El règim d'acords i el funcionament del Consell d'Administració es regeix pel que estableixen la normativa aplicable als òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat i el reglament de règim intern.

ARTICLE 17. FUNCIONS DEL CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

1. Corresponen al Consell d'Administració d'Aeroports de Catalunya les funcions següents:

- a) Fixar les directrius generals d'actuació de l'entitat, de conformitat amb els objectius de la política aeroportuària de la Generalitat.
- b) Aprovar el projecte de pressupost de l'entitat i presentar-lo al departament competent en matèria aeroportuària.
- c) Aprovar el balanç anual, la memòria i la liquidació del pressupost de l'entitat.
- d) Aprovar la proposta de pla econòmic i financer de l'entitat o de contracte programa amb la Generalitat, si escau, de conformitat amb la normativa vigent aplicable.
- e) Aprovar el Programa d'actuació anual de l'entitat.
- f) Autoritzar les operacions de crèdit i altres operacions d'endeutament que l'entitat hagi de formalitzar, en els termes que estableixin els estatuts de la societat i la normativa vigent aplicable.
- g) Aprovar la constitució de societats, empreses o entitats d'altres tipus o la participació en d'altres ja constituïdes relacionades amb les activitats pròpies de l'objecte de l'entitat, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable a l'empresa pública catalana.
- h) Informar sobre les propostes d'adjudicació dels contractes, sobre els convenis i sobre els negocis jurídics de qualsevol tipus que siguin necessaris per a complir les funcions que l'ens té atribuïdes, llevat dels supòsits a què fa referència l'apartat 2.
- i) Aprovar els estatuts i el reglament de règim intern de l'entitat, que ha d'especificar l'estructura organitzativa i el règim retributiu del personal laboral, en els termes establerts en la normativa pressupostària i la resta de disposicions aplicables en l'àmbit de la Generalitat, i del personal funcionari adscrit, que es regeix pel que estableix l'article 23.
- j) Fixar els preus i les tarifes o qualsevol altre tipus de contraprestació que hagi de percebre l'ens per l'exercici de les seves funcions, en els termes que estableix la legislació aeroportuària.
- k) Comunicar i proposar al departament competent en matèria aeroportuària l'elaboració de projectes normatius relatius a les infraestructures aeroportuàries i al sector del transport aeri i espacial, i també emetre un informe en tots els projectes normatius que incideixin en les seves competències.
- l) Proposar al departament competent en matèria aeroportuària l'execució de noves infraestructures aeroportuàries o la modificació o la supressió de les existents.
- m) Supervisar l'activitat de les societats mercantils en què participa l'entitat, en els termes que estableix aquesta llei.
- n) Acordar l'alienació i la compra dels béns immobles i dels béns mobles de l'entitat.
- o) Conferir i revocar poders generals i especials a membres del Consell d'Administració o a terceres persones.
- p) Proposar el nomenament i la separació del conseller delegat o consellera delegada.

q) Atorgar concessions i autoritzacions per a ocupar la superfície integrada en la zona de servei o per a utilitzar-ne les instal·lacions.

2. El Consell d'Administració d'Aeroports de Catalunya pot establir els supòsits i la quantia per sota de la qual no cal el seu informe previ per a adjudicar els contractes o formalitzar els convenis o els negocis jurídics a què fa referència l'apartat 1.h.

ARTICLE 18. CONSELLER DELEGAT O CONSELLERA DELEGADA

1. El conseller delegat o consellera delegada del Consell d'Administració d'Aeroports de Catalunya és nomenat pel Govern d'entre els membres del Consell d'Administració, s'encarrega de la gestió ordinària de l'entitat i executa les directrius aprovades pel Consell d'Administració.

2. Corresponen al conseller delegat o consellera delegada del Consell d'Administració d'Aeroports de Catalunya les funcions següents:

- a) Gestionar i dirigir l'entitat en els aspectes administratius i tècnics.
- b) Vetllar pel compliment de les directrius de funcionament de l'entitat que estableixi el Consell d'Administració.
- c) Executar els acords que aprovi el Consell d'Administració.
- d) Impulsar i presentar al Consell d'Administració, conjuntament amb el president o presidenta, els projectes i les propostes sobre els assumptes que requereixen el pronunciament del Consell d'Administració.
- e) Actuar com a òrgan de contractació de l'ens i, en conseqüència, adjudicar els contractes sobre els quals el Consell d'Administració ha informat prèviament, llevat dels supòsits en què, d'acord amb el que estableix l'article 17.2, no sigui necessari.
- f) Dirigir, coordinar, gestionar, inspeccionar i controlar les instal·lacions i els serveis de l'entitat.
- g) Contractar el personal de l'entitat i exercir-ne la direcció superior.
- h) Complir totes les funcions que el Consell d'Administració o el president o presidenta li deleguin.
- i) Complir qualsevol altra funció que aquesta llei no atribueixi a un altre òrgan.

ARTICLE 19. CONSELL SOCIAL

1. El Consell Social d'Aeroports de Catalunya és l'òrgan en què hi ha representats tots els sectors interessats en l'àmbit aeroportuari català a fi de cooperar en la consecució dels objectius que li són propis.

2. El Consell Social d'Aeroports de Catalunya és integrat pel president o presidenta i el vicepresident o vicepresidenta de l'ens, pel conseller delegat o consellera delegada del Consell d'Administració i per un nombre de vocals que s'ha de determinar per via reglamentària i que ha d'incloure necessàriament representants dels

departaments competents en matèria aeroportuària, mediambiental, d'indústria i turisme, incendis i competència i consum; dels ajuntaments en el terme municipal dels quals hi ha un aeroport de competència d'Aeroports de Catalunya; de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació; del sector aeroportuari, i de les organitzacions empresarials, sindicals i de consumidors i usuaris més representatives.

3. En la composició del Consell Social d'Aeroports de Catalunya s'ha de tendir a la participació paritària de dones i homes entre els membres que no ho siguin per raó de llur càrrec.

4. El secretari o secretària del Consell Social d'Aeroports de Catalunya és el mateix que el del Consell d'Administració de l'ens i assisteix a les reunions amb veu però sense vot.

5. El Consell Social d'Aeroports de Catalunya es reuneix en sessió ordinària almenys dues vegades l'any, i en sessió extraordinària si ho sol·liciten el president o presidenta o un terç dels membres.

6. El règim d'acords i el funcionament del Consell Social són els que estableix la normativa aplicable als òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

ARTICLE 20. RÈGIM ECONÒMIC

1. En l'àmbit econòmic, les relacions d'Aeroports de Catalunya amb l'Administració de la Generalitat s'instrumenten per mitjà d'un contracte programa en els termes que preveu l'article 53 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, o, si escau, amb una altra fórmula anàloga.

2. El contracte entre Aeroports de Catalunya i l'Administració de la Generalitat ha d'incloure, en qualsevol cas, la definició dels objectius que ha d'assolir l'ens, la previsió dels resultats que ha d'obtenir en la seva gestió, el pla econòmic i financer de l'entitat i els instruments de seguiment, control i avaluació dels objectius assolits a què ha de sotmetre la seva activitat.

3. Els recursos econòmics d'Aeroports de Catalunya són els següents:

- a) Els cànon procedents de les concessions i les autoritzacions administratives per a la utilització de les infraestructures aeroportuàries i la zona de servei.
- b) Els altres ingressos ordinaris o extraordinaris que es derivin de l'exercici de la seva activitat, que tenen la consideració de taxes o preus privats, en funció de llur naturalesa.
- c) Els procedents de l'alienació dels seus actius i el rendiment dels béns i els valors que formen part del seu patrimoni.
- d) Les dotacions que es consignin, a aquests efectes, en els pressupostos de la Generalitat.
- e) Els procedents de crèdits, préstecs i altres operacions financeres que pugui concertar, d'acord amb la normativa aplicable.

f) Les subvencions, les aportacions i les donacions que pugui percebre de conformitat amb les lleis.

g) Les altres aportacions que li siguin atribuïdes.

4. Aeroports de Catalunya, amb l'objectiu de garantir l'efectivitat dels seus ingressos de dret públic, pot utilitzar el procediment administratiu de constreyniment.

5. Tots els béns, els drets i els recursos financers i de tresoreria d'Aeroports de Catalunya tenen caràcter finalista i resten especialment vinculats a l'exercici de les funcions de naturalesa pública que li són assignades.

ARTICLE 21. RÈGIM PRESSUPOSTARI, DE FISCALITZACIÓ I COMPTABILITAT

1. El pressupost d'Aeroports de Catalunya s'ha d'ajustar al règim establert per a les entitats de dret públic subjectes al dret privat, de conformitat amb la normativa de l'empresa pública catalana.

2. El control financer d'Aeroports de Catalunya és sotmès al que estableixen els articles 71 i concordants del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

3. Aeroports de Catalunya resta sotmès al règim de comptabilitat pública, d'acord amb el que estableixen els articles 72 i concordants del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

ARTICLE 22. RÈGIM PATRIMONIAL

1. El patrimoni d'Aeroports de Catalunya és constituït pels béns que li són adscrits i els que adquireixi en virtut de qualsevol títol d'acord amb aquesta llei.

2. La gestió del patrimoni d'Aeroports de Catalunya s'ajusta al que disposen el text refós de la Llei de l'estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, i la legislació sobre el patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 23. RÈGIM DE PERSONAL

1. Les relacions entre Aeroports de Catalunya i el seu personal es regeixen pel dret laboral i per la resta de normativa aplicable, excepte amb relació als llocs de treball que, per la naturalesa de les funcions que es compleixen, han d'ésser ocupats per funcionaris, que es regeixen pel règim jurídic propi del personal funcionari al servei de l'Administració de la Generalitat.

2. La selecció del personal d'Aeroports de Catalunya es regeix pels principis d'igualtat, mèrit, capacitat, publicitat, objectivitat, no-discriminació per raó de sexe i igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes.

3. El personal funcionari de l'Administració de la Generalitat pot ésser adscrit a l'ens públic Aeroports de Catalunya, en els termes i les condicions que estableix la legislació sobre funció pública.

4. Aeroports de Catalunya ha d'elaborar un pla d'igualtat que incorpori els objectius a assolir en matèria de

promoció del principi d'igualtat d'oportunitats de dones i homes del personal al seu servei.

ARTICLE 24. RÈGIM DE CONTRACTACIÓ

1. Aeroports de Catalunya té la consideració de mitjà propi de l'Administració de la Generalitat als efectes del que determina la normativa aplicable en matèria de contractes del sector públic.

2. Les societats gestores d'aeroports i aeròdroms tenen la consideració de mitjans propis de l'Administració de la Generalitat, en els termes que estableix l'apartat 1, sempre que la participació d'Aeroports de Catalunya sigui majoritària i la resta del seu capital correspongui íntegrament a ens locals, corporacions de dret públic o altres ens públics. Aquesta consideració de mitjà propi de l'Administració de la Generalitat s'ha d'incloure en els estatuts de la societat.

3. La contractació d'Aeroports de Catalunya es regeix per la normativa aplicable al sector públic i ha de garantir els principis de publicitat i lliure concurrència.

4. Les societats mercantils i les entitats de dret privat creades o participades majoritàriament per Aeroports de Catalunya resten també subjectes a la legislació vigent aplicable en matèria de contractes del sector públic.

ARTICLE 25. RECURSOS I RECLAMACIONS ADMINISTRATIVES

1. Els actes d'Aeroports de Catalunya sotmesos al dret administratiu poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el conseller o consellera competent en matèria aeroportuària.

2. El recurs extraordinari de revisió d'actes d'Aeroports de Catalunya s'interposa davant el conseller o consellera competent en matèria aeroportuària.

3. Aeroports de Catalunya, amb relació a les reclamacions sobre l'aplicació i l'efectivitat de cànon, es regeix per la legislació vigent en matèria de reclamacions econòmiques i administratives.

4. Les reclamacions prèvies a la interposició d'accions civils i laborals d'Aeroports de Catalunya es presenten davant el conseller o consellera competent en matèria aeroportuària i es regeixen pel que disposa la legislació sobre el règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú.

CAPÍTOL IV. RÈGIM JURÍDIC DE LES INFRAESTRUCTURES I LES ACTIVITATS AEROPORTUÀRIES

SECCIÓ PRIMERA. ACTIVITATS I OBRES EN LA ZONA DE SERVEI

ARTICLE 26. ACTIVITATS EN LA ZONA DE SERVEI

1. A la zona de servei dels aeroports i els aeròdroms es poden emplaçar instal·lacions i edificis destinats, entre d'altres, a activitats complementàries, comercials, de serveis, industrials, logístiques, hoteleres, de recerca, de formació, lúdiques, i a tasques i activitats d'informa-

ció, difusió i comercialització turística, sempre que la localització d'aquests usos i instal·lacions dins d'aquestes infraestructures aeroportuàries estigui justificada o sigui convenient amb relació al trànsit aeroportuari i a la interacció correcta de la infraestructura amb el territori que l'envolta.

2. A la zona de servei es poden situar les instal·lacions i els serveis necessaris per a la promoció i la pràctica d'activitats vinculades amb l'espai i el turisme espacial o que hi estan relacionats.

ARTICLE 27. EXECUCIÓ D'OBRES

1. Les obres de construcció, reparació, conservació, millorament o ampliació de les infraestructures aeroportuàries i dels aparcaments vinculats, que es desenvolupin dins l'àmbit del Pla director urbanístic aeroportuari pel departament competent en matèria aeroportuària, per Aeroports de Catalunya o les entitats de què es serveixi per a la gestió de les infraestructures de titularitat de la Generalitat, o pels ens locals, no estan sotmeses als actes de control preventiu municipal, sens perjudici de l'informe que han d'emetre els ajuntaments en el territori dels quals s'executin, amb l'objectiu de controlar-ne l'adequació al planejament urbanístic. Aquest informe ha d'ésser emès en el termini d'un mes des de la presentació de la documentació pertinent, i en el cas que no s'emeti es poden prosseguir les actuacions.

2. En qualsevol cas, les obres i les activitats complementàries terciàries, comercials, hoteleres, de recerca, de formació o lúdiques, que tant Aeroports de Catalunya com les entitats de què se serveix per a la gestió de les infraestructures o tercers sobre la base d'una autorització o una concessió duen a terme en l'aeroport i la seva zona de servei resten sotmeses a llicència urbanística i a les llicències administratives de primera utilització, funcionament o obertura.

3. En el cas dels aeroports i els aeròdroms de titularitat privada, tant les obres d'infraestructura i superestructura com les edificacions resten sotmeses a la llicència municipal prèvia, d'acord amb la legislació urbanística.

SECCIÓ SEGONA. AEROPORTS I AERÒDROMS

ARTICLE 28. ESTABLIMENT D'AEROPORTS I AERÒDROMS

1. En el marc del que preveu el Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports, poden promoure l'establiment d'aeroports i aeròdroms els agents següents:

a) L'Administració de la Generalitat, per mitjà de l'entitat Aeroports de Catalunya.

b) Les entitats locals.

c) Les persones físiques o jurídiques privades que tinguin nacionalitat espanyola o d'algun dels estats membres de la Unió Europea, sempre que compleixin les condicions de solvència que es concretin per reglament.

2. L'establiment dels aeroports i els aeròdroms requereix l'aprovació prèvia del Pla director urbanístic aeroportuari que l'empari.

ARTICLE 29. PROJECTES D'AEROPORTS I AERÒDROMS DE TITULARITAT DE LA GENERALITAT

1. L'establiment, les ampliacions i les modificacions rellevants dels aeroports requereix la redacció d'un avantprojecte i d'un projecte constructiu.
2. Es consideren modificacions rellevants d'una infraestructura aeroportuària, als efectes del que estableix l'apartat 1, els supòsits següents:
 - a) La transformació d'un aeròdrom en aeroport.
 - b) El canvi de la clau de referència de l'Organització d'Aviació Civil Internacional.
 - c) La conversió de la pista de vol visual en instrumental.
 - d) L'increment substancial de les superfícies edificades.
 - e) La resta de supòsits en què l'Administració competent ho estableixi, d'una manera motivada, per a l'aprovació del projecte.
3. L'establiment i l'ampliació dels aeròdroms requereix únicament la redacció d'un projecte constructiu, llevat que, per llurs dimensions, calgui redactar un avantprojecte.
4. L'avantprojecte ha de contenir la documentació que requereix la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, i, a més, la següent:
 - a) L'acreditació de la compatibilitat de la instal·lació amb relació a l'espai aeri i la seguretat aèria, emesa per l'autoritat aeronàutica estatal, i la compatibilitat amb l'ordenació del territori i el planejament urbanístic municipal.
 - b) Les condicions tècniques, d'una manera especial les relatives a la zona de servei, sobre servituds aeronàutiques, instal·lacions i dimensions de les superfícies delimitadores d'obstacles exigibles per la normativa aplicable en aquesta matèria.
 - c) El contingut del pla d'autoprotecció, tal com estableix la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, i les mesures de seguretat contra incendis d'acord amb la normativa aplicable.
 - d) La resta de documents que es determinin per reglament.
5. Els projectes constructius han de tenir en compte la incidència de les obres aeroportuàries en les zones immediates, l'impacte d'aquestes obres sobre el territori i l'estudi sobre l'accessibilitat de les instal·lacions.
6. El procediment per a tramitar i aprovar els avantprojectes i els projectes constructius s'ha d'ajustar al que determina la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, i s'han de redactar els informes que la legislació sectorial aplicable estableixi.
7. Correspon al conseller o consellera competent en matèria aeroportuària l'aprovació definitiva dels avantprojectes i dels projectes que comportin la construcció d'aeroports i aeròdroms nous, i també la dels projectes d'ampliació o modificació rellevant dels existents.

ARTICLE 30. AUTORITZACIÓ DE CONSTRUCCIÓ, MODIFICACIÓ O AMPLIACIÓ DELS AEROPORTS I ELS AERÒDROMS DE TITULARITAT DE LES ENTITATS LOCALS

1. El departament competent en matèria aeroportuària, amb la presentació prèvia d'una sol·licitud, ha d'autoritzar la construcció, la modificació o l'ampliació dels aeroports i els aeròdroms que duguin a terme les entitats locals.
 2. La sol·licitud d'autorització a què fa referència l'apartat 1 ha d'anar acompanyada de la documentació següent:
 - a) Un projecte constructiu que descrigui les instal·lacions projectades, que contingui els documents que requereix la Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública, i que s'ajusti al que estableix la legislació sectorial aplicable.
 - b) Un estudi d'impacte ambiental, quan sigui preceptiu, o bé un document de certificació ambiental del projecte que permetin que l'òrgan competent en matèria mediambiental pugui determinar si l'actuació resta subjecta a l'avaluació d'impacte ambiental.
 - c) La resta de documents que es determinin per reglament.
 3. La sol·licitud d'autorització, junt amb tota la documentació preceptiva, s'ha de sotmetre a informe, per un termini de dos mesos, dels departaments de l'Administració de la Generalitat afectats per raó de llurs competències sectorials, de l'autoritat aeronàutica de l'Estat, dels ajuntaments afectats, i també de les entitats i els particulars que es poden veure afectats per la instal·lació. Si un cop transcorregut aquest termini des de la notificació de sol·licitud d'informe no hi ha un pronunciament exprés en sentit contrari, es considera que el sentit de l'informe és favorable.
 4. La sol·licitud d'autorització a què fa referència l'apartat 3 també s'ha de sotmetre a informe de l'Administració general de l'Estat, que té caràcter vinculant pel que fa a les matèries de la seva competència.
 5. La resolució d'una sol·licitud d'autorització s'ha de dictar i notificar en un termini de dos mesos des del moment en què es disposi de tots els informes indicats a l'apartat 3 o des del moment en què hagi transcorregut el termini per a emetre'ls, i ha d'especificar les prescripcions a què s'han d'ajustar la instal·lació aeroportuària i el seu funcionament. Si un cop transcorregut aquest termini no s'ha dictat i notificat la resolució, es considera que la sol·licitud ha estat desestimada.
- #### ARTICLE 31. POSADA EN FUNCIONAMENT DELS AEROPORTS I ELS AERÒDROMS DE TITULARITAT DE LES ENTITATS LOCALS
1. La posada en funcionament d'un aeroport o d'un aeròdrom de titularitat de les entitats locals requereix una comunicació prèvia a la direcció general o a l'òrgan competent en matèria aeroportuària.
 2. La comunicació a què fa referència l'apartat 1 ha d'anar acompanyada d'un certificat final d'obra o d'instal·lació, subscrit per un tècnic o tècnica competent

i visat pel col·legi professional corresponent, de l'informe de caràcter vinculant de l'Administració general de l'Estat pel que fa a les matèries de la seva competència, i de la resta de certificacions o autoritzacions que requereixi la legislació sectorial vigent.

3. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot dur a terme les comprovacions que estimi oportunes per a constatar que el que ha estat executat compleix les condicions i els requeriments imposats en l'autorització d'establiment.

4. Si en el període de dos mesos des de la comunicació de la posada en funcionament d'una instal·lació aeroportuària no hi ha un pronunciament exprés en sentit contrari, la instal·lació nova, l'ampliació o la modificació es poden posar en funcionament.

ARTICLE 32. TANCAMENT D'AEROPORTS I AERÒDROMS DE TITULARITAT DE LES ENTITATS LOCALS

1. El tancament dels aeroports o els aeròdroms de titularitat de les entitats locals requereix, amb la tramitació prèvia del procediment que s'estableixi per reglament, l'autorització prèvia del departament competent en matèria aeroportuària, que pot adoptar les mesures oportunes per a assegurar la continuïtat de la instal·lació.

2. El tancament ha d'ésser anotat en el Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya i comunicat en els termes que determina l'article 43 d'aquesta llei.

ARTICLE 33. RÈGIM JURÍDIC DELS AEROPORTS I ELS AERÒDROMS DE TITULARITAT PRIVADA

1. La construcció, la modificació o l'ampliació dels aeroports i els aeròdroms que duguin a terme les persones físiques o jurídiques privades se sotmeten al mateix règim que estableixen els articles 30, 31 i 32 per a les infraestructures d'iniciativa dels ens locals, amb les particularitats que determina el present article.

2. Un cop obtingudes les autoritzacions pertinents, la persona física o jurídica responsable de l'execució de les obres ha de comunicar als ajuntaments afectats, amb una antelació mínima de deu dies, l'inici de les obres.

3. La posada en funcionament d'un aeroport o d'un aeròdrom de titularitat privada requereix l'autorització de la direcció general o de l'òrgan competent en matèria aeroportuària.

4. La sol·licitud d'autorització ha d'anar acompanyada d'un certificat final d'obra o d'instal·lació, subscrit per un tècnic o tècnica competent i visat pel col·legi professional corresponent.

5. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot dur a terme les comprovacions que estimi oportunes per a constatar que el que ha estat executat compleix les condicions i els requeriments imposats en l'autorització d'establiment.

6. L'autorització per a la posada en funcionament d'una instal·lació aeroportuària de titularitat privada s'ha de formular en un període de dos mesos des de la sol·licitud. Si un cop transcorregut aquest termini no hi ha un pronunciament exprés en sentit contrari, la instal·

lació nova, l'ampliació o la modificació es poden posar en funcionament.

7. El tancament dels aeroports i els aeròdroms de titularitat privada es regeix per les disposicions aplicables a les infraestructures de titularitat dels ens locals.

ARTICLE 34. TRANSMISSIÓ

1. La transmissió dels aeroports i dels aeròdroms de titularitat dels ens locals o privada, o de les autoritzacions que n'habiliten la posada en funcionament, ha d'ésser comunicada prèviament a la Generalitat, i aportar la documentació que es determini per reglament.

2. El departament competent en matèria aeroportuària, directament o per mitjà d'Aeroports de Catalunya, té dret de tanteig i retracte amb relació a qualsevol negoci jurídic que comporti la transmissió d'un aeroport o d'un aeròdrom de titularitat privada.

3. La transmissió ha d'ésser anotada en el Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya i comunicada en els termes que determina l'article 43 d'aquesta llei.

4. El titular de la infraestructura, als efectes del que estableix l'apartat 2, ha de notificar al departament competent en matèria aeroportuària el propòsit d'alienar-la i exposar els elements essencials de la transmissió, amb expressió del preu, perquè el departament, en el termini de tres mesos, expressi la voluntat o no d'exercir el dret de tanteig.

5. Si el titular no duu a terme la notificació a què fa referència l'apartat 4, el departament competent en matèria aeroportuària pot exercir el dret de retracte en el termini de tres mesos des de la data en què hagi tingut coneixement de la transmissió.

SECCIÓ TERCERA. HELIHORTS I CAMPS D'AVIACIÓ

ARTICLE 35. CLASSIFICACIÓ

1. Els heliports i els camps d'aviació, tant els de titularitat pública com els de titularitat privada, es classifiquen, segons el règim d'utilització, en instal·lacions d'ús públic i d'ús privat.

2. Són instal·lacions d'ús públic els heliports o els camps d'aviació oberts a qualsevol operador per la utilització dels quals es pot percebre un preu o una remuneració.

3. Són instal·lacions d'ús privat els heliports o els camps d'aviació als quals només tenen accés llurs titulars o els operadors específicament autoritzats.

ARTICLE 36. AUTORITZACIÓ

1. L'establiment, la modificació i l'ampliació dels heliports permanents i dels camps d'aviació requereixen l'autorització prèvia de la direcció general o de l'òrgan competent en matèria aeroportuària.

2. L'autorització per a l'establiment, la modificació i l'ampliació d'heliports permanents i de camps d'aviació ha de fixar les condicions necessàries per a garantir-ne el desenvolupament i el funcionament adequats.

ARTICLE 37. SOL·LICITUD

La sol·licitud per a l'establiment, la modificació o l'ampliació d'heliports permanents i de camps d'aviació ha d'anar acompanyada d'un projecte d'establiment que ha d'incorporar la documentació següent:

- a) Un document acreditatiu de la lliure disposició del terreny.
- b) Un estudi d'impacte ambiental, quan sigui preceptiu, o bé un document de certificació ambiental del projecte que permetin que l'òrgan competent en matèria medi-ambiental pugui determinar si l'actuació resta subjecta a l'avaluació d'impacte ambiental.
- c) La llicència municipal.
- d) Una pòlissa d'assegurança de responsabilitat civil que respongui dels danys que es poden produir com a conseqüència del funcionament de l'heliport o del camp d'aviació.
- e) Un projecte constructiu redactat per un facultatiu o facultativa competent en matèria aeronàutica, que ha de constar dels documents següents:

Primer. Una memòria tècnica que descrigui la instal·lació i en defineixi les àrees de protecció i les superfícies delimitadores d'obstacles.

Segon. Plànols de localització de l'emplaçament a escala 1: 200.000 i una topografia que representi la infraestructura a escala 1: 50.000.

Tercer. Plànols de les àrees de protecció i de les superfícies delimitadores d'obstacles.

Quart. El plànol general de la instal·lació.

f) El manual d'actuacions adequat d'acord amb la tipologia de l'heliport o del camp d'aviació.

g) Una declaració del grau de compliment dels mètodes i les recomanacions de l'Organització d'Aviació Civil Internacional.

h) El certificat de compatibilitat amb relació a l'espai aeri de la instal·lació projectada emès per l'òrgan competent en matèria d'aviació civil.

ARTICLE 38. RESOLUCIÓ

1. La resolució de la sol·licitud per a l'establiment, la modificació o l'ampliació d'heliports permanents i de camps d'aviació s'ha de dictar i notificar en un termini de sis mesos a comptar del dia de la presentació de la sol·licitud i ha d'incorporar totes les prescripcions necessàries per a dur a terme la instal·lació aeroportuària i ajustar-ne el funcionament. Si un cop transcorregut aquest termini la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària no ha dictat i notificat la resolució, es considera que la sol·licitud ha estat estimada.

2. L'autorització de construcció, modificació o ampliació d'un heliport permanent o d'un camp d'aviació no habilita per a la prestació ni per al manteniment dels serveis de subministrament de combustible, que es regeixen per la normativa específica.

ARTICLE 39. POSADA EN FUNCIONAMENT

1. La posada en funcionament d'un heliport permanent o d'un camp d'aviació requereix l'autorització de la direcció general o de l'òrgan competent en matèria aeroportuària.

2. La sol·licitud d'autorització per a la posada en funcionament ha d'anar acompanyada d'un certificat final d'obra o d'instal·lació, subscrit per un tècnic o tècnica competent i visat pel col·legi professional corresponent.

3. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot dur a terme les comprovacions que estimi oportunes per a constatar que el que ha estat executat compleix les condicions i els requeriments imposats en l'autorització d'establiment.

4. La resolució d'autorització de posada en funcionament s'ha de produir en un període de dos mesos des de la data de la sol·licitud. Si un cop transcorregut aquest termini no hi ha un pronunciament exprés en sentit contrari, s'entén que la instal·lació, l'ampliació o la modificació es poden posar en funcionament.

ARTICLE 40. CANVI DE TITULARITAT

1. El canvi de titularitat d'un heliport permanent o d'un camp d'aviació requereix l'autorització prèvia de l'òrgan corresponent del departament competent en matèria aeroportuària. Si en el termini de tres mesos des de la presentació no s'ha resolt de forma expressa ni s'ha notificat la resolució, s'entén que la sol·licitud ha estat estimada.

2. La sol·licitud de canvi de titularitat d'un heliport permanent o d'un camp d'aviació ha d'ésser presentada conjuntament pel titular i per la persona o entitat a favor de la qual es pretén fer el canvi de titularitat, acompanyada de la documentació acreditativa de l'acord corresponent.

ARTICLE 41. TANCAMENT D'HELIPORTS PERMANENTS I DE CAMPS D'AVIACIÓ

1. El tancament d'heliports permanents i de camps d'aviació ha d'ésser comunicat amb tres mesos d'antelació a l'òrgan corresponent del departament competent en matèria aeroportuària.

2. L'òrgan corresponent del departament competent en matèria aeroportuària pot adoptar les mesures oportunes per a assegurar la continuïtat de la instal·lació.

ARTICLE 42. HELIPORTS EVENTUALS

1. Els heliports eventuals han d'ésser autoritzats per l'òrgan corresponent del departament competent en matèria aeroportuària amb l'informe previ preceptiu de l'ajuntament afectat. L'autorització ha de fixar el termini de validesa.

2. No es pot tornar a autoritzar un heliport com a eventual si ja ho ha estat tres vegades en el decurs d'un mateix any. En aquest cas, l'heliport ha d'obtenir la corresponent autorització d'heliport permanent, amb

l'acreditació prèvia del compliment dels requisits exigits als heliports permanents.

3. Per a l'establiment d'heliports eventuais en sòl no urbanitzable situats fora de l'espai aeri controlat dels aeroports, cal complir els requisits següents:

a) Disposar de la documentació acreditativa de la lliure disposició del terreny.

b) Si l'heliport se situa confrontant amb habitatges situats al medi rural, espais d'interès natural o zones de protecció especial dels ocells, disposar d'un estudi d'impacte ambiental, quan sigui preceptiu, o bé d'un document de certificació ambiental de l'actuació que permetin que l'òrgan competent en matèria mediambiental pugui determinar si l'actuació resta subjecta a l'avaluació d'impacte ambiental.

c) Si l'heliport se situa en forests, disposar de l'informe del departament competent en matèria d'incendis sobre el risc d'incendi.

4. Per a l'establiment d'heliports eventuais en sòl no urbanitzable dins l'espai aeri controlat dels aeroports a què fa referència l'apartat 3, cal presentar, a més, el certificat de compatibilitat amb relació a l'espai aeri de la instal·lació projectada emès per l'òrgan competent en matèria d'aviació civil.

5. Per a autoritzar l'establiment d'heliports eventuais en sòl urbà o urbanitzable, cal acreditar el compliment dels requisits que estableix aquest article i dels altres que es determinin per reglament.

6. El termini perquè la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària dicti una resolució sobre l'autorització d'un heliport eventual és d'un mes a comptar des del dia de la presentació de la sol·licitud. Si un cop transcorregut aquest termini no ha dictat una resolució expressa, s'entén que la sol·licitud ha estat estimada.

7. La sol·licitud per a obtenir l'autorització per a l'establiment d'un heliport eventual ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

a) L'acreditativa de la lliure disposició dels terrenys.

b) Un estudi d'impacte ambiental, quan sigui preceptiu, o bé un document de certificació ambiental que permeti que l'òrgan ambiental pugui determinar si l'actuació resta subjecta a l'avaluació d'impacte ambiental.

c) L'informe favorable de l'ajuntament afectat o, si escau, la llicència municipal.

d) Un informe tècnic favorable, emès per un facultatiu o facultativa competent en matèria aeronàutica, que s'ha d'ajustar a les definicions geomètriques, les dimensions, l'activitat, les àrees de protecció, les superfícies delimitadores d'obstacles, l'estabilització del terreny i la senyalització aplicables, que inclogui un plànol de localització de l'emplaçament i els plànols de les àrees de protecció i les superfícies delimitadores d'obstacles.

e) Una declaració del grau de compliment dels mètodes i les recomanacions de l'Organització d'Aviació Civil Internacional en matèria heliportuària.

f) Una pòlissa d'assegurança que respongui dels danys que es poden produir com a conseqüència del funcionament de l'heliport.

g) El certificat de compatibilitat amb relació a l'espai aeri de la instal·lació projectada emès per l'òrgan competent en matèria d'aviació civil.

8. L'autorització per a l'establiment d'un heliport eventual té validesa durant el termini que la resolució corresponent ha d'indicar d'una manera expressa.

SECCIÓ QUARTA. REGISTRE D'INFRAESTRUCTURES AEROPORTUÀRIES DE CATALUNYA

ARTICLE 43. REGISTRE D'INFRAESTRUCTURES AEROPORTUÀRIES DE CATALUNYA

1. El Departament competent en matèria aeroportuària ha d'introduir en el Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya la informació tècnica aeronàutica que es determini per reglament corresponent a cadascuna de les instal·lacions existents.

2. El Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya, que és d'accés públic, ha de contenir, en qualsevol cas, la informació relativa al titular, els canvis de titularitat, les coordenades geogràfiques, les característiques i el règim d'utilització de les instal·lacions i, si escau, la relativa al tancament de la instal·lació.

3. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària ha de comunicar a la Direcció General d'Aviació Civil les inscripcions que figurin al Registre d'Infraestructures Aeroportuàries de Catalunya perquè es puguin publicar en el servei d'informació aeronàutica, tant en l'àmbit estatal com en l'internacional.

CAPÍTOL V. GESTIÓ DELS AEROPORTS I ELS AERÒDROMS

ARTICLE 44. FORMES DE GESTIÓ

1. Els aeroports i els aeròdroms de titularitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals es gestionen en qualsevol de les formes de gestió directa o indirecta que estableix la legislació en matèria de contractes del sector públic.

2. Els aeroports i els aeròdroms de titularitat privada són gestionats pels propietaris respectius, amb subjecció a les condicions fixades en l'autorització corresponent i en el Pla director urbanístic aeroportuari.

3. Correspon a Aeroports de Catalunya la gestió dels aeroports i els aeròdroms de titularitat de la Generalitat que el Govern li encomani.

4. Als efectes del que estableix l'apartat 3, Aeroports de Catalunya, d'acord amb el que determini la normativa aplicable a l'empresa pública catalana, ha de crear societats mercantils que gestionin els aeroports i els aeròdroms, o participar en la creació d'aquestes societats, sens perjudici que, en els casos que sigui més adequat, els gestioni directament.

5. Les societats gestores d'aeroports i aeròdroms, als efectes del que estableix l'apartat 4, han de restar integrades per Aeroports de Catalunya, que hi ha de tenir la participació majoritària, i per la resta d'ens públics amb vinculació a l'àmbit territorial d'implantació de la infraestructura.

6. En qualsevol cas, als efectes del que estableix l'apartat 4, s'ha de preveure la participació, en la societat gestora de l'aeroport o l'aeròdrom, dels ens locals corresponents i de les corporacions de dret públic amb incidència en l'àmbit territorial de la infraestructura.

7. Els aspectes concrets de la gestió de cada aeroport i aeròdrom i, molt especialment, els relatius al règim tarifari s'han de determinar de manera que es garanteixi la competència entre les diferents infraestructures aeroportuàries.

8. Les societats gestores, d'acord amb el que determina l'apartat 1, poden explotar els aeroports i els aeròdroms directament o bé per mitjà de les formes de gestió indirecta que estableix la legislació aplicable en matèria de contractes del sector públic.

ARTICLE 45. OBLIGACIONS DEL GESTOR

1. El gestor d'un aeroport ha de complir les obligacions que estableix aquesta llei i, específicament, les que determina el present capítol, sens perjudici del compliment de la resta d'obligacions que estableix la legislació sectorial.

2. El gestor d'un aeròdrom ha de garantir el funcionament correcte i la seguretat de la infraestructura, en els termes que es determinin per reglament.

ARTICLE 46. PRESTACIÓ DE SERVEIS D'ASSISTÈNCIA EN TERRA

1. Els serveis d'assistència en terra poden ésser prestats directament pel mateix gestor aeroportuari o per un prestador habilitat a aquests efectes.

2. La prestació de serveis d'assistència en terra requereix l'obtenció d'una habilitació prèvia del departament competent en matèria d'aeroports, d'acord amb els criteris de solvència tècnica i econòmica i el procediment que s'ha d'establir per reglament.

ARTICLE 47. EL CERTIFICAT D'AEROPORT

1. El certificat d'aeroport és l'autorització administrativa, expedida pel departament competent en matèria aeroportuària al gestor d'un aeroport, en virtut de la qual el gestor resta facultat per a dur a terme operacions de transport aeri al dit aeroport mentre es mantinguin les condicions establertes al certificat.

2. El gestor d'un aeroport ha de disposar d'un certificat, expedit en els termes que estableix aquest capítol, que n'acrediti l'aptitud com a gestor, i la de l'aeroport, per a poder acceptar operacions de transport aeri en els termes especificats en el mateix document i en aquesta llei.

3. El certificat d'aeroport a què fa referència l'apartat 2 és un requisit previ per a l'obertura al trànsit dels aero-

ports de nova construcció o dels que estiguin oberts al trànsit en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei i hagin de posar en servei pistes de vol noves.

4. Correspon a la direcció general o a l'òrgan competent en matèria aeroportuària informar sobre el certificat d'aeroport, atorgar-lo, modificar-lo, revocar-lo o renovar-lo, i també concedir les exempcions que es regulen en aquest capítol.

ARTICLE 48. OBLIGACIONS GENERALS DEL GESTOR CERTIFICAT

El gestor certificat d'un aeroport ha d'assegurar la continuïtat de l'ús de l'aeroport en les condicions de seguretat operacional establertes de conformitat amb aquesta llei i ha de garantir el compliment de la resta d'obligacions que determina la legislació aplicable i, en particular, les següents:

a) Complir les normes tècniques d'aeroports i els requisits d'aquesta llei.

b) Disposar de l'autorització prèvia de la direcció general o de l'òrgan competent en matèria aeroportuària per a dur a terme o permetre que es facin a l'aeroport i a les seves instal·lacions els canvis que puguin afectar les condicions d'atorgament del certificat d'aeroport.

c) Assegurar el compliment continuat de les condicions contingudes en el certificat d'aeroport corresponent.

d) Exigir als proveïdors de serveis de l'aeroport que compleixin els requisits i els procediments que estableixen el certificat d'aeroport i el manual de l'aeroport, i vetllar perquè ho mantinguin.

e) Mantenir la capacitat professional i l'organització necessària per a garantir la seguretat operacional de l'aeroport.

f) Gestionar els serveis de l'aeroport, i les instal·lacions, els sistemes i els equipaments que el componen, d'acord amb els procediments establerts en el manual de l'aeroport i els requisits establerts en aquesta llei.

g) Cooperar i actuar d'una manera coordinada amb el proveïdor de serveis de navegació aèria en tot allò relacionat amb la seguretat operacional en l'àmbit de les competències respectives.

h) Sotmetre's a totes les activitats inspectores que ordenin la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària, i col·laborar al bon fi d'aquestes inspeccions.

i) Comptar amb mitjans humans, materials i tècnics adequats per a desenvolupar i aplicar procediments programats de verificació i control del compliment de les regles tècniques i de seguretat operacional aplicables a les activitats i als serveis que es duen a terme a l'aeroport certificat dins l'àmbit d'aquesta llei.

ARTICLE 49. REQUISITS PER A MANTENIR EN VIGOR EL CERTIFICAT D'AEROPORT

Per a mantenir en vigor el certificat d'aeroport s'han de complir els requisits següents:

a) L'aeroport i les instal·lacions, els serveis, els sistemes i els equipaments que el componen s'han d'ajustar al

que disposen aquesta llei i les normes tècniques d'aeroports vigents en cada moment.

b) El gestor ha de tenir el manual d'aeroport corresponent aprovat en l'acte de la certificació i l'ha de mantenir perquè, tant en la forma com en el contingut, compleixi el que disposa aquesta llei.

c) El gestor ha d'establir i mantenir els procediments d'operació de l'aeroport per a garantir la seguretat operacional de les aeronaus, en els termes que estableix aquesta llei, durant el període de vigència del certificat d'aeroport, i, si escau, les mesures alternatives proposades.

d) El gestor ha de disposar d'un sistema de gestió de la seguretat operacional, la descripció del qual s'ha d'incorporar al manual de l'aeroport.

e) L'aeroport, i les instal·lacions, els serveis, els sistemes i els equipaments que el componen, el manual de l'aeroport, els procediments d'operació i les mesures alternatives proposades, si n'hi ha, i també el sistema de gestió de la seguretat operacional han de complir en tot moment els requisits establerts en la documentació aportada per a l'obtenció o la modificació del certificat d'aeroport.

ARTICLE 50. EXEMPCIONS

1. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot concedir exempcions en el compliment de les disposicions de les normes tècniques d'aeroports quan concorrin les condicions següents, necessàries per a assolir un nivell equivalent de seguretat operacional:

a) Si el compliment d'un requisit no és raonablement viable, o bé és necessària una ampliació temporal perquè es pugui complir, i es presenta una sol·licitud d'exempció, raonada i fonamentada, que ho demostra.

b) Si les mesures alternatives garanteixen l'observació i el manteniment d'un nivell de seguretat operacional equivalent, i el gestor les acredita amb els estudis aeronàutics necessaris signats per un facultatiu o facultativa competent en matèria aeronàutica.

2. El gestor ha de dur a terme la sol·licitud d'exempcions en el compliment de les normes tècniques d'aeroports davant la direcció general o l'òrgan competent en matèria d'aeroports, i adjuntar-hi els documents corresponents.

3. La resolució d'una sol·licitud d'exempció en el compliment de les normes tècniques d'aeroports ha de fer constar clarament les disposicions objecte d'exempció, el motiu per a atorgar-la o denegar-la, l'abast temporal, l'activitat que es pot dur a terme a l'empara de l'exempció, i també les condicions per a l'atorgament de l'exempció i les mesures equivalents proposades pel gestor i acceptades per la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària.

4. La concessió d'una exempció en el compliment de les normes tècniques d'aeroports no eximeix el gestor de complir la resta de requisits especificats en aquesta llei sobre els quals no s'ha aplicat cap exempció.

5. El gestor resta obligat a reflectir les exempcions en el compliment de les normes tècniques d'aeroports en el manual de l'aeroport, incorporar-les a l'epígraf que els sigui aplicable, especificar-ne l'abast temporal i publicar-les en el servei d'informació aeronàutica que correspongui a l'aeroport.

6. Les exempcions en el compliment de les normes tècniques d'aeroports es regeixen pel règim jurídic que l'article 52 estableix per a la certificació.

ARTICLE 51. PROCEDIMENT DE CERTIFICACIÓ D'AEROPORTS

1. El procediment de certificació d'aeroports s'ha d'iniciar per mitjà d'una sol·licitud adreçada a la direcció general o a l'òrgan competent en matèria aeroportuària, que ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

a) El manual de l'aeroport.

b) Un dictamen, signat per un facultatiu o facultativa competent en matèria aeronàutica, que acrediti que l'aeroport, les instal·lacions, els sistemes, els equipaments i els serveis que el componen i els procediments compleixen les disposicions d'aquesta llei.

c) L'acreditativa de la nacionalitat del gestor, i la composició de l'accionariat i del Consell d'Administració, si escau.

d) La resta que es determini per reglament.

2. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot dur a terme inspeccions, investigacions, comprovacions, si ho jutja necessari, per a verificar que efectivament es compleixen tots els requisits necessaris per a l'emissió del certificat.

3. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària, un cop analitzada la documentació rebuda, ha de dictar i notificar la resolució de certificació o desestimar la sol·licitud per causa justificada, segons escaigui.

4. El termini per a resoldre i notificar la resolució del procediment de certificació d'un aeroport és de sis mesos. Si un cop transcorregut aquest termini la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària no ha emès cap resolució expressa, s'entén que la sol·licitud ha estat desestimada.

ARTICLE 52. RÈGIM JURÍDIC DEL CERTIFICAT D'AEROPORT

1. El certificat d'aeroport ha de determinar-ne la vigència, que pot ésser indefinida o temporal. En el cas dels aeroports de nova construcció, el primer certificat d'aeroport no pot tenir una vigència superior a trenta-sis mesos.

2. El certificat d'aeroport s'ha de modificar amb motiu de canvis substancials, estructurals o funcionals de l'aeroport, en la forma que es determini per reglament.

3. La validesa i l'eficàcia del certificat d'aeroport resten condicionades al manteniment del títol habilitant per a la gestió de la infraestructura i al compliment pel gestor del conjunt d'obligacions assumides.

4. Les mesures de suspensió, limitació i revocació del certificat d'aeroport que cal aplicar en cada cas, en funció de la causa d'invalidesa o d'ineficàcia que concorri, s'han de determinar per reglament.

ARTICLE 53. EL MANUAL DE L'AEROPORT

1. El manual de l'aeroport ha d'acreditar que aquesta infraestructura i les instal·lacions, els serveis, els sistemes i els equipaments que la componen s'ajusten a les disposicions, les normes i els mètodes de certificació que estableixen aquesta llei i la resta de normativa aplicable, i que l'aeroport és adequat per a les operacions de transport aeri proposades.

2. L'estructura i el contingut del manual de l'aeroport s'han de determinar per reglament.

CAPÍTOL VI. DRETS I DEURES DELS USUARIS DE LES INFRAESTRUCTURES AEROPORTUÀRIES

ARTICLE 54. DRETS DELS USUARIS

Els usuaris de les infraestructures aeroportuàries gaudeixen dels drets següents:

a) Utilitzar les infraestructures aeroportuàries en les condicions que estableix la normativa, amb els nivells de qualitat i de seguretat que el departament competent en matèria aeroportuària determini per reglament.

b) Rebre informació sobre tots els vols que operen des d'una determinada infraestructura, sobre les companyies aèries que els operen i els horaris, sens perjudici de les obligacions que corresponen a l'empresa transportista.

c) Rebre informació, amb l'antelació suficient, sobre qualsevol incidència que pugui afectar la prestació del servei de transport aeri que han contractat. A aquests efectes, totes les companyies de transport aeri han de disposar, dins les instal·lacions de la infraestructura, d'una oficina d'atenció a llurs passatgers, en els termes que es determinin per reglament.

d) Formular les reclamacions que estimin convenients amb relació al servei prestat en la infraestructura aeroportuària, en la forma que estableixin les normes que desplegui aquesta llei.

e) Comptar amb una oficina d'atenció als passatgers per a informar i orientar els usuaris i atendre'n les queixes per incompliment dels drets que determina aquesta llei a les infraestructures aeroportuàries que, per llur volum d'operacions, ho requereixin, en els termes que es determinin per reglament.

f) Disposar de fulls oficials de reclamació i denúncia a les oficines d'atenció als passatgers a què fan referència els apartats *c* i *e*.

g) Utilitzar, en el cas de les persones amb mobilitat reduïda, els seients i els espais reservats per a elles en la infraestructura aeroportuària, en compliment de la normativa en matèria d'accessibilitat.

h) Rebre informació sobre les situacions d'emergència per a poder prendre les mesures d'autoprotecció que considerin adequades.

ARTICLE 55. DEURES DELS USUARIS

Els usuaris de les infraestructures aeroportuàries tenen les obligacions següents:

a) Mantenir un comportament correcte i respectuós amb la resta d'usuaris de la infraestructura i amb el personal de l'empresa que la gestiona.

b) Abstenir-se de dur a terme qualsevol actuació que pugui comportar el deteriorament de les instal·lacions o l'alteració de l'ordre, o que posi en perill la seguretat de les instal·lacions, les operacions o els usuaris.

c) Complir les indicacions del gestor de la infraestructura i del personal al seu servei, especialment les relatives a la seguretat, a la facturació i l'embarcament, les indicacions dels cartells informatius i les emeses per megafonia.

d) Abstenir-se de fumar a l'interior dels edificis que integren la infraestructura aeroportuària, excepte en els llocs habilitats especialment a aquest efecte, de conformitat amb el que disposa la legislació aplicable vigent.

e) Seguir les indicacions de les autoritats o dels responsables en cas d'emergència.

CAPÍTOL VII. INSPECCIÓ I RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 56. FUNCIÓ INSPECTORA

1. Correspon a la direcció general o a l'òrgan competent en matèria aeroportuària la potestat d'inspecció i de vigilància amb relació als serveis i les operacions que es desenvolupen en les infraestructures aeroportuàries i en les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, sens perjudici del que estableix la legislació sectorial aplicable en matèria d'incendis.

2. Els funcionaris que la direcció general o l'òrgan competent en matèria d'aeroports faculta expressament a aquest efecte duen a terme l'actuació inspectora.

3. Els inspectors tenen el caràcter i la potestat d'autoritat en l'exercici de llurs funcions, i les atribucions que es determinin per reglament.

ARTICLE 57. RESPONSABILITAT

1. Són responsables de les infraccions tipificades en aquesta llei les persones físiques o jurídiques següents:

a) Amb caràcter general, la persona física o jurídica responsable de l'acció o de l'omissió constitutiva d'infracció.

b) En el cas d'incompliment de les condicions d'una autorització o d'una habilitació, la persona física o jurídica que n'és titular.

c) En el cas de l'execució d'obres, instal·lacions i activitats sense títol suficient, l'entitat promotora de l'activitat i l'empresa que l'executa, com a responsables solidaris.

2. En els supòsits que determinen les lletres *a* i *b* de l'apartat 1, la responsabilitat administrativa s'exigeix

a les empreses i als titulars de les autoritzacions o de les habilitacions, sens perjudici de les accions que les dites empreses o els titulars de les autoritzacions i les habilitacions, si escau, puguin interposar contra les persones a les quals siguin imputables materialment les infraccions.

3. Les sancions imposades als diferents subjectes a conseqüència d'una mateixa infracció són independents entre si.

ARTICLE 58. INFRACCIONS

1. Les accions o les omissions que cometen els diferents responsables, tipificades i sancionades de conformitat amb aquesta llei, són infraccions administratives en matèria d'infraestructures aeroportuàries.

2. Les infraccions en matèria d'infraestructures aeroportuàries es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

ARTICLE 59. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus:

a) L'establiment, l'ampliació, la modificació o el tancament d'aeroports o d'aeròdroms sense l'autorització preceptiva de la Generalitat.

b) L'establiment, l'ampliació o la modificació d'heliports o de camps d'aviació sense l'autorització preceptiva de la Generalitat.

c) El tancament d'heliports o de camps d'aviació sense dur-ne a terme la comunicació preceptiva a la Generalitat.

d) La gestió d'infraestructures aeroportuàries o la prestació de serveis d'assistència en terra sense l'habilitació preceptiva de la Generalitat.

e) L'incompliment de les condicions, establertes en el Pla director urbanístic aeroportuari o en l'autorització d'aeroports, aeròdroms, heliports o camps d'aviació, o en l'habilitació per a la prestació de serveis d'assistència en terra, que estiguin destinades especialment a garantir la seguretat de la instal·lació o la preservació del medi ambient.

f) La gestió o la conservació inadequades de la infraestructura aeroportuària si aquest fet n'afecta negativament la seguretat dels usuaris o dels béns o el medi ambient.

g) La interrupció injustificada del funcionament d'una infraestructura aeroportuària pel titular o pel gestor; de la prestació d'un servei d'assistència en terra per part de qui se n'encarrega, o de les activitats i els serveis que les empreses o els titulars hi duen a terme.

h) La realització de qualsevol activitat, actuació o comportament dins l'àmbit d'una infraestructura aeroportuària que posi en perill la seguretat dels passatgers o de la resta de persones que s'hi troben i la de les operacions aeroportuàries, o que interrompi el funcionament de la infraestructura o de qualsevol activitat o servei que s'hi duu a terme.

i) El falsejament o la manipulació dels documents o de les dades que cal aportar per a obtenir qualsevol autorització o habilitació que regula aquesta llei, si poden

afectar negativament la seguretat de les persones o dels béns o el medi ambient.

j) La negativa o l'obstrucció, degudament acreditades, a l'actuació inspectora quan aquella actitud n'impedeixi l'exercici de les funcions que tingui atribuïdes legalment o per reglament i pugui afectar negativament la seguretat de les persones o dels béns o el medi ambient.

k) La materialització d'instal·lacions, construccions, activitats o usos que afectin les zones subjectes a les servituds d'aeroport, aeròdrom o heliport sense l'autorització preceptiva atorgada de conformitat amb aquesta llei o incomplint les condicions de l'informe emès pel departament competent en matèria aeroportuària, sempre que, en tots dos casos, pugui afectar la seguretat de les persones o dels béns o el medi ambient.

l) L'incompliment d'ordres de paralització o precintament d'instal·lacions, construccions, activitats o usos que afectin les zones subjectes a les servituds d'aeroport, aeròdrom o heliport.

ARTICLE 60. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus:

a) La transmissió d'aeroports, aeròdroms, heliports o camps d'aviació, i també de les llicències que n'habilitin la posada en funcionament, sense comunicar-ho prèviament a la Generalitat.

b) Els incompliments de les condicions establertes en els plans directors urbanístics aeroportuaris, en les autoritzacions o en les habilitacions preceptives, que afectin el correcte funcionament de les infraestructures aeroportuàries o els serveis que hi són prestats.

c) La gestió o la conservació inadequades de la infraestructura aeroportuària si no tenen el caràcter d'infracció molt greu.

d) La materialització d'instal·lacions, construccions, activitats o usos que afectin les zones subjectes a les servituds d'aeroport, aeròdrom o heliport sense l'autorització preceptiva atorgada de conformitat amb aquesta llei o incomplint les condicions de l'informe emès pel departament competent en matèria aeroportuària, si no té el caràcter d'infracció molt greu.

e) La negativa o l'obstrucció, degudament acreditades, a l'actuació inspectora si no té el caràcter d'infracció molt greu.

ARTICLE 61. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus:

a) L'incompliment de les condicions establertes en les autoritzacions i en les habilitacions preceptives, si no tenen el caràcter de greus.

b) L'incompliment pels usuaris de les normes generals de policia aplicables a les infraestructures aeroportuàries i, específicament, dels deures que determina aquesta llei.

ARTICLE 62. SANCIONS

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei se sancionen amb les multes següents:

a) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 60.000 euros.

b) Les infraccions greus, amb una multa de 60.001 euros fins a 600.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, amb una multa de 600.001 euros fins a 3.000.000 euros.

2. La imposició de sancions és independent de l'obligació, exigible en qualsevol moment, de restituir l'estat del medi físic anterior a la comissió de la infracció i de l'obligació d'indemnitzar pels danys i perjudicis causats, sens perjudici del que estableix l'apartat 3.

3. La imposició de sancions per l'execució d'obres sense que s'hagi observat el que prescriu aquesta llei comporta la demolició del que s'ha construït d'una manera indeguda, llevat que se n'hagi obtingut l'autorització preceptiva, i, en tots els casos, comporta la restitució de la situació anterior.

4. Les despeses de restitució, indemnització o demolició derivades d'una infracció en matèria d'infraestructures aeroportuàries són a càrrec de la persona física o jurídica que l'hagi comès.

5. La comissió d'infraccions greus i molt greus pot comportar, a més de les multes que estableix l'apartat 1, les sancions accessòries següents:

a) La suspensió total o parcial de les activitats o dels serveis afectats per la infracció, i també, si les circumstàncies ho justifiquen, la clausura de les instal·lacions. El termini de suspensió o de clausura és d'un any en el cas de les infraccions greus, i de fins a dos anys en el cas de les infraccions molt greus.

b) La inhabilitació per a ésser titular d'autoritzacions o d'habilitacions administratives, limitada a l'àmbit de la infraestructura aeroportuària on s'ha comès la infracció o, amb caràcter general, per al desenvolupament d'activitats aeroportuàries en l'àmbit de les infraestructures aeroportuàries de competència de la Generalitat. El termini d'inhabilitació és de tres anys en el cas de les infraccions greus i de fins a cinc anys en el cas de les infraccions molt greus.

6. En el cas que un mateix fet o omissió comporti dues o més infraccions, únicament se sanciona la més greu de les infraccions comeses.

ARTICLE 63. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

L'import de les sancions que s'han d'imposar per les infraccions en matèria d'infraestructures aeroportuàries s'ha de graduar d'acord amb els paràmetres següents:

a) Els danys i els perjudicis causats.

b) L'existència d'intencionalitat.

c) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

d) La rellevància externa o la repercussió social de la conducta infractora.

e) La comissió, en els dotze mesos anteriors al fet infractor, d'una altra infracció de la mateixa naturalesa declarada per una resolució ferma en via administrativa.

f) El període de temps durant el qual s'hagi estat cometent la infracció.

g) L'incompliment del requeriment de cessació en l'activitat infractora.

ARTICLE 64. MULTES COERCITIVES

1. L'autoritat competent pot imposar multes coercitives en el cas que s'incompleixin els requeriments de cessació de conductes infractores continuades.

2. La imposició de les multes coercitives a què fa referència l'apartat 1 es pot reiterar les vegades que calgui per a complir el requeriment en qüestió.

3. Cadascuna de les multes coercitives a què fan referència els apartats 1 i 2 no pot excedir el 30% de l'import de la multa fixada per la infracció comesa.

ARTICLE 65. COMPETÈNCIA PER A IMPOSAR SANCIONS

1. La competència per a imposar les sancions establertes pels articles 62 i 64 correspon als òrgans següents:

a) El director o directora general competent en matèria aeroportuària, si les sancions es deriven de la comissió d'infraccions lleus.

b) El conseller o consellera competent en matèria aeroportuària, si les sancions es deriven de la comissió d'infraccions greus.

c) El Govern, si les infraccions es deriven de la comissió d'infraccions molt greus.

2. El pagament de les sancions pecuniàries establertes pels articles 62 i 64, imposades per una resolució que posa fi a la via administrativa, és requisit necessari per a atorgar noves autoritzacions o habilitacions.

ARTICLE 66. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment per a imposar les sancions establertes pels articles 62 i 64 s'ha d'ajustar al que estableix la normativa sobre procediment administratiu sancionador aplicable a la Generalitat i als principis que estableix la legislació en matèria de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El termini per a tramitar i resoldre el procediment sancionador a què fa referència l'apartat 1 és d'un any a comptar des de la data d'inici del procediment. Una vegada transcorregut aquest termini, l'expedient caduca si no s'ha notificat la resolució del procediment a la persona interessada.

ARTICLE 67. MESURES PROVISIONALS O CAUTELARS

1. L'òrgan competent per a resoldre l'expedient sancionador, un cop incoat, pot adoptar, a proposta de l'instructor o instructora i per mitjà d'un acord motivat, les mesures cautelars de caràcter provisional que siguin necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, per a preservar els interessos generals o per a evitar el manteniment dels efectes de la infracció.

2. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot, entre altres mesures, ordenar la paralització immediata de les obres, les instal·lacions, els usos o

les activitats que no disposin d'autorització o d'habilitació o que no s'ajustin a les seves prescripcions, sens perjudici del que, addicionalment, estableix l'apartat 3.

3. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària, a més de les mesures que estableix l'apartat 2, pot acordar el precintament de les obres o de les instal·lacions i la retirada dels materials, de la maquinària o dels equipaments que s'utilitzen en les obres o les activitats a càrrec de la persona física o jurídica responsable de la infracció. A aquests efectes, pot requerir, si ho considera convenient, la col·laboració de la força pública.

4. En el termini que fixi la notificació de l'ordre de suspensió, la persona física o jurídica responsable de la infracció ha de sol·licitar a l'Administració l'autorització o l'habilitació o, si escau, ajustar les obres o l'activitat a les condicions establertes en el títol que tingui atorgat.

5. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària, si un cop transcorregut el termini a què fa referència l'apartat 4 la persona física o jurídica responsable de la infracció no ha complert el que s'hi prescriu, pot ordenar, a costa i càrrec de la persona responsable de la infracció, la demolició de les obres o el desmantellament de les instal·lacions, i ha d'impedir definitivament els usos o les activitats no autoritzats.

6. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària ha de procedir com estableix l'apartat 5 quan el títol sigui denegat perquè no s'ajusta a la normativa vigent.

7. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot ordenar la retenció immediata, per una causa justificada, dels efectes necessaris per a garantir les possibles responsabilitats administratives o econòmiques dels propietaris o representants autoritzats, sens perjudici que aquesta mesura cautelara pugui ésser substituïda per la constitució d'un aval suficient.

8. La direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot acordar l'adopció de les mesures provisionals necessàries per a garantir la continuïtat en la prestació del servei aeroportuari.

9. En el cas d'irregularitats greus en la gestió d'infraestructures aeroportuàries o en la prestació de serveis imprescindibles per al funcionament, la direcció general o l'òrgan competent en matèria aeroportuària pot acordar suspendre temporalment aquestes activitats i contractar-les a terceres persones fins que concorrin, si s'escau, les condicions que en garanteixin una adequada continuïtat. Els costos derivats d'aquestes contractacions poden ésser repercutits a la persona responsable de la infracció.

10. L'adopció de les mesures cautelars o provisionals correspon a l'òrgan competent per a la resolució de l'expedient sancionador corresponent. No obstant, i per motius d'urgència inajornables, l'òrgan competent per a iniciar el procediment o l'òrgan instructor poden adoptar les mesures provisionals necessàries.

ARTICLE 68. PRESCRIPCIÓ DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS

1. El termini de prescripció de les infraccions que tipifica aquesta llei és de cinc anys per a les molt greus, de tres

anys per a les greus i d'un any per a les lleus, i comença a comptar a partir de la consumació total de la conducta constitutiva de la infracció, sens perjudici del que estableix l'apartat 2 per a les infraccions continuades.

2. En el supòsit d'infraccions continuades, el termini de prescripció es computa des de la finalització de l'activitat o de l'últim acte amb el qual la infracció es consuma. Si les activitats o els fets constitutius d'infracció no es coneixen per manca de signes externs, el termini es computa des que aquests es manifesten.

3. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per infraccions greus al cap de dos anys i les imposades per infraccions lleus al cap d'un any. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què la resolució per la qual s'imposa la sanció esdevé ferma. La iniciació del procediment d'execució, amb el coneixement previ de la persona responsable de la infracció, interromp la prescripció. El còmput del termini de prescripció es reinicia si el procediment d'execució ha estat paralitzat durant un mes per una causa no imputable a la persona responsable de la infracció.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. DISSOLUCIÓ DE LA SOCIETAT AEROPORTS PÚBLICS DE CATALUNYA, SL

La societat Aeroports Públics de Catalunya, SL, s'ha de dissoldre un cop finalitzat el procés de transmissió a Aeroports de Catalunya a què fa referència la disposició transitòria tercera.

SEGONA. ACTUALITZACIÓ DELS IMPORTS DE LES SANCIONS

S'autoritza el Govern a actualitzar l'import de les sancions que estableix aquesta llei, a proposta del departament competent en matèria aeroportuària.

TERCERA. INTEGRACIÓ DEL PLA D'AEROPORTS, AERÒDROMS I HELIHORTS

El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports s'ha d'integrar al Pla d'infraestructures del transport de Catalunya, relatiu a les infraestructures terrestres de les xarxes viària, ferroviària i logística, i al Pla de ports de Catalunya per a constituir el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026.

QUARTA. RÈGIM SANCIONADOR EN LES INFRACCIONS ALS DRETS DELS USUARIS

L'incompliment pels responsables de les infraestructures aeroportuàries de les obligacions envers els consumidors i els usuaris que estableix l'article 54 se sancionen d'acord amb el que estableix la legislació aplicable en matèria de disciplina del mercat i defensa dels consumidors i els usuaris.

CINQUENA. AVALUACIÓ DE LA MOBILITAT

L'establiment de noves infraestructures de transport aeri ha de tenir en compte el que estableix la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat, i molt especialment el que estableix el Decret 344/2006, del 19 de setembre, de regulació dels estudis d'avaluació de la mobilitat generada, per a garantir que l'increment potencial de desplaçaments provocat per les noves infraestructures es pugui gestionar d'una manera sostenible en termes de mobilitat.

SISENA. NORMES TÈCNiques DE DISSENY I OPERACIÓ D'AEROPORTS I AERÒDROMS

Els aeroports i els aeròdroms s'han de dissenyar i han d'operar d'acord amb les normes tècniques fixades en l'annex 14 del Conveni sobre aviació civil internacional de l'Organització d'Aviació Civil Internacional, que resulten plenament aplicables a tots els aeroports i els aeròdroms d'us públic de Catalunya, amb el caràcter de precepte d'obligat compliment o d'estàndard tècnic desitjable, segons escaigui.

SETENA. SERVIDUDS AERONÀUTIQUES

El departament competent en matèria aeroportuària i, si escau, Aeroports de Catalunya han de comunicar a l'autoritat competent en matèria d'aviació civil les dades tècniques que en cada cas siguin necessàries, quan, amb motiu de l'establiment d'una de les infraestructures aeronàutiques regulades per aquesta llei, l'esmentada autoritat hagi de determinar les servituds aeronàutiques corresponents.

VUITENA. ACTIVITATS VINCULADES AMB L'ESPai

El Govern ha d'impulsar, en el marc competencial de la Generalitat, les accions de promoció i desenvolupament de les activitats vinculades amb l'espai i, molt especialment, les pròpies de la formació, la divulgació i el turisme espacial que siguin adequades per a permetre'n la implantació en l'àmbit de les infraestructures regulades en aquesta llei.

NOVENA. APLICACIÓ DE LA LLEI ALS AEROPORTS QUALIFICATS D'INTERÈS GENERAL

El Govern aplicarà aquesta llei als aeroports qualificats d'interès general en el moment de la seva entrada en vigor, en l'exercici de les competències que la Generalitat hi pugui tenir i d'acord amb els criteris recollits a la Moció 50/VIII del Parlament de Catalunya, sobre la participació de les institucions catalanes en la gestió de les infraestructures aeroportuàries.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. RÈGIM TRANSITORI DELS PROCEDIMENTS

Els plans i els projectes relatius a aeroports, aeròdroms i heliports que es trobin en tramitació en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen per la normativa anterior.

SEGONA. ADAPTACIÓ DE LES INFRAESTRUCTURES EXISTENTS

1. Els titulars de les infraestructures aeroportuàries existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei disposen d'un termini de cinc anys per a adequar la situació, si escau, als preceptes que estableix.

2. El Govern ha d'avaluar, amb relació a les infraestructures existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei que no disposen d'un pla director aprovat, la necessitat de formular-ne el Pla director urbanístic aeroportuari en els termes que estableix aquesta llei.

3. El departament competent en matèria aeroportuària i, si escau, Aeroports de Catalunya han de comunicar a la direcció general competent en matèria d'aviació civil les dades tècniques dels aeroports, aeròdroms, heliports i camps d'aviació existents a Catalunya en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, perquè, si escau, la direcció general esmentada determini les servituds aeronàutiques corresponents.

TERCERA. DRETS I OBLIGACIONS DE LA SOCIETAT AEROPORTS PÚBLICS DE CATALUNYA, SL

Aeroports de Catalunya, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'assumir els drets i les obligacions de caràcter econòmic, contractual i laboral contrets per la societat Aeroports Públics de Catalunya, SL.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroguen les disposicions següents:

- a) La Llei 19/2000, del 29 de desembre, d'aeroports de Catalunya.
- b) La Llei 11/1998, del 5 de novembre, d'heliports.
- c) Qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que s'oposi als preceptes d'aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. DESPLEGAMENT I APLICACIÓ

S'autoritzen el Govern i el conseller o consellera del departament competent en matèria aeroportuària a adoptar les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

SEGONA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2009

La secretària primera	El president del Parlament
Lídia Santos i Arnau	Ernest Benach i Pascual

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de regulació del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció

Tram. 200-00051/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: Grup Mixt (reg. 58559).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 01.09.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Projecte de llei de l'Agència Catalana d'Inspecció de Treball

Tram. 200-00062/08

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

Sol·licitud: Grup Mixt (reg. 58679).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Projecte de llei d'acollida de les persones immigrades i les retornades a Catalunya

Tram. 200-00063/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Sol·licitud: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 58573), Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 58583).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.07.2009 al 27.07.2009).

Finiment del termini: 28.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Proposta de resolució sobre l'exclusió del castellà dels llibres de text digitals

Tram. 250-02143/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre l'establiment de noves línies de transport marítim de curta distància entre els ports mediterranis i sobre l'atorgament d'ajuts comunitaris

Tram. 250-02144/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per al millorament i la coordinació dels serveis públics de transport a l'aeroport de Barcelona

Tram. 250-02145/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la posada en marxa de les obres de l'estació de tren de Cubelles (Garraf)

Tram. 250-02146/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la construcció i la posada en funcionament d'una residència per a persones amb discapacitats a Cubelles (Garraf)

Tram. 250-02147/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725), Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58747).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la construcció del quart cinturó com a via ràpida de gran capacitat

Tram. 250-02148/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725), Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58747).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre l'ofertament d'alternatives a l'acomiadament per als treballadors afectats per l'expedient de regulació d'ocupació d'Ercros

Tram. 250-02149/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la prioritització dels projectes de rehabilitació i dinamització del nucli antic de Cunit (Baix Penedès) en la pròxima convocatòria d'ajuts del fons establert per la Llei 2/2004, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial

Tram. 250-02150/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la manca de places de primer curs d'educació infantil en diversos municipis del Vallès Oriental

Tram. 250-02151/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un gimnàs al CEIP Galileo Galilei, del Prat de Llobregat (Baix Llobregat)

Tram. 250-02152/08

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58655).

Pròrroga: 1 dia.

Finiment del termini: 21.07.2009; 09:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 17.07.2009.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 58680), Grup Mixt (reg. 58725).

Pròrroga: 1 dia, i última.

Finiment del termini: 22.07.2009; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.07.2009.

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPEL·LACIONS

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures de reforç amb relació a la protecció de les famílies davant la crisi

Tram. 302-00187/08

Presentació

Rafael López i Rueda, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 20.07.2009

A LA MESA DEL PARLAMENT

Rafael López i Rueda, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya al Parlament, d'acord amb allò que preveu l'article 139 del Reglament de la Cambra, presenta la següent moció, subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures de reforç amb relació a la protecció de les famílies davant la crisi (núm. tram. 300-00225/08):

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Establir les prestacions econòmiques per a les famílies amb fills a càrrec de caràcter universal en les edats compreses entre zero i sis anys, i fins als 8 anys en el cas de les famílies nombroses, per a l'exercici pressupostari de 2010 i estudiar l'ampliació de les prestacions econòmiques amb fills a càrrec fins als 16 anys.

2. Actualitzar anualment, segons l'IPC, les deduccions per naixement o adopció d'un fill que la Generalitat manté congelades per a mantenir l'import real de les deduccions en les polítiques de família i estudiar noves deduccions per naixement o adopció, per persones de més de 65 anys a càrrec, per fills a càrrec menors de 18 anys en situació d'estudis o d'atur.

3. Adoptar les mesures necessàries per a garantir l'aplicació íntegra a Catalunya de la Llei de l'Estat 40/2003, del 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses tot presentant abans de la finalització de l'any 2009, un projecte de Llei de famílies nombroses de Catalunya que amplii les ajudes que es donen a les famílies en general.

4. Elaborar i redactar un pla interdepartamental de recolzament a la família i establir un calendari d'implementació i desenvolupament de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies.

5. Establir ajudes per a afavorir l'excedència i la reducció de jornada per a la cura de fills a càrrec i presentar un projecte de Llei de conciliació de la vida familiar i

laboral, amb mesures concretes de foment de la conciliació de la vida familiar, laboral i personal, sobretot pel que fa referència a l'àmbit de l'empresa.

6. Finalitzar i posar en funcionament, en el termini màxim d'un any, les places necessàries per donar compliment a les 30.000 places d'escola bressol que s'haurien d'haver creat fins el 2008 a l'empara de la Llei 5/2004, de 9 de juliol, de creació de llars d'infants de qualitat.

7. Impulsar, abans de finalitzar la legislatura, les mesures necessàries per aconseguir la gratuïtat dels llibres de text i del material escolar mitjançant ajudes directes a les famílies.

8. Modificar el Decret 161/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de transport, per introduir, en relació al Transport Escolar d'alumnes dins el mateix municipi, criteris de distància (quilòmetres).

Parlament de Catalunya, 16 de juliol de 2009

Rafael López i Rueda

4. Constituir una Comissió en el sí del Parlament de Catalunya per fer un seguiment del Pla de rescat del sistema financer i garantir que la liquidesa arribi a les petites i mitjanes empreses.

5. Donar l'impuls necessari a les accions i mesures recollides en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana 2008-2011.

6. Garantir que els treballadors que estiguin a l'atur rebin per part del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) el suport i el seguiment necessari per assegurar la seva reincorporació al món laboral el més aviat possible.

7. Incrementar els recursos destinats a la formació professional i a la formació contínua dels treballadors per tal de facilitar un model formatiu àgil, dinàmic adequat a les necessitats del mercat laboral.

8. Endegar un nou Pla de mesures per reduir la despesa de l'Administració per a retallar l'actual dèficit de la Generalitat millorant la gestió dels recursos públics.

Palau del Parlament, 17 de juliol de 2009

Oriol Pujol i Ferrusola Antoni Fernández Teixidó
Portaveu del G. P. de CiU Diputat del G. P. de CiU

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació econòmica

Tram. 302-00188/08

Presentació

Grup Parlamentari de Convergència i Unió

Admissió a tràmit: Presidència

del Parlament, 20.07.2009

A LA MESA DEL PARLAMENT

Oriol Pujol i Ferrusola, portaveu, i Antoni Fernández Teixidó, diputat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb allò que disposa l'article 139 del Reglament de la Cambra, presenten la següent moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació econòmica (300-00226/08).

MOCIÓ

El Parlament insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

1. Impulsar mesures específiques a curt i a mig termini per combatre les alarmants restriccions de liquiditat del sistema financer i que garanteixin a les nostres empreses l'accés als recursos financers i al crèdit per inversió, circulant i sosteniment de l'activitat empresarial.

2. Ampliar l'oferta de l'Institut Català de Finances (ICF) per a donar resposta a les necessitats de les empreses, finançant les operacions de circulat necessàries durant el que resta de l'any 2009 i l'any 2010 a totes les empreses que ho demanin.

3. Impulsar una línia específica de crèdit de l'Institut Català de Finances (ICF) per tal d'avaluar els deutes de l'Administració i reduir els alts índexs de morositat.

4. INFORMACIÓ

- 4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN, I D'ALTRES ÒRGANS
- 4.70.01. COMPOSICIÓ DEL GOVERN, DELEGACIONS DE FUNCIONS I ENCÀRRECS DE DESPATX

Encàrrec del despatx del conseller d'Innovació, Universitat i Empresa al conseller de Governació i Administracions Públiques

Tram. 330-00124/08

Presentació

President de la Generalitat

Reg. 58685 / Coneixement: 20.07.2009

Molt Honorable senyor Ernest Benach i Pascual
President del Parlament de Catalunya

Benvolgut President,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, del 19 al 25 de juliol de 2009, ambdós inclosos, s'encarregarà del despatx del seu Departament el conseller de Governació i Administracions Públiques.

Cordialment,

Barcelona, 3 de juliol de 2009.

José Montilla i Aguilera

N. de la R.: El Decret 112/2009, de 3 de juliol, d'encàrrec del despatx del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa al conseller de Governació i Administracions Públiques del 19 al 25 de juliol de 2009, ambdós inclosos, és publicat al DOGC 5423, de 17 de juliol de 2009.
